

நமது நம்பிக்கை

(ஒரு சீயா அறிஞரின் விளக்கம்)

ஆயத்துல்லாஹ்
மகாரிம் சீராஸீ

ஆக்கம்
தர் ராஹு ஹக் நிறுவனம்

நமது நம்பிக்கை

(ஒரு வீணா அறிஞரின் விளக்கம்)

ஆயத்துல்லாஹ்
மகாரிம் ஷீராஸ்

Title:
Namadhu Nambikkai
(Our Creed)
Tamil translation of '*I'tiqad e Maa'*

Language:
TAMIL

Author:
Ayatollah Makaarim Shirazi,
Qom, Iran.

1st Edition: 2005 May

No. Copies: 1000 copies

Published by:
Ameed Publishers Pvt. Ltd.,
#7/2, 2nd Floor, Aga Abdullah St.
Richmond Town,
Bangalore 500 025
India.
Tel:080 30905013

Price: Rs.75.00

பதிப்புரை

இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் மியான்மார் போன்ற நாடுகளில் ஏராளமான தமிழ் பேசும் வீடியாக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தமிழில் வீடியாக்கள் பற்றிய நூல்கள் அரிதாக இருப்பது அவர்களுக்கும் அவர்களைப் பற்றி வாசித்தறிந்து கொள்ள விரும்புவோருக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

அண்மைக் காலமாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றங்கள், குறிப்பாக ஈராக்ஷிலும் இராக்ஷிலும் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகள் காரணமாக வீடியா முஸ்லிம்கள் பற்றி நிறையவே தொடர்பு சாதனங்கள் பேசுத் தொடங்கின. வீடியா முஸ்லிம்கள் பற்றி தாழுமாறான எண்ணக் கருக்கள் உலகில் பரவ விடப்பட்டன.

இதனால் வீடியாக்களின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் பற்றி ஆதாரபூர்வமாக விளக்கும் நூல்களின் தேவை நீண்ட காலமாகவே உணரப்பட்டு வந்தது. அப்பாரிய இடைவெளியை நிரப்பும் விதத்திலும் நமது இளம் சந்ததியினர் பயன்பெறும் வகையிலும் நாம் சில நூற்கண வெளியிடத் தீர்மானித்தோம்.

இந்த நூலை யாத்த பேரினார் ஆயத்துல்லாஹ் மகாரிம் வீராஸீ இன்றைய வீடியா உலகில் கண்ணியத்தோடு நோக்கப்படுகின்ற பெரும் சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவராவார். நூற்றுக் கணக்கான நூற்கண யாத்துள்ள அண்ணாரின் 25 வால்யூம்கள் கொண்ட தப்ஸீர் அல் அம்ஸல் அண்மைக் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட தலைசிறந்த தப்ஸீர்களில் ஒன்றாகும். அவர், பிக்ல், உஸால், ஹதீஸ், தத்துவ ஞானம், வரலாறு, அரசியல், மொழி எனப் பல்வேறு துறைகளில் பாண்டித்தியம் மிக்கவர் ஆவார். ஆத்தகைய ஒருவர் வீடியாக்கள் பற்றி விளக்குவதால் இது மிக்க ஆதாரபூர்வமானதும் நம்பத் தகுந்ததுமான தகவல்களையே கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது இந் நூலின் முக்கிய சிறப்பம்சமாகும்.

உண்மையைத் தேடி அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்ற அனைவருக்கும் இந் நூல் பயன் மிக்கதாக அமையும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

உள்ளடக்கம்

1. ஏகத்துவம்	06
2. நபித்துவம்	19
3. குர்அன்	33
4. மறுமை வாழ்வு	47
5. இமாமத்	60
5. முக்கிய விசயங்கள்	76

அத்தீயாயம் ஓன்று

ஏகத்துவம்

1. இறைவன்

அனைத்துல்லையும் படைத்தவன் அல்லாஹ் ஆவான். உலகிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களும் அல்லாஹ் வின் அறிவுக்கும் வல்லமைக்குமான சான்றுகளாக விளாங்குகின்றன. மனிதனின் அகவய-புறவய அம்சங்கள், உயிரினங்கள், வித்துகள், புற்பூண்டுகள், நட்சத்திரங்கள் முதலிய அனைத்து அம்சங்களிலும் அல்லாஹ் வின் வல்லமையும் இருப்பும் ஊர்ஜிதமாகின்றன. பிரபஞ்ச சிருஷ்டிகளின் ஆழ அகவங்கள் பற்றி அதிகமாக சிந்தனை செய்வதன் மூலமாக இறைவனது மகிழை, சக்தி, அறிவு நூட்பம் முதலானவற்றை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மனிதனது அறிவும் சிந்தனையும் அதிகரிக்கின்ற போது, அல்லாஹ் வினது அறிவு, நூட்பம் மற்றும் வல்லமை பற்றிய புதிய சான்றுகள் மனிதர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. சிந்தனை விருத்தியும் ஏற்படுகின்றது. இச் சிந்தனையே, மனிதர்கள் தினாந்தோறும் அல்லாஹ் வை நேசிப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைவதுடன், அவனளவிலான நெருக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும் சிறப்பம்சமாகவும் அமைகின்றது.

அல்குர்ஆன் இவ்வாறு கூறுகின்றது:

“முঃமின்களுக்கு யூரியில் அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. உங்களுக்குள்ளேயும் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நீங்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?”

(51:20,21)

‘நிச் சயமாக வானங் களை எயும் பூமியையும் படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி மாறி வருவதிலும்

அறிவுடையவர்களுக்குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் நின்ற நிலையிலும், இருந்த இருப்பிலும், தங்களின் விலாப் புறங்களின் மீது சாய்ந்த வண்ணமும் அல்லாஹ்வையே நினைத்து, வாணங்கள் மற்றும் யூமியின் படைப்புகளைப் பற்றியும் சிந்தித்து, ‘எங்கள் இரட்சகனே! நீ இவைகளை வீணாகப் படைத்து விடவில்லை’ எனவும் கூறுவார்கள்.”

(3:190,191)

2. அவனது பண்புகள் (சிபத்துகள்)

அல்லாஹ், அனைத்து விதமான குறைபாடுகளை விட்டும் தூய்தொழில்களை அவன் பரிபூரணமானவன். உலகில் காணப்படும் எல்லா விதமான சிறப்புகளும் பண்புகளும் அவனிடமிருந்தே உருவாகியிருக்கின்றன.

“அல்லாஹ் எத்தனையவளென்றால், அவனைத் தவிர, வணக்கத்திற்குரிய வேறு நாயன் இல்லை. அவன்தான் உண் மையான பேரரசன். பரிசுத் தமானவன், சாந்தியளிப்பவன், அபயமளிப்பவன், கண்காணிப்பவன், யாவரையும் மிகைத்தவன், அடக்கியானுபவன், பெருமைக்குரியவன். அவர்கள் இணைவைப்பதை விட்டும் அல்லாஹ் மிகப் பரிசுத்தமானவன். அவன், அல்லாஹ், படைப்பவன். அவனே படைப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தி உண்டாக்குபவன். அவனே படைப்பினங்களின் உருவத்தை அமைப்பவன். அவனுக்கு அழகான பெயர்கள் இருக்கின்றன. வானங்களிலும் யூமியிலும் உள்ளவை அனைத்தும் அவனையே தூதி செய்கின்றன. அவனே யாவரையும் மிகைத்தோனும் தீர்க்கமான அறிவுடையோனுமாவான்.”

(59: 23,24)

3. அவன் முடிவில்லாதவன்

அல்லாஹ் சகல விடயங்களிலும் வரையறைக்கு உட்படாதவனாக இருக்கின்றான். அவனது அறிவு, சக்தி, வாழ்வு அனைத்துமே முடிவற்றவையாகும். இதன் காரணமாக இடம், காலம் போன்ற வரையறைகளுக்கு உட்படாத பண்புள்ளவனாக அல்லாஹ் இருக்கின்றான். ஏனெனில், இடம் காலம் எதுவாத

இருப்பினும் அவற்றுக்கு வரையறை இருக்கின்றது. ஆனால், அல்லாஹ் வோ எல்லா காலதேச வர்த்தமானங்களையும் கடந்தவளாகவும் அவற்றை மிகைத்தவளாகவும் இருக்கின்றான்.

“வானத்திலும் அவனே வணக்கத்திற்குரிய நாயன் பூரியிலும் அவனே வணக்கத்திற்குரிய நாயன். அவனே தீர்க்கமான அறிவுடையவன், யாவற்றையும் மிகைத்தவன்.” (43:84)

“நீங்கள் எங்கிருந்த போதிலும் அவன் உங்களுடன் இருக்கின்றான். மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு பார்க்கின்றவன்.” (57:04)

வாஸ்தவத்தில் இறைவன் நமக்கு நம்மை விடவும் மிக நெருக்கமாக இருக்கின்றான். அனைத்து இடங்களிலும் அவன் வியயாபித்து இருக்கின்றான். ஆனால், எந்நிலையிலும் அவனுக்கென்று பிரத்தியேக இடமொன்று கிடையாது.

“மேலும், நாம் உயிர் நரம்பை விட அவனுக்கு மிக சம்பாக இருக்கின்றோம்.” (50:16)

“முதலாம வனும் கடைசியான வனும் அவனே. அந்தரங்கமானவனும், வெளிப்படையானவனும் அவனே. மேலும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிபவன்.” (57:03)

இதன் பிரகாரம் குரூனின் சில வசனங்களில், “அவன் அர்ஷாடையவன், பெரும் கீர்த்தியுடையவன்.” “ரஹ்மான் அர்ஷின் மீது நிலைகொண்டான்” முதலான கருத்துகள் தொனிக்கின்றன. அரபு மொழியில் அர்ஷ் எனும் பதம் சிம்மாசனத்தைக் குறிக்கவும் பயன்படுகின்றது. ஆயினும், இவ்வசனங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு ஒரு பிரத்தியேக இடத்தை அடையாளப்படுத்துவதாகவோ, ஒரு சிம்மாசனத்தை அவனுக்கான இருப்பிடமாக இனங்காட்டுவதாகவோ இல்லை. முழுப் பிரபஞ்சத்தின் மீதும் அதற்கு அப்பாற்பட்ட ஆத்மீக உலகங்கள் மீதும் வியாபித்திருக்கும் இறையாட்சியை

அவை குறிக்கின்றன. ஏனெனில், அல்லாஹ்வுக்கு இடம் உண்டென்று கூறும்போது, அவனும் வரையறை செய்யப்படக்கூடிய ஒருவனாக மாறிவிடும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இடம் எனும் வரையறைக்குள் குறுகி விடுவது படைப்பினங்களின் பண்பாகும். படைப்பாளனோ படைப்பினங்களை ஒத்தவனாக இல்லை.

அதேவேளை, “அவனைப் போன்று ஒன்றுமில்லை” (42:11), “அவனுக்கு நிகராக ஒன்றுமில்லை” (112:4) போன்ற வசனங்கள், அல்லாஹ்வின் ஒப்புவழையற்ற உயர் நிலையை சுட்டுவனவாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

4. அவன் உருவமற்றவன்

அல்லாஹ்வை கண்களால் காண முடியாது என்பது நமது நம்பிக்கையாகும். ஏனெனில், ஒரு பொருள்களை கண்களால் காண முடியுமாக இருப்பதென்பது, குறித்த பொருளுக்கு உருவம், இடம், நிறம், தோற்றம், திசை முதலான பண்புகளை அடையாளப்படுத்தும் சான்றாக அமைகின்றது. இவை சிருஷ்டிகளின் பண்புகளாகும். ஆனால் படைப்பாளனாகிய அல்லாஹ்வின் பண்புகளோ, அவனது படைப்புகளின் பண்புகளை விட்டும் முற்றிலும் வேறுபட்டனவும் தெய்விகத் தன்மை வாய்ந்தனவுமாகும்.

இதன்படி, அல்லாஹ்வைக் கண்களால் காண முடியும் என்று நம்புதலானது இணைவைப்பில் (ஷிர்க்) எம்மைச் சேர்த்து விடும் அபாயம் கொண்டது.

“பார்வைகள் அவனை அடையாது. அவனே பார்வைகளை அடைகின்றான். அவன் நூட்பமானவன். யாவற்றையும் நன்கறிந்தவன்.” (06:103)

பனுா இஸ்ராயீல்களில் சிலர் நபி மூஸா (அவை) அவர்களிடம் வந்து, “மூஸாவே! நாம் இறைவனை கண்ணாடாகக் காண்கின்ற வரை, உம்மை விச்வாசங் கொள்ள மாட்டோம்” (2:55) என்று தர்க்கம் புரிந்தார்கள். மூஸா நபியவர்கள் அக்குழுவினரை அழைத்துக் கொண்டு தூர்சீனா மலைக்குச்

சென்று அவர்களது வேண்டுகோள் பற்றி அல்லாஹ் விடம் எடுத்துரைத்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ் விடமிருந்து பதில் வந்தது:

“மூஸாவே! ஒரு போதும் நீர் என்னைப் பார்க்க முடியாது. எனினும் இம்மலையை நீர் பார்ப்பீராக. அது தன்னுடைய இடத்தில் நிலைத்திருந்தால் அப்போது நீர் என்னைப் பார்ப்பீர்.”

“அதன்படி அவர்களது இரட்சகன் அம்மலை மீது வெளிப்பட்ட போது, அது அம்மலையை தூள்தூளாக்கி விட்டது. மூஸாவும் திடுக்கிட்டு மூர்க்கையாகி விழுந்து விட்டார். பின்னர், அவர் தெளிவுபெற்று எழுந்த போது, அல்லாஹ் விடம் ‘நீ மிகப் பரிசுத் தமானவன். நான் உள்ளிடம் பாவமன்னிப்புக் கோருகின்றேன். இன்னும் நான் முஃமின் களில் முதன்மையானவன்’ என்றும் கூறினார்” (07: 143-9)

அல்குர்ஆன் பிரஸ்தாபிக்கின்ற இவ்வரலாற்று நிகழ்வு, மனிதர்கள் அல்லாஹ்-வைக் காண்பதென்பது சாத்தியமற்றது என்பதற்கு சிறந்த சாள்றாகும். சில அல்குர்ஆன் வசனங்களிலும், ஹதீஸ்களிலும் அல்லாஹ்-வைக் காண முடியும் என்ற கருத்தை தொனிக்கும் கூற்றுகள் காணப்பட்டனம், அவை அகக் கண்களால் அல்லாஹ்-வை அடைய முடியும் என்பதையே சுட்டுவதாக அமைந்துள்ளன என்பது தெளிவு. ஏனெனில், குருதீன் வசனங்கள் எப்போதும் ஒன்றையொன்று முரண்பட்டு நிற்பதில்லை. மாறாக ஒன்றை மற்றொன்றை விளக்குவதாகவே அமைகின்றது.

ஹஸ்ரத் அலீயைப் (அஸலஹிஸ்ஸலாம்) பார்த்து ஒரு மனிதர், “அமீருல் முஃமினீனே! எப்போதாவது தங்களது இறைவனைக் கண்டதுண்டா?” என வினவிய போது, “காணாது ஒருவனை வணங்குவேனா?” எனக் கூறிவிட்டுச் சொன்னார்கள்: “ஒருபோதும் கண்கள் அவனை வெளியோட்டமாக காணமாட்டாது. ஆனால், உள்ளங்கள், எமானின் யதார்த்தத் தன்மையால் அவனைக் கண்டுகொள்கின்றன.”

(நவற்றையல் பலாகா - குத்பா - 179)

மனிதர்களின் பண்புகளை அல்லாஹ் வில் கற்பணை செய்வதும் இடம், காலம், தீசை, உருவம் போன்றவற்றை அல்லாஹ் வடைய இயல்புகளென நம்புவதும் அல்லாஹ் வை அறிவதிலிருந்து தூரமாவதற்கும் ஷிர்க்கிளால் அழுக்காவதற்கும் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றன. எனவே, அல்லாஹ் மனிதர்களுடைய பண்புகளை விட உயர்ந்தவனும் பரிசுத்தமானவனும் மட்டுமன்றி தன் சகல அம்சங்களிலும் ஒப்புவரையற்றவனாகவும் இருக்கின்றான்.

5. தவ்ஹீத்: இஸ்லாத்தின் ஜீவநாடு

தவ்ஹீத் எனும் ஏகத்துவம் பற்றிய அறிவு, அல்லாஹ் வை அறிந்து கொள்ளும் விடயத்தில் மிக முக்கியமான அம்சமாகும். தவ்ஹீத், மார்க்கத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்று எனக் கருதுவதை விட அதுவே அனைத்து மார்க்கக் கோட்டாடுகளினதும் மூல உயிராக இருக்கின்றது என்றால் மிகையாகாது. இஸ்லாமிய அடிப்படைகளும் அதனையொட்டிய பிரிவுகளும் தவ்ஹீதிலிருந்து தான் தோற்றும் பெறுகின்றன. அல்லாஹ் ஒருவன், நபிமார்களின் அழைப்பு (தஃவா) ஒன்று, இறைமார்க்கம் ஒன்று, கீப்லா ஒன்று, இறைவேதம் ஒன்று, அனைத்து மனிதர்களுக்கும் அல்லாஹ் விளையாட்டு மூலமாக அன்றையில் சுட்டதிட்டங்கள் ஒன்று, முஸ்லிம்களின் அணி ஒன்று, இறுதியில் மீளும் மறுமை நாளும் ஒன்றே என இந்த ஒருமை எங்கும் விரவிக் காணப்படுகின்றது.

இதன் காரணமாகவே, ஏகத்துவத்திலிருந்து ஷிர்க்கை நோக்கிச் செல்வதை மன்னிக்க முடியாத பாவமென இஸ்லாம் கருதுகின்றது.

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் தனக்கு இணை வைக்கப்படுவதை மன்னிக்கவே மாட்டான். இதனைத் தவிர மற்ற எதனையும் தான் நாடுயோருக்கு மன்னிப்பான். எவர் அல்லாஹ் வகுக்கு இணை வைக்கின்றாரோ. அவர் திட்டமாக மக்த்தான பாவத்தை பொய்யாக கற்பணை செய்து விட்டார்.”

(04:48)

“நீர் இணை வைத்தால், நிச்சயமாக உமது செயல்கள் யாவும் அழிந்து விடும். நிச்சயமாக, நீர் நஷ்டவாளிகளில் ஆகிவிடுவிரென உமக்கும், உமக்கு முன்னிருந்தவர் களுக்கும் வஹ் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது.” (39: 65)

6. ஏகத்துவத்தின் வகைகள்

நமது நம்பிக்கைகளின் பிரகாரம், ஏகத்துவம், பல கிளைகளைக் கொண்டதாகும். அவற்றில் பின்வருவன முக்கியமானவையாகும்.

அ. தவ்ஹீத் தாத:

இறைவன் தனித்தவன். அவனுக்கு இணையாகவோ, நிகராகவோ எதுவும் கிடையாத மூலவன் என்று நம்பிக்கை கொள்வது.

ஆ. தவ்ஹீத் சிபாத் (பண்புகள்):

அறிவு, சக்தி, வஸ்தமை, நிரந்தரம் முதலிய பண்புகள் அனைத்தும் அல்லாஹ் வினது தாத் எனப்படும் மூலவியல்பில் உள்ளவையாகும். மேலும் அவனது பண்புகள் படைப்பினங்களின் பண்புகளைப் போன்று காணப்படுவதில்லை. ஏனெனில், படைப்பினங்களுடைய பண்புகள் ஒவ்வொன்றும் அவற்றின் அடிப்படை மூலத்தில் இருந்து வேறுபட்ட இயல்பும் பல்லினத் தன்மையும் கொண்டவையாகும். அல்லாஹ் வின் பண்புகள் அவனது தாத்தில் உள்ளவை என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஆழ்ந்த சிந்தனை தேவைப்படுகின்றது.

இ. தவ்ஹீத் அஃப்஝ல் (செயல்கள்):

அல்லாஹ் வின் நாட்டத்திலிருந்தே பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு அசைவும், செயலும் உருவாகின்றது.

“அல்லாஹ் வே ஒவ்வொரு பொருளையும் படைக்கிறவன். அவனே ஒவ்வொரு பொருளின் மீது பொறுப்பாளனும் ஆவான்.”
(39: 62)

“வானங்கள் மற்றும் பூமியினது (பொக்கிஷங்களின்) சாவிகள் அவனுக்கே உரியவையாகும்.”
(42: 12)

எனவேதான், ‘அல்லாஹ் வைத் தவிர, பிரபஞ்ச வெளிப்பாடுகளில் தாக்கமேற்படுத்தும் எந்தவொரு காரணியும் கிடையாது’ என்று கூறப்படுகின்றது. இதனை வைத்து, மனிதர்கள் தமது

செயற் பாடுகளில் சுதந் திரமற்றவர்கள் என்று பொருள் கொள்ளப்படக் கூடாது. மாறாக, மனிதர்கள் தாமாகவே தீர்மானித்து செயற் படுவதில் சுதந் திரமானவர்களாக இருக்கின்றனர்.

“நிச்சயமாக, நாம் மனிதர்களுக்கு நேர்வழியைக் காட்டியுள்ளோம். அதைப் பின்பற்றி அவன் ஒன்று-நன்றியுள்ளவனாக இருக்கலாம். அல்லது அதைப் பின்பற்றாது நன்றி மறந்தவனாக இருக்கலாம்.” (76: 03)

“மனிதனுக்கு அவனாகவே முயற்சி செய்வதைத் தவிர வேறான்றுமில்லை.” (53: 39)

இவ்வசனங்கள் மனிதன் சுதந்திரமான நாட்டமுடையவன் என்பதை மிகத் தெளிவாக சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஆனால், குறித்த செயலைச் செய்வதற்கான சக்தியையும் சுதந்திர நாட்டத்தையும் அல்லாஹ்வே மனிதர்களுக்கு வழங்குகின்றான். அந்த விதத்தில் மனிதர்கள் அல்லாஹ்வோடு தொடர்புபடுகின்ற போதிலும், மனிதர்களது செயல்கள் பற்றிய அவர்களது பொறுப்பு அதன் மூலம் குறைந்து விடுவதில்லை.

உண்மையில் மனிதர்கள் தமது செயற் பாடுகளை சுதந்திரமாக மேற்கொள்வதற்கு அல்லாஹ் நாடியுள்ளான். அதன் மூலம், அவன் மனிதர்களைப் பரிசோதிக்கின்றான். அத்துடன் பரிபூரணத்துக்கும் இட்டுச் செல்கின்றான். ஏனெனில் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரம் மற்றும் அல்லாஹ்வை அடிபணிவதற்கு செயலிருப்பத்தின் படி முன்வருதல் என்பவற்றின் மூலம் தான் மனிதர்களது பரிபூரணத் தன்மை ஊற்றெற்றுக்கின்றது. சுதந்திரமற்ற நிலையில் விதிக்கப்பட்ட செயல்கள், மனிதர்களுடைய நல்ல அல்லது கெட்ட பண்புகளை பிரதிபலிப்பவையாக இருக்க முடியாது.

மனிதர்கள் தமது செயல்களில் சுதந்திரமற்றவர்களாகக் காணப் படுவார்களாயின், நபிமார்களின் வருகைக் கோ இறைவேதங்கள், மார்க்க அழைப்புகள், அதன் வழிகாட்டல்கள்

என்பவற்றுக்கோ எவ்வித அர்த்தமும் இருந்திருக்காது. அதேபோல நன்மை, தீமைகளுக்கு அல்லாஹ் வே கூலி வழங்குவதும் கூட அர்த்தமற்றதாகவே அமைந்திருக்கும்.

இதே விடயங்களைத் தான் நபி -ஸல்லாஹு- அஸைஹி வழுவில்ஹி- அவர்களுடைய அஹ்லுல் ஸைத்தினர்களிலிருந்து தோன்றிய பரிசுத்த இமாம்களிடமிருந்தும் கற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது. அவர்களது கூற்றின் பிரகாரம்:

“முழுக் க விதியை நம்புவதோ அல்லது பரிபூரண சுதந்திரமோ சரியானதன்று. உண்மை, அவ்விரண்டுக்கும் மத்திமமானதாகும்.”

ஈ. தவ்வீத் இபாதத் (வணக்க வழிபாடுகளில் தவ்வீத்):

இபாதத் எனப்படும் வணக்க வழிபாடு அல்லாஹ் வுக்கு மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதாகும். அவனைத் தவிர, வணங்கி வழிபடத் தகுதியான நாயன் யாருமில்லை. இது, ஏகத்துவத்தின் அதி முக்கிய அம்சமாகும். நபிமார்களும் விசேஷமாக இதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

“அவர்கள் இறைவனை மாத்திரமே வணங்க வேண்டும், அவசூக்காக மார்க்கத்தை தூய்மைப்படுத்த வேண்டும், இளைண வைப்பதிலிருந்து ஏகத்துவத்தின் பால் திரும்ப வேண்டும், தொழுகைகையும் கடைப்பிடித்து ஸக்காத்தும் கொடுத்து வர வேண்டும் என்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேற்றுவும் ஏவப்படவில்லை. இன்னும் இது தான் நேரான மார்க்கமாகும்.” (98: 05)

ஆத்ம ஞானம் (இர்பான்), ஒழுக்கவியல் (அக்லாக்) போன்ற துறைகளில் உச் சநிலை அடைவதற் கான படிகளைத் தாண்டுவதற்கு, கண்டிப்பாக தவ்வீத் மிக ஆழமாகப் பேணப்படல் வேண்டும். அல்லாஹ் இடங்களிலும் அவனை மட்டுமே வேண்டுகின்ற, அவனைத் தவிர வேற்றனைப் பற்றியும் சிந்திக்காத, அல்லாஹ் வுக்காகவன்றி வேற்றற்காகவும் செயற்படாத தன்மை ஆகியன இதில் அடங்கும். இதனைத்தான்:

“உன்னை ஈர்த்தெடுக்கும் அல்லாஹ் அல்லாத எதுவும் நீ வணங்கும் சிலையாகக் கருதப்படுகின்றது” என்று கூறுவதுண்டு.

எமது நம்பிக்கையின் படி, தவ்ஹீத் என்பது, இந்நான்கு கிளை களுடன் மட்டும் மட்டுப்படுத் தப்பட்ட ஒன்றல்ல. பின்வருவனவும் அதில் அடங்குகின்றன.

2. தவ்ஹீத் மாலிகிய்யத்:

அதாவது எல்லா சிருஷ்டிகளும் அல்லாஹ் வுக்குச் சொந்தமானவை என்பது.

“வானங்களிலும் பூமியிலுமிருள்ளவை அனைத்தும் அல்லாஹ் வுக்கு உரியவையாகும்.” (02: 284)

3. தவ்ஹீத் ஹாக்மிய்யத்:

அதாவது சட்டவாக்க் அதிகாரம் அல்லாஹ் வுக்கு மட்டும் உரியதாகும் என்பது.

“மேலும், எவர் அல்லாஹ் இறக்கி வைத்ததைச் கொண்டு தீர்ப்பளிக்க வில்லையோ, அத்தகையோர் தாம் காபிர்கள்.” (05: 44)

7. அற்புதங்கள்

நபிமார்கள் செய்யும் வழிமைக்கு மாறான பிரமாண்டமான செயல்களைத்தும் அல்லாஹ் வின் அனுமதியின் பிரகாரமே இடம்பெறுகின்றன என்பதை செயல்கள் (அஃப்஝ூல்) பற்றிய ஏகத்துவம் உறுதிப்படுத்துகின்றது. அல்குர்஝ூன் நபி ஈஸா (அவை) அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது:

“எனது உத்தரவைக் கொண்டு வெண்குஷ்டம் மற்றும் கருங்குஷ்டத்தைச் சுகப்படுத்தியதையும் மரணித்தோரை எழுப்பியதையும் நினைவு கூர்வீராக.” (05: 110)

மேலும் நபி சுலைமான் (அவை) அவர்களுடைய அமைச்சர்களில் ஒருவரைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“வேதத்திலிருந்து அறிவை தன்னிடம் கொண்டிருந்தவரான ஒருவர், ‘கண் இமைப்பதற்குள் அதனை நான் உம்மிடம் கொண்டு வந்து விடுவேன்’ என்று கூறினார். அது தன் முன் நிலைபெற்றிருப்பதை அவர் (சலைமான்) கண்டபோது, இது எனது இரட்சகனின் பேரருளில் உள்ளதாகும் எனக் கூறினார்.” (27: 40)

எனவே, குணப்படுத்த முடியாத நோய் களைக் குணப்படுத்தியதும் மரணித்துவர்களை உயிர்ப்பித்ததும் எஸா நபியவர்களுடன் தொடர்புடுத்திக் கூறப்பட்டாலும் உண்மையில் அவை அல்லாஹ்வின் உத்தரவின் பிரகாரமே நிகழ்ந்தவையாகும். மேற்போந்தவற்றின் மீதான நம்பிக்கை ஏகத் துவத்தின் அடிப்படைகளுக்கு முரணானது அல்ல என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

8. மலக்குகள்

மலக்குகள் பற்றியும், அவர்களது பிரத்தியேகக் கடமைகள் பற்றியுமான விசவாசம், மார்க்க நம்பிக்கையில் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

-மலக்குகளில் சிலர், நபிமார்களுக்கு வஹி அறிவிப்பாளர்களாக இருந்தார்கள்.(1:97)

-மற்றும் சிலர், மனிதர்களின் செயல்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையும் (82:10)

-மேலும் சிலர், உயிர்களைக் கைப்பற்றும் பொறுப்பையும் (7:37)

-வேறு சிலர், வரம்பு மீறுவோருக்கு தண்டனை கொடுக்கும் பொறுப்பையும் (11:77) கொண்டிருந்த அதேவேளை,

-இன்னும் சிலர், முஃமின்களுக்கு நன்மையானவைகளில் நிலைத்திருப்பதற்கு உதவி செய்வோர்களாகவும் (41:30),

-யத்தத்தில் முஃமின்களுக்கு ஒத்தாசை புரிவோர்களாகவும் (33:9) இருக்கின்றனர்.

இவை தவிர பிரபஞ் ச அமைப் பில் வேறு பல பொறுப்புகளையும் மலக்குகள் கொண்டுள்ளனர்.

இத்தனை பொறுப்புகளும் பணிகளும் அல்லாஹ்வின் கட்டளையின் பிரகாரமே அமைந்துள்ளமையினால் அஃப்ஷூல் மற்றும் ருபுவிய்யத் ஆகிய தவ்ஹீதின் அடிப்படைகளோடு இவை எவ்விதத்திலும் முரண்படுவதில்லை. அத்தோடு, அல்லாஹ்வின் அனுமதியின் பிரகாரம் நபிமார்கள், மங்குகள், மலக்குகள் ஆகியோர் செய்யும் ஷபா அத்தும் தவ்ஹீதுடன் எவ்விதத்திலும் முரண்பட்டதல் என்பது இவ்விடத்தில் நன்கு தெளிவாகின்றது.

“அல்லாஹ்வின் அனுமதியின் பிரகாரமன்றி ஷபா அத்துச் செய்வோர் எவருமில்லை.”
(10: 03)

9. இபாதத் இறைவனுக்கு மட்டுமே

எமது நம்பிக்கையின் பிரகாரம் வணங்கி வழிபடத் தகுதியானவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. இது பற்றி இபாதத் விடயத்திலான ஏகத்துவம் பற்றிய விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டோம். ஆக, அல்லாஹ் அல்லாத எதையும் எவரையும் வணங்கி வழிபடுவது வீரக் ஆகும்.

“நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள். அவனைத் தவிர உங்களுக்கு வேறு இறைவனில்லை.” (07:59,65,73,85) எனும் வசனம், நபிமார்கள் பலர் கூறியதாக அல்குர் ஆனின் பல இடங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

முஸ்லிம்கள் தினந்தோறும் தமது தொழுகையில் சூரா பாத்திஹாவை ஒதுக்கின்றனர். அதில்,

“உன்னையே வணங்குகின்றோம், உன்னிடமே உதவியும் தேடுகின்றோம்.”

என்ற இஸ்லாத்தின் முக்கிய மூல மந்திரத்தை பல தடவை முஸ்லிம்கள் தமது நாவினால் எடுத்துரைத்து, அதன் மீதான தமது நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

எனவே, அல் குர் ஆனில் குறிப் பிடப் பட்டிருக் கும், அல்லாஹ்வின் அனுமதியிடன் நபிமார்கள், மலக்குகள் செய்யும்

ஷபாஅத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கை, வணங்குதல் எனும் பொருளைத் தருவதில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும், குறித்த ஒரு தேவைக்காக நபிமார்களின் மூலமாக வள்ளா தேடுவதும் வணக்கமென்று கணிக்கப்பட முடியாது. இது, செயல்கள் மற்றும் வணக்கம் பற்றிய தவ்வறீதுடன் எவ்விதத்திலும் முரண்பட்டதன்று என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

அத்தியாயம் 2

நபித்துவம்

1. நுபுவ்வத்தின் நோக்கம்

மனிதர்களை நேர்வழிப்படுத்துவதற்காகவும் அவர்களை பரிபூரணத்தின் பால் வழிகாட்டுவதற்காகவும் நபிமார்களையும் றஸாலில்மார்களையும் இறைவன் இவெலகுக்கு அனுப்பி வைத்தான். நபிமார்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கவில்லையெனில், மனிதப் படைப்பின் நோக்கம் தெளிவற்றதாகப் போயிருப்பதோடு, மனிதர்களும் வழிகேட்டில் மூழ்கும் நிலை தோன்றியிருக்கும்.

“அல்லாஹ் வின் மீது மனிதர்களுக்கு சாதகமாக யாதொரு ஆதாரமும் இல்லாதிருப்பதற்காக, தூதர்கள் பலரை நன்மாராயம் கூறுபவர்களாகவும் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யபவர்களாகவும் அவன் அனுப்பி வைத்தான். மேலும், அல்லாஹ் யாவரையும் மிகைத்தோனும் தீர்க்கமான அறிவிடையோனுமாவான்.” (04: 165)

உலகுக்கு வந்த நபிமார்களுள் ஜந்து பேர் உலூல்அஸ்மகளாவர் என நாம் நம்புகின்றோம். அவர்கள் புதிய வேதம், புதிய சட்டத்திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தவர்கள் ஆவர். அவர்களில் முதன்மையானவர் ஹஸ்ரத் நூஹ் (அலை) ஆவார். ஏனையோர், நபி இப்ராஹீம் (அலை), நபி முஸா (அலை), நபி ஈஸா (அலை) ஆகியோரோடு இறுதித் தூதர் நபி முஹம்த் (ஸல்) அவர்களும் ஆவர்.

“மேலும் நபிமார்களிடமிருந்தும், உம்மிடமிருந்தும் நூஹ், இப்ராஹீம், முஸா, மர்யாமின் மகன் ஈஸா ஆகியோரிடமிருந்தும் அவர்களின் உறுதி மொழியை எடுத்த சமயத்தில், அவர்களிடமிருந்து மிக்க உறுதியான

உறுதி மொழியையே நாம் எடுத்தோம் என்பதனை நினைவு கூரவீராக.” (33: 07)

“(நபியே!) ரகுல்மார்களில் உலுவ்துள்ளுக்கள் பொறுமை கொண் டி ருந் தது போல் நீரும் பொறுமை கொண்டிருப்பீராக.” (46: 35)

பெருமானார் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வஅழவிஹி, உலகிற்கு வந்த இறைத்தாதர்களில் இறுதியானவர் என்றும் அவர்கள் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய இஸ்லாம் மார்க்கம், அனைத்துவக்த்தாருக்கும் அனைத்து காலப்பகுதிக்கும் ஏற்ற இறுதி நாள்வரை நடைமுறைப்படுத்தப்படக் கூடிய மார்க்கமாகும் என்றும் நாம் நம்புகின்றோம்.

இஸ்லாம், மனிதர்களது அன்றாட மற்றும் அவர்களது ஆன்மீக-இலெளகீக வாழ்வுத் தேவைகளையும், படைப்பின் குறிக்கோளையும் பூர்த்தி செய்யத் தக்க அறிவு, சட்டதிட்டங்கள் அனைத் தையும் அவர்களுக்கு வழங்குகிறது. எனவே, பெருமானாருக்குப் பின்னர், புதிதாக நிபித்துவம் அல்லது புதிய வேதம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறுவதும் அதனை நம்புவதும் முற்றிலும் பொய்யான, நிராகரிக்கப்பட வேண்டிய விசயமாகும்.

“உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் முஹம்மத் தகப்பளாக இருக்கவில்லை. எனினும், அல்லாஹ் வடைய தூதராகவும், நபிமார்களில் இறுதியானவராகவும் இருக்கின்றார். மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.” (33: 40)

2. ஏனைய மதத்தவருடன் நல்வுறவு

இஸ்லாம் மட்டுமே அல்லாஹ் வினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மார்க்கமாகும் என்று நம்பிக்கை கொள்வதுடன் ஏனைய இறைவேதங்களைப் பின்பற்றக் கூடியவர்களுடன் ஒற்றுமையாகவும் புரிந்துணர்வட்டும் நடந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இஸ்லாத்திற்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எதிராக அத்தகையோர்

செயற்படாத வரை, அவர்களுடன் சுமுகமான நல்லுறவைப் பேணுவது அவசியமாகும்.

“மார்க்க விடயத்தில் உங்களுடன் எதிர்த்துப் போரிடாமலும், உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து உங்களை வெளியீற்றாமலும் இருந்தாராகளே அத்தகையோருக்கு நன்மை செய்வதையும் அவர்கள் பால் நீதமாக நடந்து கொள்வதையும் அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தடுக்கவில்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதமாக நடப்பவர்களை விரும்புகின்றான்.” (60: 08)

இஸ் லாம், அற் புதமும் பரிபூரணத் துவமும் யிக் கூமார்க்கமாகும். அறிவிபூர்வமான சிறந்த தாக்க ரீதியான ஆய்வுகள் மூலமாக அதன் யதார்த்தத்தை அனைத்து மக்களுக்கும் தெளிவுபடுத்த முடியும். உரிய அணுகுமுறையில் தெளிவுபடுத்தப்படும் போது, இஸ்லாத்தின் பாலான ஈரப்பும், விருப்பும் மேலும் அதிகரிக்கும் என்பது உறுதி. மேலும், இஸ்லாத்தின் தூதினைச் செவிமடுக்கத் தயாராகவுள்ள இன்றைய உலகு அதனை வரவேற்றுப் போற்றும்.

அதே வேளை, இஸ்லாம் இயல்பாகவும் சுதந்திரமாகவும் பின்பற்றப்பட வேண்டும். பலாத்காரத்துக்கோ வற்புறுத்தல்களுக்கோ இங்கு இடமில்லை. அல் குர்ஆன் இது பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றது:

“மார்க்கத்தில் எத்தகைய நிரப்பந்தமும் கிடையாது. ஏனெனில், வழிகேட்டில் இருந்து நேர்வழி தெளிவாகி விட்டது.” (02: 256)

இஸ்லாம் கூறும் சட்டத்திட்டங்களை முஸ்லிம்கள் பூரணமாக தமது அன்றாட வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்தும் போது, அது இஸ்லாத்தின் மீதான பிறரின் நல் வெண் ணத்துக்கும் புரிந்துணர்வுக்கும் வழிவழகுக்கின்றது. அவ்வாறிருக்க மார்க்கத்தையார் மீதும் நிரப்பந்தமாகத் திணிக்கும் அவசியம் ஏற்படுவதில்லை.

3. நபிமார்கள் மஃஸுலிம்களாவர்

நபிமார்கள் அனைவரும் தமது வாழ்நாள் முழுவதிலும் - நுபுவ்வத்துக்கு முன்னரும் சரி, பின்னரும் சரி- பாவச் செயல், மறதி, தவறுகளை விட்டும் பரிசுத்தமானவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும். ஏனெனில், பாவச்செயல்களிலோ,

தவறினைப்பதிலோ அவர்கள் எடுபடும் பட்சத்தில் நிதித்துவத்திற்குரிய அந்தஸ்தும், தனையையும் அவர்களிடமிருந்து நீங்கி விடும். தவிரவும், அவர்களை தமது வழிகாட்டியாகவும், முன்மாதிரியாகவும் எடுத்துக் கொள்ள மனிதர்களும் உடன்பட மாட்டார்கள்.

ஆயினும் சில நிமிமார்கள், பாவங்களில் அல்லது தவறுகளில் எடுபட்டதாக அல்லது ஆன் வசனங்களிலும் ஹதீஸிலும் வெளிரங்க அர்த்தத்தில் காண முடிகின்றது. இது ‘தர்குல் அவ்லா’ வகையைச் சேர்ந்ததென்பதே எமது நம்பிக்கையாகும். அதாவது நன்மைக்குரிய இரு அம்சங்களில், நன்மை அதிகமுள்ளதை விட்டு, நன்மை குறைவாக இருப்பதைத் தெரிவு செய்வதாகும்.

4. நிமிமார்கள் அல்லாஹ்-வின் அடியார்கள்

நிமிமார்களும், ரகுல்மார்களும் அல்லாஹ்-வக்கு முற்றிலும் வழிப்பட்டு நடக்கக் கூடிய அடியார்கள் என்பது அவர்களுக்குரிய முக்கிய சிறப்பாகும். இதனால் தான், முஸ்லிம்கள் தமது நாளாந்த தொழுகையின் போது பின்வரும் வசனத்தை மீட்டி மீட்டிச் சொல்கின்றனர்.

“நிச் சயமாக முஹம்மத் -ஸல்லல்லாஹு- அலைஹி வஅஹிலஹி- அவர்கள் அல்லாஹ்-வின் அடிமையும் தூதருமாவார்கள் என நான் சாட்சி கூறுகின்றேன்.”

எந்தவொரு இறைத் தூதரும், தன்னை இறைவன் எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு, தன்னை வணங்கும் படியாக மக்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கவில்லை.

“எந்தவொரு மனிதருக்கும் வேதத்தையும், ஞானத்தையும், நிதித்துவத்தையும் அல்லாஹ் அவருக்குக் கொடுத்திருக்க, பின்னர் அவர் மனிதர்களிடம், அல்லாஹ்-வையன்றி எனக்கே அடியார்களாகி என்னையே வணங்கி விடுங்கள் என்று கூற இயலாது.” (03: 79)

ஹஸ்ரத் ஈ-ஸா (அலை), சில கிறிஸ்தவர்களால் இறைவனை மதித்து வணங்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால், ஒரு

போதும் அன்னார் தம்மை வணங்குமாறு மக்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கவில்லை. மாறாக, தம்மை அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் அவனது அடியார் என்றுமே அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, அல்லாஹ்வை வணங்குமாறே அழைப்பு விடுத்தார்கள்.

“மஸ்ஹூர் அல்லாஹ்வக்கு நெருக்கமான மலக்குகளும் அல்லாஹ்வக்கு அடிமையாயிருப்பதைக் குறைவாகக் கொள்ளவே மாட்டார்கள்.” (04: 172)

கிறிஸ்தவர்களின் ‘திரித்துவம்’ (மூவர் கொண்ட தனிக் கடவுள்) எனும் கோட்பாடு, முதலாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் புதிதாகத் தோன்றிய ஒன்றே என வரலாறு கூறுகிறது.

5. அற்புதங்களும் மறைவானவை பற்றிய அறிவும்

நபிமார்கள் அல்லாஹ்வின் அடியார்களேயெனினும் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அனுமதியின் படி சென்ற கால, நிகழ்கால, எதிர்கால விசயங்கள் பற்றிய சில தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள அது ஒரு போதும் தடையாக இருக்க மாட்டாது என்பதாக அல்குர்ஔன் விபரிக்கின்றது.

“(அல்லாஹ்) மறைவானவற்றை அறிகிறவன். எனவே, தான் மறைத்து வைத்திருப்பவற்றை -தூதர்களில் தான் பொருந்திக் கொண்டோருக்கே தவிர- வேறு ஒருவருக்கும் அவன் வெளிப்படுத்தமாட்டான்.” (72:26,27)

ஹஸ்ரத் ஈஸா (அவை) அவர்கள், மக்களுக்கு பல இரகசிய விசயங்களைப் பற்றி தகவல் கொடுத்தார்கள். அது அவர்களுடைய பிரத்தியேக அற்புதங்களில் ஒன்றாகும்.

“மேலும், நீங்கள் உண்பவைகளையும், உங்கள் வீடுகளில் சேகரித்து வைத்திருப்பவைகளையும் நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்.” (03: 49)

பெருமானார் ஸல்லவ்லாஹ்ரா அவைஹி வழுவிழுபி அவர்களும், இறைஞானத்தின் மூலமாக மறைவான சில விசயங்களைப் புரிந்து கொண்டு. அத்தகைய சில விடயங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்னார்கள்.

“(நபியே!) இது நீர் அறியாத மறைவான செய்திகளில் உள்ளதாகும். இதை உமக்கு நாம் வஹி மூலம் அறிவிக்கின்றோம்.” (12: 102)

இதன் பிரகாரம், வஹியின் மூலமாகவும் இறைவனின் அனுமதியோடும் இறைத்துதார்கள் மறைவான சில விசயங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும் என்பது தெளிவாகிறது. சில அல்குர்துண் வசனங்களின் படி, மறைவானவை பற்றிய அறிவு நபி ஸல்லாஹு அஸலஹி வதுவிஹி அவர்களுக்கு இல்லையென்ற கருத்தை முன்வைப்பது போன்று தோன்றலாம்.

“மறைவானவற்றை நான் அறியமாட்டேன். மேலும், நான் ஒரு மலக்கு என்று உங்களிடம் கூறவும் இல்லை.” (06: 50)

தான் இயல்பிலேயே மறைவானவை பற்றிய அறிவைக் கொண்டவன் அல்ல என்றும் அது அல்லாஹுக்குரிய விசயம் என்றும் நியிவர்கள் வலியுறுத்துவதாகவே இது உள்ளது. இறைகட்டளைப் படி அல்லது அவனது அனுமதிப் படி சில விசயங்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்பது சாத்தியமானதே.

இறைத்துதார்கள் அல்லாஹுவின் அனுமதியுடன் பல்வேறு அற்புதங்களை செய்து காட்டினார்கள். எனவே, அவற்றை நம்புவது, ஷிர்க்கை வருத்துவதாகவே நமது அடிமைத் தனத்தைக் களங்கப் படுத்துவதாகவே ஆக மாட்டாது என்பது நமது நம்பிக்கையாகும். நபி ஈஸா (அலை) அவர்கள், பரிகாரம் காண முடியாது என்றிருந்த நோய்களைக் குணப்படுத்தியதோடு, இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் அற்புத்தையும் இறைவனின் அனுமதிப் படி செய்து காட்டினார்கள்.

“நான், அல்லாஹு வின் அனுமதியைக் கொண்டு வெண்குஷ்டம், கருங்குஷ்டங்களை குணப்படுத்துவதோடு இறந்தோரையும் உயிர்ப்பிப் பேன் என ஈஸா நபி சொன்னார்கள்.” (03: 49)

6. நபிமார்களின் ஷபாஅத்

நபிமார்கள் அனைவரும் குறிப்பாக பெருமானார் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அஸலஹி வதுவிஹி அவர்கள், மறுமை நாளில் பாவிக்களில் சிலருக்காக அல்லாஹுவிடம் பரிந்துரை செய்யும் அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

ஆனால், இதுவும் அல்லாஹ்வின் அனுமதியுடன் தான் நடைபெறும் என்பது கவனிக்கத் தக்கது. அல்குர் ஆன் பின் வருமாறு கூறுகின்றது:

“அல்லாஹ்வின் அனுமதியைப் பெற்ற பின்பே தவிர எந்தவொரு சிபாரிசு செய்யவருமில்லை.” (10:03)

“அவனுடைய அனுமதியின்றி அவனிடத்தில் பரிந்து பேசுவோர் யார்?” (02: 255)

அதேவேளை, சில அல்குர் ஆன் வகனங்கள், சிபாரிசு செய்வதென்று ஒன்று இல்லை என்ற கருத்தைச் சொல்வதாக பொதுவாகத் தோன்றலாம்.

“எவ்விதமான பரிமாற்றமும் நட்பும் பரிந்துரையும் இல்லாத நாள் வருமுன்.....” (02: 254)

இங்கு குறிப்பிடப்படும் (ஷபாஅத்) பரிந்துரையென்பது அல்லாஹ்வின் அனுமதி இல்லாது, சுயவிருப்பின் பேரில் செய்யப்படும் பரிந்துரையைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம். அல்லது, தகுதியற்றோர் பரிந்துரை செய்வதைக் குறிக்கலாம். நுபிமார்களோ, சுயவிருப்பின் பேரிலல்லாமல், அல்லாஹ்வின் அனுமதியுடனேயே பரிந்துரை செய்வதும் அவர்கள் பரிந்துரை செய்வதற்கு முழுத்தகுதியும் உள்ளவர்களாக இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

பரிந்துரையானது, மனிதர்களிடையே ஒழுக்கம், தூய்மை, இறையச்சம் போன்ற பண்புகளைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் ஆளுமிக உரமுட்டல்களை மேற்கொள்வதற்கும் பாவிகளை நல்வழிப் படுத்தவும் நல்வழியில் தூண்டவும் சிறந்த காரணியாக அமைந்துள்ளது. அதேவேளை, ஷபாஅத் என்பதும் வரையறைகளற்ற எளிய விடயமல்ல.

மேலும், ஷபாஅத் செய்யப்படுவோர் பாவிகளாக இருப்பினும், அவர்களது பாவச்செயல், சிபாரிசு செய்யக் கூடியவர்களுடன்

இருக்கும் தொடர்பை முற்றாகத் துண்டிக்கக் கூடியதாக இருக்கக் கூடாது. இதனால் தான், பாவிகள் தமக்குரிய அனைத்து ஷபாஅத்துக்கான படிகளையும் தகர்த்து விட வேண்டாமெனவும், அவற்றை முடிந்தவரை பேணிக் கொள்ளுமாறும் இல்லாம் எச்சரித்து வலியுறுத்துகின்றது.

7. தவண்ணல் (வளீலா தேடுதல்)

வளீலா தேடுவதென்பதும் ஷபாஅத்தைப் போன்ற ஓர் அம்சமே. இது, இறைநேசர்கள், இறைவனின் அனுமதிப் பிரகாரம் எமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள இறை சந்திதானத்தில் உதவுவதையே குரிக்கிறது. அதாவது, நாம் அல்லாஹ்வையே விளித்து, பிரார்த்தனையில் ஈடுபடுகின் ரோம். மறுபறம் இறைநேசர்களை நமது பிரார்த்தனைக்கான உதவியாகக் கொண்டு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் தமக்குத் தாமே அந்தமிழைத்துக் கொண்டு உம்மிடம் வந்து, பின்னர் அல்லாஹ் விடம் அவர்கள் மன்னிப்புக் கோரி, அவர்களுக்காக அல்லாஹ் வடைய தூதரும் பாவ மன்னிப்புக் கோரியிருந்தால், தவ்பாவை ஏற்பவனாகவும் மிகக் கிருபையடையவனாகவும் அல்லாஹ் வை அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள்.” (04:64)

நபி யூசுபின் (அலை) சகோதரர்கள், தமது தந்தையை வளீலாவாகக் கொண்டு, தாம் செய்த குற்றத்திற்கு அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரினார்கள். அவர்கள், தம் வகீயாதிபத் தந்தையான ஹஸ்ரத் யஃகூப் நபியை (அலை) நோக்கிக் கூறினார்கள்:

“எங்கள் தந்தையே! எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்குமாறு நீங்கள் எங்களுக்காக பாவமன்னிப்புத் தேடுவீர்களாக. நிச்சயமாக நாம் குற்றவாளிகளாகவே இருக்கின்றோம்.”

(12:97)

நபி யஃகூபும் (அலை) தமது மக்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று அல்லாஹ் விடத்தில் அவர்களுக்காக பிழைபொறுக்கத் தேடுவதாகக் கூறினார்கள்.

“நான் விரைவில் என் இறைவனிடத்தில் உங்களுக்காக மன்னிப்புக் கோருவேன்.” (12: 98)

இது போன்ற ஆதாரங்கள் அனைத்தும் வள்ளா என்பது முன் சென்ற உம்மத்தாரின் வழிமுறையாக இருந்தது என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

ஆயினும், வள்ளாவுடைய சந்தர்ப்பங்களில் எல்லைகளை சரியாகப் பேணிக் கொள்வது மிக இன்றியமையாத அம்சமாகும். இறைநேசர்கள், அனைத்து விடயங்களிலும் தாமாக சக்தி கொண்டவர்கள் என்றோ, அவர்களுக்கு அல்லாஹ் வின் அனுமதியோ, உதவியோ அவசியமற்றது என்றோ நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடாது. இது, மன்னிக்க முடியாத பாவச் செயலான இணைவைத்தலில் கொண்டு சேர்க்கும்.

மேலும், வள்ளா தேடுவதென்பது, இறைநேசர்களை வணங்கும் அடிப்படையில் அமைந்து விட்டால், அதுவும் இணைவைத்தலாகி விடும். இறைநேசர்களாயினும் அவர்களும் அல்லாஹ் வின் அடியார்களாகவும், அவனது உதவியின்றி எவ்வித காரியமாற்றுவதற்கும் சக்தியற்றவர்களாகவுமே இருக்கின்றார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத அம்சமாகும்.

“(நபியே!) கூறுவீராக! அல்லாஹ் நாட்டாலே தவிர, எனக்கு நானே நன்மை-தீமையைத் தடுத் துக் கொள்வதற்கும் சக்தி பெற்மாட்டேன்.” (07:188)

எல்லா மத்ஹைபைச் சேர்ந்தவர்களிடத்திலும் வள்ளா தேடும் விசயத்தில் சார்பாகவும் எதிராகவும் அது தீவிரப் போக்கைக் கடைப்பிடிப்போர் உள்ளனர். இவர்களுக்கு இதன் உண்மை தெளிவுபடுத்தப் பட்டு வழிகாட்டப்படுவது அவசியமாகும்.

8. நபிமார்களுடைய அழைப்பு

உலகிற்கு அனுப்பப்பட்ட அனைத்து நபிமார்களினதும் அழைப்பின் நோக்கம் ஒன்றாகவே இருந்துள்ளது என நம்புகின்றோம். அது, மனிதர்களை இறைநம்பிக்கையின் மூலமாகவும், மறுமை விசுவாசத்தின் மூலமாகவும் விமோசனத்தின் பால் கொண்டு சேர்ப்பதாகவே இருந்தது. இந்நோக்கை அடைவதற்காக, கற்பித்தல், முறையான யிற்றுவித்தல், வழிகாட்டல் என பல்வேறு அரப்பணிப்புடனான பணிகளை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். இதன் காரணமாகவே, அனைத்து நபிமார்களும் முஸ்லிம் களிடத்தில் ஏற்றத்தாழ் வின்றி மதிப்புமிகுக் கவர்களாகவும் விருப்புக் குரியவர்களாகவும் விளங்குகின்றார்கள்.

“அவனுடைய தூதர்களில் எவருக்கிடையிலும் நாங்கள் வேற்றுமைப்படுத்தி விடமாட்டோம்.” (02: 285)

காலவோட்டத்தில் மனித இனத்தின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்படுடைத்த விதத்தில், அவர்களுக்கு கட்டம் கட்டமாக வழங்கப்பட்டு வந்த சமய வழிகாட்டல்கள், பின்னையது முன்னையதை விட பரிபூரணத்துவத்தில் கூடியதாகவும் ஆழமிக்கதாகவும் காணப்பட்டது.

இறுதியாக, மிகப் பரிபூரணத்துவம் பெற்ற வழிகாட்டலின் அவசியமும் அதற்குரிய நிலைமைகளும் தோன்றிய போது இறுதி வேதமாக இல்லாம் அருளப்பட்டது. கட்டம் கட்டமாக முன்னர் வழங்கப்பட்டு வந்த முன்னைய வழிகாட்டல்களை விருஞ்சிய அதன் பரிபூரணத்துவத்தைப் பற்றி பின்வரும் இறைவாக்கு வெளியாகியது.

“இன்றைய நாள், உங்களுக்காக உங்களது மார்க்கத்தை நான் பரிபூரணமாக்கி வைத்து விட்டேன். இன்னும், என் ஸுடைய அருட் கொடையை உங்கள் மீது முழுமையாக்கி விட்டேன். மேலும், உங்களுக்காக இல்லாத தை மார்க்கமாக நான் பொருந்திக் கொண்டேன்.” (05:03)

9. முந்திய நபிமார்களின் அறிவிப்பு

அனேகமான நபிமார்கள், தமக்குப் பின் வரவுள்ள இறைத்தூதரைப் பற்றிய முன்னரிவிப்புகளை மக்களுக்கு வழங்கி உள்ளனர். நபி முஸா (அலை), நபி ஈஸா (அலை) ஆகியோர் இறுதி இறைத்தூதரான மஹம்மத் (ஸல்லவ்லாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹரி) நபியின் வருகை பற்றி மக்களுக்கு முன்னரிவிப்பு செய்துள்ளார்கள். அவற்றில் சில இப்போதும் அச்சமயத்தவர்களது வேத நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

“அவர்கள் தங்களிடமுள்ள தவ்ராத்திலும், இன்ஜீலிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உம்மி நபியான இத்தூதரை பின்பற்றுகின்றார்கள்..... அவர்கள் தாம் வெற்றியாளர்கள்.”

(07:157)

நபி மஹம்மதின் (ஸல்லவ்லாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹரி) நபித்துவத் திற்கு முன்னர், யஹு-இதிகளின் மிகப் பெரும் கூட்டமொன்று, மத்னாவில் குடியேறி, மஹம்மத் நபியவர்களின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஏனெனில், அவர்களது வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த இறைத்தூதர் இம்மன்னிலிருந்து தான் வருவார் என அவர்கள் நம்பியிருந்தனர்.

நபி (ஸல்லவ்லாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹரி), உலகில் தமது தூதத்துவத்தைப் பகிரங்கப்படுத்திய போது, அவர்களில் சிலர் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். வேறு சிலரோ தமது நலனையும், சுயலாபத்தையும் கருத்திற் கொண்டு நபியவர்களைப் புறக்கணித்து அலட்சியம் செய்தனர் என வரலாறு கூறுகின்றது.

10. நபிமார்களும் சீர்திருத்தப் பணியும்

நமது நம்பிக்கையின் படி, இஸ்லாம் மார்க்கம், வெறுமேனே மனிதர்களது ஆண்மீக நிலையை தெளிவுபடுத்தி, நல்லொழுக் கத்தை வரையறை செய்வதற்காக மட்டும் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. மாராக அது, சமூக வாழ்வின் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் சீர்ப்புத்திச் சிறப்புறக் செய்வதிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. அன்றாட வாழ்வுக்கு அவசியமான பல்வேறுபட்ட சாஸ்திரங்களையும்

கலைகளையும் மக்கள் நபிமார் களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டார்கள். அல்குர்ஆனும் அவற்றுள் சிலவற்றைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது.

சமூகங்களின் மத்தியில் நீதியை நிலைநிறுத்துவதும் நபிமார்களுடைய முக்கிய பணியாக விளங்கியது என நாம் நம்புகிறோம்.

“நிச்சயமாக நாம், நம்முடைய தூதர்களை தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அனுப்பி வைத்தோம். அவர்களுடன் வேதத்தையும், நீதியைக் கொண்டு நிலைத்திருப்பதற்காக தராசையும் இறக்கினோம்.” (57: 25)

11. மானுட சமத்துவம் பேணல்

நபிமார்கள் எவரும் இன, வர்க்க, குல ரீதியான வேறுபாடுகளை அங்கீகாரிக்கவில்லை. சகல குலத்தாரும், சகல மொழி பேசுவோரும் அவர்களது பார்வையில் சமத்துவம் மிக்கவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இதைத் தான் அல்குர்ஆன் இவ்வாறு கூறுகின்றது:

“மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம், உங்களை ஓர் ஆண், ஒரு பெண் ணிலிருந்தே படைத்தோம். இன் னும், ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமாகிக் கொள்வதற்காக உங்களை கிளைகளாகவும், கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம். நிச்சயமாக, அல்லாஹ் விட்டதில் உங்களில் மிக் க கண் ணியமுள் எவர் உங் களில் மிக் கபயக்தியிடையவர் தான்.” (49: 13)

நபி (ஸல்லாஹு அஸலஹி வஹூவிஹி) அவர்கள், ஹஜ்ஜதுல் விதாவின் போது, மினாவில் வைத்து, ஒட்டகத்தின் மீது அமர்ந்தவர்களாக மக்களை நோக்கிச் சொன்னார்கள்:

“மனிதர்களே! அறிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் இறைவனும் ஒருவன். உங்கள் தந்தையும் ஒருவர். எனவே, இறையச்சத்தின் மூலமாக அல்லாமல், வேறுதனாலும் ஓர் அறபி

அஜமியை விட சிறந்தவரில்லை. ஓர் அஜமியும் அறபியை விட சிறந்தவரில்லை. இன்னும், கறுப்பனுக்கு சிவந்த நிறமுடையவனை விட சிறப்பில்லை. சிவந்த நிறமுடையவனுக்கு கறுப்பனை விட சிறப்புமில்லை. எனவே, நான் இறை தூதை எத்தி வைத்து விட்டேனா?” என்று விளவினார்கள்.

அதற்கு அங்கிருந்தோர் “ஆம்” எனக் கூற, நபி (ஸ்ல்) அவர்கள், “இங்கு சமுகமளித்திருப்பவர்கள், வராதிருப்போருக்கு இவற்றைத் தெரியப் படுத்துக்கள்” எனக் கூறினார்கள்.

(தப்ஸீருல் குர்துபி - பா 9 - பக் 6162)

12. இஸ்லாமும் மனிதனது இயல்புத்தகமும்

ஏகத்துவத்தின் அடிப்படையில் அல்லாஹுவைப் பற்றிய நம்பிக்கையும், நபிமார்களது கற்பித்தவின் அடிப்படைகளும் இயல்பாகவே மனிதர்களுடைய ஆத்மாவுடன் மேலோட்டமாக பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன என நாம் நம்புகின்றோம். இறைத் தூதர்கள், அதுகை கனி தரக்கூடிய இவ்விதைகளுக்கு வறியெனும் கடவிலிருந்து நீர் பாய்க்கி, அவற்றின் ஓரங்களிலிருந்து விரிக் போன்ற களைகளை அப்பறப்படுத்தினார்கள்.

“எந்த இயல்பில் அல்லாஹு மனிதர்களைப் படைத்தானோ, அதுவே அல்லாஹுவின் இயற்கை மார்க்கமாகும். அல்லாஹுவின் படைத்தவில் மாற்றமில்லை. அதுவே நிலையான மார்க்கமாகும். ஆனால், மனிதர்களில் பெரும்பாலானோர் இதை அறிய மாட்டார்கள்.” (30: 30)

இதனால் தான், மக்களிடையே சமய நம்பிக்கை தொன்மை வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. பெரும் வரலாற்றாசிரியர்களின் கூற்றுப் படி, நாஸ்திகம் என்பது மிகவும் அரிதாகக் காணப்பட்ட ஒன்றாகும். வாழ் நாள் முழுவதும் சமய விரோத அடக்குமுறைகளுக்கும் தூர்ப் பிரசாரங்களுக்கும் மத்தியில் வாழ்ந்த மக்களும் கூட, சுதந்திரத்தின் பின்னான வாழ்வில் சமயத்தின் பால் வேட்கையோடு ஒடு வருகின்றார்கள்.

ஆனால், முன் னிருந்த பல சமுதாயத்தவர் களின் வளர்ச்சியடையாத கலாசாரப் பண்புகள், அவர்களது மார்க்கத்திலும் ஒழுக்க நெறிமுறைகளிலும் மூடக் கொள்கைகள் இரண்டறக் கல்பதுற்குக் காரணமாக அமைந்திருந்தன என்ற உண்மையையும் மறுக்க முடியாது. மனிதர்களது இயல்புக்கமான மார்க்கத்தை, இத் தகைய கறைபடிந்த மூடக் கொள்கைகளிலிருந்து பரிசுத்தமாக்குவதும் நபிமார்களின் ஒரு முக்கிய பணியாக விளங்குகிறது.

குருதூண்

1. வேதங்கள் இறக்கப்பட்டதன் நோக்கம்

உலகில் மனிதர்களுக்கு நேர்வழியைக் காண்பிப்பதற்காக அல்லாஹ் வேதங்களை இறக்கினான். அல்லாஹ் உலகில் இறக்கி வைத்த வேதங்களாவன: தவ்ராத், ஸபூர், இன்ஜீல், குருதூண். இவற்றோடு நபி நூஹ் (அலை), நபி இப்ராஹீம் (அலை) போன்றோருக்கு சுஹாபுகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இறுதி வேதமான அல் குருதூண், அதற்கு முந்தியவற் றை விடபரிபூணத்துவமானதாகும்.

வேதங்கள் இறக்கப்பட்டிருக்கவில் வையனில், இறைவனை அறிவதிலும் வணங்குவதிலும் பெருந் தவறுகளை இழைத்திருப்பார்கள். மேலும் ஒழுக்கம், இறையச்சம், அறநெறி, சமூக விதி முறைகள் போன்ற அவசிய விடயங்களில் இருந்து தூரமாகி இருப்பார்கள்.

எனவே இறைவேதங்கள், இறையச்சம், ஒழுக்க நெறி, சமய சித்தாந்தம், அறிவு நுட்பம், மெய்யியல் போன்ற பல நல் விஷைதகளை மனிதர் மனங்களில் விஷைத்து, மனிதப் புனிதர்களைப் பயிற்றுவித்து உருவாக்கின.

“ரசூல், தம் இரட்சகனிடமிருந்து தமக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்ட வேதத்தை எமான் கொள்கின்றார். அவ்வாறே முஃமின்களும் விசுவாசிக்கின்றனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அல்லாஹ் வையும் அவன் து மலக்கு களையும் அவனது வேதங்களையும் ரசூல்மார்களையும் எமான் கொள்கின்றனர்.” (02: 285)

முந்திய வேதங்களைத்தும், மனிதர்களின் குறுகிய சிந் தனையினாலும் அறியாமையினாலும் திரிபுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்க, அல்குருதூண் மாத்திரம் ஓர் அட்சரமும் மாற்றமின்றி பரிசுத்தமாக பேணப்பட்டு வருகின்றது. அது கதிரவன்

போன்று யுகம் யுகமாக இருண்ட உள்ளங்களை ஒளிமியமாக்கிய வண்ணம் திகழ்கிறது.

“திட்டமாக, அல்லாவற்விடமிருந்து பேரொளியும் தெளிவான ஒரு வேதமும் உங்களிடம் வந்திருக்கின்றது. அல்லாவற், அதன் மூலம் தன் னுடைய பொருத் தத் தினைப் பின்பற்றுகின்றவர்களை சமாதானத்திற்குரிய வழியில் செலுத்துகிறான்.” (05: 15,16)

2. அல்குர்ஆன் - இறுதி நபியின் பேரற்புதம்

இறுதி நபிக்கு வழங்கப்பட்ட மிக முக்கிய அற்புதமாக புனித அல்குர்ஆன் விளங்குகின்றது. இவ் அற்புதமென்பது அதன் இலக்கண இலக்கியச் சிறப்பினால் மட்டும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தன்று. அதன் எளிமை, ஆழம் போன்ற இன்னோரன்ன காரணிகள் அதன் அற்புதத் தன்மைக்குச் சான்றாகும். இது பற்றி அகீதா மற்றும் இலமூல் கலாம் பற்றிய நமது நூல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அல்குர்ஆனுக்கு நிகரான வேதமொன்றை, ஏன் ஓர் அத்தியாயத்தைக் கூட உருவாக்குவது எவராலும் முடியாத விடயமாகும் என்று நாம் நம்புகின்றோம். இது தொடர்பாக சந்தேகம் கொண்டவர்களுக்கு அல்குர்ஆன் பல்வேறு கட்டங்களில் சவால் விடுகின்றது.

“(நபியே!) நீர் கூறுவீராக! இந்தக் குருதைனைப் போன்று ஒன்றைக் கொண்டு வருவதற்கு மனிதர்களும் ஜின்களும் ஒன்று சேர்ந்தாலும், இதனைப் போன்று அவர்கள் கொண்டு வரமாட்டார்கள். அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உதவியாளர்களாக இருந்தாலும் சரியே.” (17: 88)

“மேலும், நம் அடியார் மீது நாம் இறக்கி வைத்த இவ்வேதத்தில் நீங்கள் சந்தேகப்படுவதாயின், நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருப்பின், அல்லாவற்வைத் தவிர, உங்கள் உதவியாளர்களையெல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு, இதுபோன்ற ஓர் அத்தியாயத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்.” (02:23)

அல்குர் ஆன் காலவோட்டத்தில் காலாவதி அடைந்து விடும் தன்மை கொண்டதல்ல. அது மட்டுமன்றி, அதன் உள்ளடக்கம் வர வர மிகத் தெளிவானதாகவும் அற்புதமானதாகவும் உலகுக்கு வெளிப்பட்டு வருகின்றது.

இமாம் ஜஃபர் ஸாதிக் (அலை) கூறுகிறார்கள்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ், இந்தக் குர்ஆனை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கோ, அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்துக்கோ ஆக்கவில்லை. அது ஒவ்வொரு காலத்திலும் புதியதாகவே தோன்றும். ஒவ்வொரு சூட்டத்தினரிடத்திலும் மறுமை நாள் வரை புதிதாக செழுமை பெற்றுக் கொண்டேயிருக்கும்.” (பிஹாருல் அன்வார்- பாக 2 - பக் 280)

3. அல்குர் ஆனில் மாற்றம் நிகழாது

இன் று உலக முஸ்லிம் களின் கைகளிலிருக்கும் அல்குர் ஆன், நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இறக்கியருளப்பட்ட அதே அல்குர் ஆன் தான் என்பதும் அதில் எவ்வித கூட்டல் குறைத்தலும் இடம்பெறவில்லை என்பதும் நமது நம்பிக்கையாகும்.

வஹ்யை எழுதி வந்த ஒரு குழுவினர், அல்குர் ஆன் இறங்கிய காலத்திலேயே அதனை எழுத்துருவாக்கம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோரும் அதன் பகுதிகளை தமது நாளாந்த தொழுகைகளில் பல முறை ஒது வந்தார்கள். பெரும் தொகையினர் அவற்றை மனனமிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அல்குர் ஆனை அழகுற ஒதுவோரும் மனனமிட்டவர்களும் எப்போதும் சமூகத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றனர், பெறுகின்றனர். இவ்வாறான காரணங்களினால் அல்குர் ஆனில் எவராலும் சிறிய மாற்றத்தைக் கூட ஏற்படுத்த முடியவில்லை.

அத் தூடன், உலக முடிவு வரை அல்குர் ஆனைப் பாதுகாக்கும் பணியை அல்லாஹ்வே பொறுப்பேற்றுள்ளான் என்பது அதன் மற்றுமொரு முக்கிய அற்புதமாகும்.

“நிச்சயமாக நாமே இந்த குர்ஆனை இறக்கி வைத்தோம். இன்னும் நிச்சயமாக நாமே அதனைப் பாதுகாப்போம்.”

(15:19)

முஸ்லிம்களின் தலைசிறந்து அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் -வீட்டிலே, சுன்னா வேறுபாடின்றி- அல்குர் ஆனில் எவ்வித திரிபுபடுத்தலும் இடம்பெறவில்லையென்ற விசயத்தில் ஏகோபித்த கருத்தையும் முடிவையும் கொண்டுள்ளனர். இவ்விரு கூட்டத்திலுமிருந்து சிறு குழுவினர், சில பலவீளமான தகவல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அல்குர் ஆனில் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதாக குற்றம் சாட்ட முனைகளின்றனர்.

ஆனால், அவர்கள் ஆதாரமாகக் கொள்ளும் தகவல்கள் மற்றும் தரவுகள் அனைத்தும் மவ்றூடு -கட்டி விடப்பட்ட கற்பளைகள் என ஹதீஸ் கலை அறிஞர்கள் விளக்கம் தருகின்றனர். மேலும் சில தகவல்கள் தப்ஸீரோடு சம்பந்தப் பட்டவையன்றி புனித குர் ஆனுடன் நேரடியாகத் தொடர்புடையவையன்று.

குறுகிய சிந்தனைப் போக்கும் தெளிவற்ற அறிவும் கொண்ட சிலர், குர் ஆனில் மாற்றம் செய்ததாக வீட்யாக்கள் மீதோ, சுன்னாக்கள் மீதோ குற்றம் சுமத்துவதற்கு முனைகளின்றனர். இத்தகையோர், தமது அறியாமையினால் அல்குர் ஆனின் பரிசுத்தத்திற்கு களங்கம் ஏற்படுத்தி, இன்லாத்தின் விரோதிகளுக்கு பல வகைகளில் துணைபோகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

நபி (ஸல்லவல்லாஹு அலைஹி வஜூலிஹி) அவர்களின் காலத்திலிருந்து அல்குர் ஆன் நாலுருப் பெற்ற வரலாற்றையும் முஸ்லிம்கள், குறிப்பாக வஹிரி எழுதுபவர்கள் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக எழுதுதல், மனனமிடுதல், ஒதுக்கல் போன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்த நிகழ்வுகளையும் ஆராயுமிடத்து. அல்குர் ஆனில் மாற்றங்கள் நிகழ்வுதென்பது சிறிதும் சாத்தியமற்றதே என்ற உண்மையை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

மேலும், உலகில் இப்போதுள்ள குர் ஆனைத் தவிர, வேறு குர் ஆன் இல்லை. இதற்கான ஆதாரங்கள் தெளிவாக முன்வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அது பற்றிய ஆய்வுக்கான வழிகளும் தாராளமாகத் திறந்திருக்கின்றன. அல்குர் ஆன், தற்போது

முன்விம்கள் அனைவரது இல்லங்களிலும் இருக்கின்றது. பள்ளிவாசல்கள், பொதுநாலகங்கள் என உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும் அனைத்துப் பிரதேசங்களிலும் இருக்கின்றது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட அல்குர்ஆனின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பல நூதனசாலைகளில் காணப் படுகின்றன. என்னிலடங்காத மனித நெஞ்சங்களிலும் அது இருக்கின்றது. இவை அனைத்தையும் சான்றாகக் கொண்ட ஆய்வுகளின் முடிவுகள், அல்குர்ஆனின் மாற்றங்களுக்கு உட்படாத பனித்த தன்மையைத் தெளிவாக பறைசாற்றியிருக்கின்றன. முன்னையரை விட ஆய்வு வசதிகள் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்ற இக்கால கட்டத்தில் குர்ஆனைப் பற்றிய இந்த அபாண்டத்தின் பலவீனத்தை இலகுவாகவே நிறுபித்துக் காட்ட முடியும்.

“(நபியே!) என் அடியார்களுக்கு நீர் நன்மாராயம் கூறுவீராக. சொல்லைச் செலியுற்று பின்னர் அதில் மிக அழகானதைப் பின்பற்றுகின்ற என் அடியார்களுக்கு நன்மாராயம் கூறுங்கள்.” (39:17,18)

இன்று நமது சமயக் கல்வி நிறுவனங்களில் அல்குர்ஆன் சம்பந்தமான பல பாடபோதனைகளும் ஆய்வுகளும் இடம் பெறுகின்றன. அவற்றில் முக்கியமானது, அல்குர்ஆனில் மாற்றம் நிகழாது என்பது சம்பந்தமானதாகும். இந் நூலாசிரியர் யாத்த ‘அன்வாருல் உஸுல்’ மற்றும் ‘தப்ஸீர் அல் அம்ஸல்’ போன்ற நூல்களிலும் கூட இது பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள் உள்ளன.

4. அல்குர்ஆனும் மனிதர்களது ஆன்மீக-இலெளகீக தேவைகளும்

மனிதனின் ஆன்மீக-இலெளகீக வாழ்க்கைக்குத் தேவையான விடயங்கள் அனைத்தினதும் அடிப்படைகள் அல்குர்ஆனில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்பது நமது உறுதியான நம்பிக்கையாகும். ஓர் அரசாங்கத்தை நிர்வகிப்பது, அரசியல் விவகாரங்களைக் கையாள்வது, ஏனைய சமூகத்தவர் களுடனான உறவுகள், சுக வாழ்வின் அடிப்படைகள், போன்றும்

சமாதானமும், சட்ட மற்றும் நீதி நிர்வாகம், பொருளாதார விவகாரங்கள் போன்ற இன்னோரன்ன அம்சங்கள் பற்றிய வழிகாட்டல்கள் குர்ஜுனில் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் பின்பற்றி ஒழுகும் போது நமது வாழ்வு ஓளிமயமானதாக மாறும்.

“(நபியே!) ஒவ்வொரு விடயத்திற்கும் தெளிவாகவும் நேர்வழியாகவும் அருளாகவும் முற்றிலும் தங்களை இரட்சகனிடம் ஒப்படைத்து விட்டவர்களுக்கு நன்மாராயமாகவும் உம் மீது நாம் இவ்வேதத்தை இறக்கினோம்.” (16: 89)

எனவே சமயம் வேறு, அரசியல் வேறு என்ற பகுப்புகளுக்கு இஸ்லாத்தில் இடமில்லை. அரசாட்சியைக் கையிலெடுத்து, இஸ்லாத்தின் உயரிய விழுமியங்களை அதன் மூலம் உயிர்ப்பிக்குமாறு அது கூறுகின்றது. அவ் உயிரோட்டத்தின் அடிப்படையில் முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பயிற்றுவித்து, மக்களிடையே சமநீதி வழங்குமாறும் அல்லாஹ் கட்டளையிட்டுள்ளான்.

“விச்வாசங் கொண்டோரே! உங்களுக்கோ, அல்லது உங்கள் பெற்றோருக்கோ, அல்லது நெருங்கிய உறவினருக்கோ விரோதமாக இருந்த போதிலும், நீதியை நிலைநிறுத்தியவர்களாக, அல்லாஹ் வுக்காகவே சாட்சி கூறுபவர்களாக இருங்கள்.” (04: 135)

“எந்த சமூகத்தவரின் மீதான விரோதமும், நீங்கள் நீதமாக நடந்து கொள்ளாதிருக்க உங்களைத் தூண்டி விட வேண்டாம். நீங்கள் நீதியே செலுத்துங்கள். அதுதான் பயபக்திக்கு மிக நெருக்கமானதாகும்.” (05: 08)

5. அல்குர்ஜுனை ஒதுதல், ஆராய்தல், அமல்செய்தல்

அல்குர்ஜுன் ஒதுவது மிகச் சிறந்த வணக்கங்களில் ஒன்றாகும். ஏனெனில், குர்ஜுனை ஒதும் போது, அது அல்லாஹ் வைப் பற்றிய சிந்தனைக்கும், அறிவுக்கும்

தூண்டுகோலாக அமைகின்றது. சிந்தனையென்பது, நற்காரியங் களின் ஊற்றுக் கண்ணாகும். அல்குர்ஆன் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்துக் கூறுகின்றது:

“இரவில் சொற்ப நேரம் தவிர எழுந்திரும்! அதில் பாதி விழித்திரும். அல்லது அதிலிருந்து சொற்பத் தைக் குறைத் துக் கொள் எவும். அல்லது அதை விட அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவும்.. அதில் குர்ஆனை நன்கு திருத்தமாக நிறுத்தி நிறுத்தி ஓதுவீராக.” (73: 2-4)

அல்குர்ஆன் அனைத்து முஸ்லிம்களையும் பார்த்துக் கூறுகின்றது:

“எனவே, குர்ஆனிலிருந்து தங்களுக்கு இயன்றதை ஒதுங்கள்.” (73: 20)

அல்குர்ஆனை ஓதுவதென்பது, அதன் கருத்தையும், அதில் கூறப்பட்டிருக்கும் விசயங்களையும் பற்றி சிந்திப்பதற்குக் காரணியாக அமைய வேண்டும். சிந்தித்து ஆராய்ச்சி செய்வது அல்குர்ஆனின் வழிகாட்டலின் பிரகாரம் அமல் செய்வதற்கான முதலாவது படியாகும்.

“அவர்கள் இந்தக் குர்ஆனை ஆராய்ந்து பார்க்க மாட்டார்களா? அல்லது அவர்களது இதயங்கள் மீது பூட்டுக்கள் இடப்பட்டுள்ளனவா?” (47: 24)

“திட்டமாக நாம் குர்ஆனை உபதேசம் பெறுவதற்காக எளிதாக்கி இருக்கின்றோம். ஆகவே, இதனைக் கொண்டு படிப்பினை பெறக் கூடியவர் உண்டா?” (54: 17)

“(ஒமக்கு) நாம் இறக்கியிருக்கும் இவ்வேதம் பரக்கத்துக் கெய்யப்பட்டதாகும். எனவே, அதைப் பின்பற்றுங்கள்.”

(06: 155)

ஆகவே எவர் குர்ஆனை ஓதுவதிலும் அதை மனங்ம் கெய்வதிலும் மாத்திரம் தமது முயற்சியையும் கவனத்தையும் மட்டும் படித்திக் கொள்கிறாரோ அவர்கள் அல்குர்ஆனை ஆராயந்தறிதல்

மற்றும் அமல் செய்தல் ஆகிய இரண்டு முக்கிய விடயங்களையும் விட்டு விடுவார்களாக இருக்காமல் அவதானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

6. தப்ரீன் விதிமுறைகள்

அல்குர் ஆன் வசனங்களை மொழியிலும் வழக்கிலும் உள்ள கருத்துகளிலே விளங்கிக் கொள்வது முக்கியமாகும். ஒரு சொல்லின் அர்த்தத்தை வரையறுக்கின்ற அல்லது வேற்றாரு பொருளைச் சுட்டுகின்ற விதத்திலான குர் ஆன், ஹதீஸ் மற்றும் அறிவு சார்ந்த ஆதாரங்கள் இருக்கும் பட்சத்தில் மாத்திரம் நாம் அதற்கொப்ப பொருள் கொள்ள முடியும். ஆனால், அல்குர் ஆனுக்கு சந்தேகத்துடன் அல்லது சுய அபிப்பிராயத்தின் அடிப்படையில் விளக்கம் கொடுப்பதைத் தவிர்ந்து கொள்வது கடமையாகும். உதாரணமாக, பின்வரும் குர் ஆன் வாக்கியத்தை நோக்குவோம்.

“எவர் இவ்வுலகில் குருடராக இருக்கின்றாரோ, அவர் மறுமையிலும் குருடாரோ.” (17:72)

இங்கு குருடன் எனக் கூறப்பட்டிருப்பது, அங்கக் குறைபாடாகிய பார்வை ரீதியான குருட்டு நிலையைன்றி, அகரீதியான குருட்டு நிலையையே என்பது உறுதி. அதாவது அகப்பார்வையை இழந்தவர்கள் பற்றியே இவ்வசனம் பேசுகின்றது. ஏனெனில், உலகில் அநேக நல்லடியார்களும் இறைநேசர்களும் கண்பார்வையற்றவர்களாக வாழ்ந்துள்ளார்கள். இங்கே குருடு என்பது மொழி ரீதியாக நாம் புரிந்து கொள்ளும் கருத்தன்றி இதயங்களின் குருட்டுத் தன்மையைக் குறிப்பதென அறிவுழூவமாகப் புரிந்து கொண்டோம்.

அதே போன்று, அல்குர் ஆன் இல்லாத்திற்கு எதிரான கூட்டத்தைப் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது:

“செவிடர்கள், ஜமையர்கள், குருடர்கள். ஆதலால் அவர்கள் எதையும் அறிந்து உணர மாட்டார்கள்.”

(2:171)

வெளிப்படையாக நோக்குமிடத்து, செவிடு, ஊமை, குருடு ஆகிய மூன்று அங்கக் குறைபாடுகளும் உடையோர், எதையும் அறிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள், அறிவிலிகள் என்ற கருத்துப் பிரதிபலிக்கின்றது. ஆயினும், இங்கு குறிப்பிடப்படும் நபர்கள் இத்ததையை அங்கவீனமுற்றவர்களாகக் காணப்படவில்லை. இம்மூன்று குறைபாடுகளும் அகநிலை சார்ந்த குறைபாடுகள் பற்றிய வர்ணிப்பு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அல்குர்தூன், அல்லாஹ்வைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இவ்வாறு வர்ணிக்கிறது.

“எனினும், அவனது இருளக்கங்கும் விரிக் கப் பட்டிருக்கின்றன.” (05: 64)

“(நாஹே!) எமது கண் முன்பாகவே கப்பலை நீர் செய்யும்.”

(11: 37)

இவ்வசனங்கள், அல்லாஹ்வுக்கு கைகள், கண்கள் போன்ற உடலுறுப்புகள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றன என்று பொருள் கொண்டு விடக் கூடாது. ஏனெனில் உறுப்புகள் உடலில் இருப்பவை. உடலோ அழிந்து விடுவது. இத்தகைய பண்புகளை விட்டும் அல்லாஹ் தூய்மையானவன். இங்கு அல்லாஹ்வின் கைகள் எனப்படுவது, அனைத்துலகையும் தனது கட்டளையின் கீழ் கொண்டிருக்கும் அவனது பூரண இறை சக்தியையும், கண்கள் எனப்படுவது, அனைத்து விடயங்களையும் உள்ளடக்கிய அவனது விசாலமான அறிவையும் குறிப்பிடக் கூடியதாகும்.

எனவே, மேலுள்ளவாறான வசனங்கள் குறிப்பிடும் கருத்துகளில் -அது அல்லாஹ்வினது சிபாத்துக்களோ, வேறு அம் சங்களோ எதுவாயினும் - அக்ல் (அறிவு ரீதியான), நக்ல்(வஹியை அடிப்படையாகக் கொண்ட) ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலான வரையறைகளைக் கவனிக்காது தவிர்த்து விட்டு வெறும் மேலோட்ட மொழியர்த்தத்தில் தங்கி விடுவது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாததாகும். ஏனெனில், உலகின் அனைத்துப் பேச்சாளர்களும் இவ்வாறான போக்கையே கையாளுகின்றனர்.

அல்குர் ஆனும் இப்போக்கை ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கின்றது. என்டு கவனிக்கத் தக்கது என்னவெனில் அத்தகைய வரையறைகளுக்கான ஆதாரங்கள் உறுதியானவையாக இருக்க வேண்டும் என்பதே.

“எந்தவொரு தூதரையும் அவரது சமூகத்தாரின் மொழியைக் கொண்டேயல்லாது நாம் அனுப்பவில்லை.”

(14:04)

7. சுய விரிவுரையின் விபரிதங்கள்

அல்குர் ஆனுக்கு சுய அபிப்பிராயத்தின் அடிப்படையில் விளக்கம் கொடுப்பது மிகவும் ஆபத்தான விடயமாகும். மிகப்பெரிய பாவங்களில் ஒன்றாகவும் அது கணிக்கப்படுகின்றது. அல்லாவற்றை நெருங்குவதிலிருந்து தூரமாவதற்கும் இது ஒரு காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது. அல்லாஹ் சூருவதாக ஹத்ஸால் குத்ஸியில் குறிப்பிடப்படுகின்றது:

“எனது வேதத்திற்கு சுய அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு யாராவது விரிவுரை கொடுக்கின்றான் எனின், அவன் என்னை எமான் கொள்ளவில்லை.”

(வஸாயில் - பாக 18 - பக 28 ஹத்ஸ 22)

உண்மையில் ஒருவர் பூரண எமானுடையவராயின், இறைவசனங்களை தனது சுய விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்ற விதத்தில் அல்லாமல், உள்ளதை உள்ள படி மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்வார்.

மேலும் எவ்வீஹ் தீர்மிதி, நஸாயீ, அபுதாவுத் போன்ற பிரபல்யமான கிரந்தங்களிலே நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஅலைஹி) அவர்கள் சூரியதாக ஒரு ஹத்ஸ் குறிப்பிடப்படுகின்றது:

“குர் ஆனுக்கு தனது சுய விருப்பின் பேரில் விரிவுரை கொடுக்கின்ற அல்லது அது பற்றி தனக்குத் தெரியாத ஒன்றைக் கூறுகின்ற எவரும் நரகில் தனது ஆசனத்தை ஒதுக்கிக் கொள்கிறார்.” (மபாஹிஸ் :பி உலூமில் குர்ஆன் - மன்னா : அல்கலீல் அல்கத்தான் - பக் 304)

எத்தகைய பின்னணியும் ஆதாரமும் இன்றி தமது சொந்த அல்லது தாம் சார்ந்துள்ள குழுவின் விருப்பு வெறுப்புகள் மற்றும் நம் பிக்கைகளின் அடிப்படையில் குர் ஆணை விளங்குவதும் அவ் விளக் கத் தின் பிரகாரம் செயல் படுவதுமே இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. உண்மையில் இத்தகையோர் குர் ஆணைப் பின்பற்றுவோர் அல்லர். மாறாக, குர் ஆண் தமது விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்ப இசைவு பட வேண்டுமென விரும்புகிறார்கள். குர் ஆண் பற்றி சரியான எமான் உள்ள எவரும் இக்காரியத்தில் இறங்க மாட்டார்கள்.

சுயவிருப்பின் பேரிலான விரிவுரை களுக் கு இடமளிக்கப்படுமானால், அல்குர் ஆண் தனது அந்தஸ்திலிருந்தும் தரத்திலிருந்தும் முற்றாக விழுந்துவிடக் கூடும். அதாவது, தத்தமது விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்ப விளங்கிக்க கொள்பவர் எந்தப் பிணையான கொள்கையையும் குர் ஆணில் இருப்பதாகக் காட்ட முனையலாம்.

இதன்படி, சுய அபிப்பிராயப் படி குர் ஆணுக்கு விரிவுரை செய்வதானது, அதாவது, முறையான மொழி ஞானம், அரபு இலக்கியம் மேலும் அராபியர்கள் பரிந்து கொள்ளும் முறை என்பவற்றுக்கு முற்றிலும் முரண் படுகின்ற விதத்தில் தமது தனிப்பட்ட அல்லது ஒரு குழுவின் பிணையான சிந்தனைகள் மற்றும் கற்பளைகளுக்கு ஏற்ப குர் ஆணிய கருத்துக்களை விரிவுரை செய்வதானது, அல்குர் ஆணின் கருத்துக்கள் தீரிப்பைவதற்கு காரணமாகின்றது.

சுய அபிப்பிராயத்தின் அடிப்படையில் குர் ஆணுக்கு விரிவுரை வழங்கும் ‘தப்ஸீர் பி அல் ரஃபீ’ பல கிளைகளைக் கொண்டது. சில அல்குர் ஆண் வசனங்கள் விசயத்தில் பாரபட்சமாக, ஒர வஞ்சளையாக நடந்து கொள்வதும் அத்தகைய ஒன்றாகும். இதனை இவ்வாறு விளக்கலாம்.

உதாரணமாக சிலர், சஃபாஅத், தவ்ஹீத், இமாமத் போன்ற சில தலைப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட ஆயத்துகளில் தாம் ஏற்கனவே கொண்டுள்ள கொள்கை அல்லது நம்பிக்கைக்குச் சார்பாக அமைவற்றையே தேர்ந்தெடுப்பர். தமது கொள்கை அல்லது நம்பிக்கைக்கு இயைப்பையதாக அமையாத ஆயத்துகளை, அவை

வேறு வகையில் சம்பந்தப்பட்ட ஆயத்துகளுக்கு விளக்கமாக அமையக் கூடிய போதிலும் அவற்றைக் கவனத்தில் எடுப்பதில்லை அல்லது கண்டும் காணாதது போல நழைவி விடுகின்றனர்.

குருஞ்னின் சொற்களை அவற்றின் மேலோட்ட வெளி அர்த்தத்தில் மாத்திரம் விளங்கிக் கொள்வதும் அது பற்றி அறிவுற்றுவ (அக்ல்) அல்லது மூலாதாரம் (நக்ல்) சார்ந்த பின்னணிகளைக் கவனத்திற் கொள்ளாமல் விடுவதும் எவ்வாறு குருஞ்னின் மூல அர்த்தத்தைத் திரிப்புடுத்துமோ, சுய அபிப்பிராயத்தின் படி அதனை விரிவுரை செய்வதும் அதே போன்ற திரிபு படுத்தலாகவே கருதப்படுகின்றது. இவை அனைத்தும் புனித குருஞ்னின் அதியுயர்ந்த போதனைகளிலிருந்தும் பெறுமானங்களிலிருந்தும் தூரமாக்கி விடுபவையாகும்.

8. நபிகளாரின் ஸான்னா குருஞ்னுக்கு விளக்கமாகும்

அல்குருஞ்னுக்கு விளக்கவுரையாக நபி (ஸல்லலாஹு) அலைஹி வஅலைஹி அவர்களின் வழிமுறைகள் விளங்குகின்றன. அவ்வழிமுறைகளின் அடிப்படையில் நா ஸிஹர் -மன் ஸுவர், பொதுவானவை-சிறப்பானவை (ஆம்மு-காஸ்ஸா) முதலான குருஞ்னியல் சார்ந்த அறிவுகளையும் மார்க்கத்தின் அடிப்படை மற்றும் கிளை அம்சங்கள் பற்றிய போதனைகளையும் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

எனவே இத்தகைய அம்சங்களைப் பறக்கணித்து விட்டு, குருஞ்ன் மாத்திரம் எமக்குப் போதுமானதென யாரும் கூறிவிட முடியாது. திரு நபியின் போதனைகளையும் நடைமுறைகளையும் முஸ்லிம்கள் பின்பற்றியொழுக வேண்டிய ஒர் அடிப்படையாகவும் இஸ்லாத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் சட்டங்களைத் தொகுத்துக் கொள்வதற்குமான மூலாதாரங்களில் ஒன்றாகவும் குருஞ்ன் பிரகடனம் செய்கிறது.

“இறைத்தூதர் உங்களுக்கு எவற்றைக் கொண்டு வந்தாரோ, அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எவற்றை விட்டும் உங்களைத் தடுத்தாரோ அவற்றிலிருந்து நீங்கள் விலகிக் கொள்ளுங்கள்.” (59: 07)

“அல்லாஹ்வும், அவனது தூதரும் யாதொரு காரியத்தை முடிவெடுத்து விட்டால், அவர்களுடைய அக்காரியத்தில் கயமாக வேறு அபிப்பிராயம் கொள்வதற்கு விக்வாசியான எந்த ஆணுக்கும் பெண் ஆணுக்கும் உரிமையில்லை. அல்லாஹ்வுக்கும், தூதருக்கும் எவர் மாறு செய்கிறாரோ, அவர் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் திட்டமாக வழிகெட்டு விட்டார்.” (33:36)

நபிகளாரின் ஸபன் னாவை அலட்சியம் செய்வோர் உண்மையில் அல்குர்ஆனை மதிக்கிறார்களில்லை. அதேவேளை, நபிகளாரின் வழிமுறைகள் பற்றிய தகவல்கள், பல்வேறு அறிவிப்புகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படல் அவசியமாகும். நபிகளாரைத் தோட்டப்படுத்திக் கூறப்படும் அனைத்து அறிவிப்புகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

ஹஸ்ரத் அலீ அலைஹிஸ் ஸலாம் அறிவிப்பதாவது, “நபி (ஸல் லல் லாஹ்ரா அலைஹி வஹிலிஹி) அவர்கள் வாழ்ந்து கொண் டிருந்த சந்தர்ப்பத் தில், அவர்கள் மீது சிலர் பொய்யுநரத்தனர். இதனால், நபியவர்கள் ஒருநாள் குத்பாவின் போது இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள்:

“யார் என்மீது வேண்டுமென்று பொய் கூறுகின்றாரோ, அவர் நரகில் தனக் கென ஓரிடத்தைத் தயார்படுத்திக் கொள்கிறார்.” (நவ்ஹால் பலாகா:குத்பா 210)

இதேபோன்ற கருத்துள்ள ஹதீஸ் ஒன்று ஸஹීஹ் பஹாரி, முதலாம் பாகத்தின் 28ம் பக்கத்தில் (நபிகளார் மீது அபான்டம் சமத்துவோர் பற்றிய அத்தியாயம்) வந்துள்ளது.

9. அஹ்ல் பைத் இமாம்களின் வழிமுறைகள்

நபி (ஸல்) அவர்களது கட்டளையின் படி, அவர்களது பரிசுத்தக் குடும்பத்தினரான அஹ்ல் பைத் இமாம்கள் கூறிய ஹதீஸ்களையும் பின்பற்றி நடப்பது கடமையாகும் என நாம் நம்புகின்றோம். இதற்கான ஆதாரங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வீட்யா - சன் னா இரு தரப் பினரதும் அநேகமான கிரந்தங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, அனைவரிடமும் பிரபல்யமாகி

மறுப்புக்கு இடமில்லாத (முதவாதிரான) ஹதீஸ் ஒன் று இக்கருத்தை தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. ஸஹீஹ் திர்மிதியில் நபி ஸல்லல்லாஹ்ரா அலைஹி வஅஹிலஹி) அவர்கள் சூறியதாக வந்துள்ளதாவது:

“மனிதர்களோ! உங்களுக்கு மத்தியில் ஒன்றை விட்டுச் சொல்கின்றேன். அதை நீங்கள் எடுத்து நடக்கும் காலமெல்லாம் வழிதவற மாட்டார்கள். அது இறைவேதமும், எனது குடும்பத்தினரான அஹ்லுல் ஷைத்துமாகும்.”

(ஸஹீஹ் திர்மிதி - பாக 5 - பக் 662 ஹதீஸ் 3786)

நபி (ஸல்லல்லாஹ்ரா அலைஹி வஅஹிலஹி) அவர்களின் வழித்தோன்றலாக வந்த இமாம்கள் அனைத்து ஹதீஸ்களையும் நபியவர்களிடமிருந்தே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். மேலும் அவர்கள், “நாங்கள் சொல்லுதெல்லாம், நபிகளாரிடமிருந்து எங்களது தந்தையர்களுக்கும், அவர்களிடமிருந்து எமக்கும் கிடைத்துவையாகும்” என்று சொன்னார்கள்.

ஆக, உள்ளடக்கத்திலும் அறிவிப்பாளர் வரிசையிலும் மிக வலுவான திர்மிதியிலுள்ள மேற்படி ஹதீஸை அவதானிக்காது மிகச் சாதாரணமாக விட்டுவிட முடியுமா? எனவே தான், இது விடயத்தில் கூடுதல் அக்கறை காட்டப்பட்டிருப்பின் இன்று முஸ்லிம்கள் எதிர் நோக்கியுள்ள அகீதா, பிக்லු, தப்ஸீர் முதலிய பல்வேறு துறைகளில் எழுந்துள்ள பிரச்சினைகள் நிச்சயமாக இருந்திருக்காது என்று நாம் உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

மறுமை வாழ்வு

1. மறுமை நம்பிக்கை இல்லாத வாழ்வில் அர்த்தமில்லை

மஆத் என்பது மறுமை நாள் பற்றிய நம்பிக்கையைக் குறிக்கின்றது. உலகில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் அனைவரும் மறுமை நாளில் மீள உயிர்ப்பித்து எழுப்பப்படுவார்களென்றும், அவர்களது செயல் களை எனத் தும் விசாரிக் கப்பட்டு, நல் லடியார்கள் சுவனத்திற்கும், பாவிகள் நரகிற்கும் அனுப்பப்படுவர் என்றும் நாம் நம்பிக்கை கொள்கிறோம்.

“அல்லாஹ், அவனைத் தவிர வேறு இறைவனில்லை. அவன், நிச்சயமாக மறுமை நாளில் உங்களை ஒன்று சேர்ப்பான். அதில் சந்தேகமில்லை.”(04: 87)

“எவர் வரம் பு மீறி இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டாரோ, நிச்சயமாக அவர் ஒதுங்குமிடம் நரகமாகும். மேலும், எவர் தன் இறைவனின் சந்திதியைப் பயந்து, மனோ இச்சையிலிருந்து தன்னைத் தடுத்துக் கொண்டாரோ, நிச்சயமாக அவர் ஒதுங்குமிடம் சுவனமாகும்.” (80: 37-41)

இவ்வுலகமென்பது, முடிவற்ற நிலையான ஒரு வீட்டை அடைவதற்காக மனிதர்கள் கடந்து செல்லும் பாலமாக இருக்கின்றது என்பது எமது நம்பிக்கையாகும். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் வேறொரு வீட்டிற்காக பயிர் விதைக்கப்படுகின்ற ஒரு விளைநிலமாகும். ஹஸ்ரத் அலீ (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு சொன்னார்கள்:

“உலகத்தையே உண்மையாகக் கொண்டவருக்கு அது உண்மையின் இருப்பிடமாகும். அதனைப் பயன்படுத்தியவர்களுக்கு

அது செல்வங்களைத் தருமிடமாகும். அதிலிருந்து கற்றுக் கொள்பவருக்கு அது படிப்பினை தரும் இடமாகும். அது இறைநேசர்களின் வழிபாட்டுத் தலமாகவும் மலக்குகளின் தொழுமிடமாகவும் வழியின் இறங்கு தளமாகவும் அல்லாஹ்வடைய நேசர்களின் சந்தையாகவும் இருக்கின்றது.”
 (நுற்றால் பலாகா - மொழி 131)

2. மறுமை பற்றிய ஆதாரங்கள்

மறுமை நாளென்பது நிச்சயமானது என்பதை நிறுவக் கூடிய ஆதாரங்கள் மிகத் தெளிவானனவு என்பது நமது நம்பிக்கையாகும்.

1. படைப்பின் நோக்கமானது, மனிதன், இவ்வுலகில் பிறந்து பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் சில நாட்கள் வாழ வேண்டும், அதன்பின் அழிந்து விடுவது என்ற குறுகிய போக்கைக் கொண்டதல்ல என்பதற்கு இவ்வாழ் வே போதுமான அத்தாட்சியாகும்.

“உங்களை நாம் படைத்துதெல்லாம் வீணுக்காகத் தான் என்றும் நிச்சயமாக நீங்கள் எம்மிடம் மீனக் கொண்டு வரப்பட மாட்டார்கள் என்றும் எண்ணிக் கொண்டார்களா?”

(23: 115)

இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விசயம் யாதெனில் மஜுத் இல்லையெனில், மனித வாழ்க்கையும், படைப்பும் வீணானதாகவும், அர்த்தமற்றதாகவும் போயிருக்கும் என்பதை இவ்வசனம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

2. இறைவனது நீதி அவசியமானது. இவ்வுலகில் நல்லவர்களும் தீயவர்களும் சம அந்தஸ்துப் பெற்றவர்களாக இருப்பதையும் சில வேளைகளில் நல்லவர்களை விட தீயவர்கள் அந்தஸ்தில் உயர்ந்தவர்களாக மாறிவிடுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆனால் நல்லோரும் தீயோரும் அவரவரது செயல்களுக்கான வெகுமதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில் அல்லாஹ் வினால் நீதியான கூவி வழங்கப் படுவது அவசியமாகின்றது.

“தீமைகளைச் சம்பாதித்துக் கொண்டவர்கள், விசுவாசம் கொண்டு நற்கருமங்களைச் செய்தவர்களைப் போன்று அவர்களையும் நாம் ஆக்கிவிடுவோம் என்று எண்ணிக் கொண்டார்களா? அவர்கள் உயிர் வாழ்வதும், மரணித்து விடுவதும் சமமே. அவர்கள் இதற்கு மாறாக தீர்ப்புச் செய்து கொண்டது மிகக் கெட்டதாகி விட்டது.” (45: 21)

3. அல்லாஹ்வின் முடிவற்ற அன்பும் அருளும் மனிதன் மரணித்ததுடன் நிறைவு பெறுவதில்லை. அது நல்லவர்களுக்கு தொடர்ந்தும் இருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமாகின்றது.

“அவன், கருணையை தன் மீது கடமையாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றான். நிச்சயமாக அவன் மறுமை நாளில் உங்களை ஒன்று சேர்ப்பான். அதில் சந்தேகமில்லை.”

(06: 12)

மறுமை நாள் தொடர்பில் சந்தேகம் கொண்டோனர்ப் பார்த்து அல்குர்ஆன் கூறுகின்றது, ‘உங்களது ஆரம்பம் அல்லாஹ்விடமிருந்தே உருவானது. அவ்வாறிருக்க, மரணித்தவர் களை உயிர்ப்பிக்கும் அவனது மகாவல்லமையில் எவ்வாறு உங்களுக்கு சந்தேகம் எழுகின்றது? அவன் தான் ஆரம்பத்தில் உங்களை மண்ணிலிருந்து படைத்தான். பின்னர், உங்களை வேற்றாரு வாழ்வக்காக மீட்டுகின்றான்.’

“படைப்புகளை முதலாவதாகப் படைத்ததில் நாம் இயலாமலாகி விட்டோமா? அவ்வாறன்று. (இறந்துபின்) மீண்டும் படைப் பது பற்றி இவர்கள் சந்தேகத்திலிருக்கின்றனர்.” (50:15)

“மேலும், அவன் தன்னுடைய படைப்பை மறந்து விட்டு ஓர் உதாரணத்தையும் நமக்காகக் கூறுகின்றான். ‘எலும்புகளை, அவை மக்கிப் போன நிலையில் உயிருட்டுபவன் யார்? என்று அவன் கேட்கிறான். (நபியே!) நீர் கூறும். முதன் முதலில் அதனைப் படைத்தானே, அவனே அதை உயிர்ப்பிப்பான். அவன் ஒவ்வொரு படைப்பைப் பற்றியும் நன்கறிபவன்.’” (36: 78,79)

மனிதனது படைப்பு, வானம் பூரியைப் படைத்ததை விடவும் முக்கியமானதும் அற்புதமானதுமாகும். இப்பாரிய உலகத்தை பல ஆச்சரியங்களுடன் படைத்திருக்கும் இறைவன், மனிதன் மரணித்த பின்பும் அவனை உயிர்ப்பிப்பதற்கும் சக்தியுள்ளவனாவான்.

“நிச்சயமாக வானங்களையும் பூரியையும் படைத்த அல்லாஹ் அவற்றைப் படைத்ததால் சோர்வடைய வில்லையே இவ்வாறே, மரணித்தோரை உயிர்ப்பிக்கவும் சக்தியடையவன் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? ஆம், நிச்சயமாக அவன், அனைத்தின் மீதும் சக்தியுள்ளவன்.” (47: 33)

3. உடல் ரீதியான மதுத்

மறுமையில் ஆத்மா மாத்திரம் விசாரணைக்காகச் செல்வதில்லை. உடலும் உயிரும் இணைந்து சென்றே புதியதொரு வாழ்வை ஆரம்பிக்கின்றன. ஏனெனில், இவ்வுலகில் வாழ்ந்த காலங்களில் உடலும், உயிரும் சேர்ந்தே ஒரு காரியத்தைச் செய்தன. ஆதலால் அங்கு கிடைக்கும் நன்மை-தீமைகளும் இரண்டையுமே சென்றடைய வேண்டியது அவசியமாகும்.

குருஅனில் மதுதைப் பற்றி வந்துள்ள அநேக வசனங்களில், உடலும் இணைந்த மதுத் பற்றிய கருத்துகளே பொதிந்திருக்கின்றன. இறந்து போன எலும்புகளை எவ்வாறு புதியதொரு வாழ்வுக்குத் திருப்ப முடியுமென எதிரிகள் ஆச்சரியத்துடனும், சந்தேகத் துடனும் வினாவெழுப்பிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு அல்குருஅன் இவ்வாறு பதிலளித்தது:

“(நபியே!) நீர் சொல்லும், முதலில் அதைப் படைத்தவன் தான் அதனை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பான்.” (36: 79)

“மனிதன், அவனது உக்கிப் போன எலும்புகளை நாம் ஒன்று சேர்க்கமாட்டோம் என்று என்றுகின்றானா? ஆம், நாம் அவனது விரல்களின் நுனிகளைக் கூட சீர்படுத்த சக்தியடையோராய் இருக்கின்றோம்.” (75: 3,4)

இவ்வசனங்களும், இவை போன்ற வேறு பல வசனங்களும் உடலின் மதுதையே குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகின்றன. ‘நீங்கள் உங்களது கப்றுகளிலிருந்து எழுப்பப்படுவீர்கள்’ என்று கூறும் அல்குர்ஆன் வசனங்களும் கூட இதனையே குறிப்பிடுகின்றன. (36:51,52 54:07 70:43)

இவை தவிர, அல்குர்ஆனின் வேறு பல வசனங்களும் உயிர், உடல் இணைந்த மதுதைப் பற்றி விபரிக்கின்றன.

4. ஆச்சரியமான மறு உலகம்

மரணத்தின் பின்னுள்ள மீளவிரப்பித்தல், விசாரணை, தீர்ப்பு, சுவனம், நரகம் முதலானவற்றை உள்ளடக்கிய மறுமை வாழ்வானது வரையறுக்கப்பட்ட இவ்வுலகில் நாம் புரிந்து கொள்ள முடிந்ததை விட மிக உயர்ந்ததும் சிறப்பானதும் ஆகும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

“எந்தவொரு ஆத்மாவும் அவர்களுக்காக மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்களின் குளிரச்சியை அறிய மாட்டாது.” (32: 17)

நபி (ஸல்) அவர்களின் பிரபல்யமான ஹதீஸ் ஒன்றிலே வந்திருப்பதாவது:

“எனது நல்லடியார்களுக்கு எந்தக் கண்ணும் கண்டிராது, எந்தச் செவியும் கேட்டிராது, மனித எண்ணத்தில் என்றுமே தோன்றாத அருட்கொடைகளை ஏற்பாடு செய்து வைத்துள்ளேன் என்று அல்லாஹ் கூறுகின்றான்”

புஹாரி, முஸ்லிம் போன்ற ஹதீஸ் கலை அறிஞர்களும் தப்ரீஸ், ஆலூஸ், குர்துபி போன்ற பிரபலமான தப்ஸீர் கலை அறிஞர்களும் தங்களது நூற்களில் இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

மனிதர்களின் இவ்வுலக வாழ்க்கையென்பது, தாயின் வயிற்றுக்குள் மட்டுப்படுத்தப் பட்ட சூழலில் உயிர்வாழும் திசுவின் வாழ்வைப் போன்றதாகும். கற்பத்திலிருக்கும் சிக, திறமை, சாதுரியம் என எத்தகைய இயல்புடையதாக இருப்பினும் வெளிப்புற

உலகிலுள்ள சூரியன், சந்திரன், தென்றல், காற்று, தாவரங்கள், பசுந்தரைகள், கடலலைகள் போன்ற எதனையும் உணர்ந்து கொள் எமாட்டாது. அதுபோலவே, மனிதனின் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் மறுமை பற்றிய உண்மைகளை பூரணமாக அறிந்து கொள்வதென்பதும் சாத்தியமற்றதே. மனிதர்களாகிய நம்மைப் பொறுத்த வரையில் கியாமத் வாழ்வு என்பது கற்பத்திலுள்ள சிகிச்சைக்கு வெளியிலக வாழ்வு போன்றதாகும்.

5. செயல்களின் பட்டோலை

பட்டோலை என்பது மனிதர்களின் செயல்களை விபரிக்கும் ஒரு ஏடாகும். நல்ல அமல் செய்தோரின் ஏடு அவர்களது வலது கையிலும் பாவிகளின் ஏடு அவர்களது இடது கையிலும் வழங்கப்படும் என்பதாக நாம் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம். தத்தமது செயல் களைப் பார்த்து நல் லடியார்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள். பாவிகள் கைசேதப்படுவார்கள்.

“ஆகவே, எவர் தனது பதிவேடு வலக் கையில் கொடுக்கப்பட்டாரோ, அவர் ‘வாருங்கள், எனது பதிவேட்டைப் படித்துப் பாருங்கள்’ என (மற்றவர்களைப் பார்த்துக்) கூறுவார். நிக்கயமாக நான் எனது கேள்வி கணக்கை சந்திப் பேசென்று உறுதியாக எண்ணியிருந்தேன்றும் அவர் கூறுவார். ஆகவே, உயர்வான சுவனத்தில், திருப்தியான வாழ்வில் அவர் இருப்பார..... மேலும், எவர் தனது பதிவேடு இடக்கையில் கொடுக்கப்பட்டாரோ, அவர் ‘எனது பதிவேடு என்னிடம் கொடுக்கப்படாது இருந்திருக்க வேண்டுமே’ எனக் கூறுவான்.”

(69: 19-25)

அந் தப் பதிவேடு எப் படியிருக்கும். அதில் பொதிந்துள்ளவற்றை எவரும் நிராகரிக்க முடியாதளவுக்கு எவ்வாறு அது எழுதப்பட்டிருக்கும் போன்ற விடயங்கள் மனிதர்களைப் பொறுத்தவரை தெளிவற்றவையாக இருக்கலாம். இது நியாயமானதே. ஏனெனில், மறுமை நாளின் விசேஷத் தன்மைகளின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் மனிதர்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதென்பது சாத்தியமற்றதாகும். அது பற்றிய பொதுவான அடிப்படை அறிவு மாத்திரம் அவர்களிடம் இருக்கின்றது.

6. மறுமை நாளின் சாட்சிகள்

மறுமை நாளில், மனிதர்கள் அனைவரது செயலுக்குமான முதன்மை சாட்சியாளனாக அல்லாஹ் இருப்பான். அத்தோடு, மனிதர்களின் உறுப்புகளான கை, கால், தோல் முதலானவையும் மனிதர்கள் நடந்து விளையாடும் பூமியும் இன்னும் இன்னோரள்ள அம்சங்களும் சாட்சிகளாக இருக்கும் என நாம் நம்புகின்றோம்..

“அன்றைய தினம் நாம் அவர்களின் வாய்களின் மீது முத்திரையிட்டு விடுவோம். அன்றியும், அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவை பற்றி அவர்களுடைய கைகள் நம்மிடம் பேசும், அவர்களது கால்களும் சாட்சி கூறும்.”(36:65)

“அவர்கள் தங்களின் தோல்களிடம் எங்களுக்கு எதிராக என் நீங்கள் சாட்சி கூறுகிறீர்கள் எனக் கேட்பார்கள். அதற்கு அவை, ஒவ்வொரு பொருளையும் பேசக் செய்தவனாகிய அல்லாஹ் தான் எங்களையும் பேசவைத்தான் என்று கூறும்.”(41:21)

“அந்த நாளில் பூரி தன் செய்திகளை அறிவிக்கும். ஏனெனில் நிச்சயமாக உமது இறைவன் அதற்கு இவ்வாறு செய்யுமாறு வஹி மூலம் அறிவித்திருக்கிறான்.”(99:4-5)

7. சிராத்தும் மீஸான் தராகம்

சிராத் எனும் பாலும், நன்மை-தீமைகளை நிறுக்கும் மீஸான் தராக என்பனவும் மறுமையில் உள்ளதாக நாம் நம்புகின்றோம்.

சிராத் எனப்படுவது, நரகின் மேல் போடப்பட்டிருக்கும் ஒரு பாலமாகும். கண்டிப்பாக அனைவரும் அதனைக் கடந்தேயாக வேண்டும். உண்மையில் சுவனத்திற்குச் செல்லும் பாதை, நரகின் மேல் போடப்பட்டிருக்கின்றது.

“இன்னும் உங்களில் எவரும் (சிராத் பாலமான) அதற்கு வரக்கூடியவராக அல்லாது இல்லை. உமது இரட்சகளிடம் இது உறுதியான ஒன்றாகி விட்டது. பின்னர், பயக்கியுடையோராக இருந்தோரை ஈடேற்றுவோம். அநியாயக் காரர்களை மழந்தாளிட்டவர்களாக அதில் விட்டு விடுவோம்.” (19: 71-72)

சிராத்தைக் கடப்பது இலகுவாக அமைவதோ அல்லது சிரமமாக அமைவதோ அவரவரது செயல்களின் அடிப்படையைப் பொறுத்தது என்பதாக ஹதீஸ்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“சிலர் மின்னல் வேகத்திலும் சிலர் குதிரை வேகத்திலும் சிலர் தவற்ந்தும் சிலர் நடந்தும் சிலர் அதைப் பிடித்துத் தொங்கியவர்களாகவும் அதனைக் கடப்பார்கள். அப்போது, நரகம் அவர்களில் சிலரை எடுத்துக் கொள்ளும். சிலரை விட்டு விடும்.”

இந்த ஹதீஸ் சிறு மாற்றங்களுடன் அஹ்லல் ஷீயா மற்றும் அஹ்லல் சுன்னா கிரந்தங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உதா: கன்கல் உம்மால் -ஹதீஸ் 39036, தப்ஸீர் குர்துமீ பாக 6 - சூரா மர்யம் - வசனம் 71க்கான விளக்கத்துடன், செய்கு சதுரகின் ஆமால் எனும் நூல் மற்றும் ஸஹிஹ் புஹாரி பாக 8 - பக் 146 சிராத் நரகின் மீதான பாலம் எனும் தலைப்பின் கீழும் வந்துள்ளது.

மீளான் என்பது, அதன் பெயரிலிருந்து விளங்கப்படுவது போன்று மனிதர்களது நன்மை-தீமைகளை அளவிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு தராசு ஆகும். அந்நாளில் ஒவ்வொருவரது நன்மை-தீமைகளும் தூலியமாகக் கணக்கிடப்பட்டு ஒவ்வொன்றின் அளவுக்கேற்ப கூலியும் வழங்கப்படும்.

“மறுமை நாளில் நீதமான தராசகளை நாம் வைப்போம். எந்தவோர் ஆத்மாவும் சிரிதளவும் அநியாயம் செய்யப்பட மாட்டாது. ஒரு கடுகின் வித்தனவு அது இருந்த போதிலும் அதனையும் நாம் கொண்டு வருவோம். கணக்கெடுப்பவர் களில் நமக்கு நாமே போதுமாகும்.”(21: 47)

“ஆகவே, எவருடைய நன்மையின் எடை கனத்ததோ, அவர் திருப்தியுள்ள வாழ்வில் இருப்பார். எவருடைய எடை இலேசானதோ, அவர் தங்குமிடம் நரகம் தான்.”(102:6,9)

மனிதர்கள் இவ்வுலகில் புரிகின்ற செயல்களின் தன்மையே, மறுமையில் அவர்களது வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிக்கின்றது. அன்றைய தினம், எதிர்பார்ப்புகளும் உடபதேசங்களும் எவ்வித

பயனுமளிக்க மாட்டாது. பரிசுத்தத் தன்மையும் தக்வாவுமின்றி எதற்கும் பெறுமதி கிடையாது.

“இவ்வோர் ஆத்மாவும், தான் சம்பாதித்தவைகளுக்குப் பிணையாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.” (74: 38)

சிராத், மீஸான் பற்றிய முழு விபரங்களையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதென்பது சாத்தியமற்றதாகும். இவ்வுலகப் பொருட்களுடனான ஒப்புநோக்கின் அடிப்படையில், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அறிவே நம்மிடம் உள்ளது.

8. மறுமை நாளில் ஷபாஅத்

மறுமை நாளில் நிப்மார்களும் பரிசுத்த இமாம்களும் இறைநேசர்களும் அல்லாஹின் அனுமதியுடன் சில பாவிகளுக்குப் பரிந் துரை செய்வார்கள் என்றும் அவ்வாறு பரிந் துரை செய்யப்படுவோர், அல்லாஹின் பாவமளிப்பைப் பெற்று, அவனது அருளுக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக மாறி விடுவர் என்றும் நாம் நம்புகின்றோம்.. அல்லாஹுவடினும் அவனது நேசர்களுடனுமான தொடர்பைத் துண்டிக்காதவர்களுக்கே ஷபாஅத் பெறும் பாக்கியம் உண்டு. இதனடிப்படையில், ஷபாஅத் செய்யப்படுவதற்கான தகுதி பெறுவதற்கும் சில நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. அவை, மனிதர்கள் து செயற் பாடுகளுடனும் என் ஜங்களுடனும் தொடர்புடையவையாகும்.

“அவன் பொருந் திக் கொண்டவரைத் தவிர,
(வேறெந்த வருக்கும்) இவர்கள் பரிந் துரை
செய்யமாட்டார்கள்.” (21: 28)

ஷபாஅத் என்பது, ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்டது போல நல்வழியில் மனிதர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் ஒரு வழிமுறையாகும். அவர்கள் பாவத்தில் மூழ்குவதையும் இறைநேசர்களுடனான தொடர்புகளை துண்டிப்பதையும் தடுக்கின்ற ஓர் உத்தியாகும். அவர்களது உள்ளங்களில் எழுகின்ற தீய உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தி, நல்வழியின் பால் அவர்களைத் திசை திருப்ப முயற்சிக்கின்ற. தவறுகளில் விழுகின்ற போது தொடர்ந்தும் அதில் மூழ்காமல் மீண்டு வர அவரைத் தூண்டுகின்ற சாதனமாகும்.

மறுமை நாளில் நபி (ஸல்லவலாஹ்ரா அஸலஹி வதூவிஹி) அவர்கள் ‘ஷபாஅதுல் குப்ரா’ எனும் மாபெரும் பரிந்துரை செய்வார்கள். அவர்களையடுத்து ஏனைய நபிமார்களும் பரிசுத்த இமாம்களும் ஏன் உலமாக்கள், ஷாஹுதாக்கள், முஃமின்கள், ஆரிபின்கள் மற்றும் அல்குர்ஆன், சாலிஹான் நல்லமல்கள் என்பனவும் மனிதர்களுக்கு பரிந்துரை செய்ய முடியும்.

இமாம் ஜஃபர் ஸாதிக் (அஸல) அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள் : “முந்தியோர் பிந்தியோர்களில் எவரும், மறுமை நாளில் நபி ஸல்லவலாஹ்ரா அஸலஹி வதூவிஹி) அவர்களது ஷபாஅத்து தேவையற்றவர்களாக இல்லை.”

(பிஹாருல் அன்வார் - பாக 8-பக் 42)

மேலும், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மறுமையில், ‘பாஅத்து செய்யக் கூடியவை ஐந்து. அல்குர்ஆன், உறவினர்களை சேர்ந்து நடத்தல், அமானத், உங்களது நபி மற்றும் உங்களது நபியின் குடும்பத்தினர்.’”
(கன்சல் உம்மால்-பாக 14-பக் 390-ஹதீஸ் 39041)

இமாம் ஜஃபர் ஸாதிக் (அஸல) அவர்கள் மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது -

“மறுமை நாளில் ஆலிமும் (அறிஞர்) ஆபிதும் (வணக்கசாலி) அல்லாஹ்வின் முன் கொண்டு வரப்படுவார்கள். ஆபிதைப் பார்த்து நீர் சுவர்க்கம் செல்லவாம் என அல்லாஹ் அனுமதி வழங்குவான். ஆலிமிடம், ‘நீர் சுற்று நில்லும், மக்களை நீர் சிறப்பாக பயிற்றுவித்தமையின் பொருட்டால் அவர்களுக்கு பரிந்துரை செய்யும்’ என்று அல்லாஹ் கூறுவான்.”

(பிஹாருல் அன்வார் - பாக 8 - பக் 56 - ஹதீஸ் 66)

இந்த ஹதீஸ் ஷபாஅத் செய்வதன் தத்துவத்தை மிக அழகாகவும் தெளிவாகவும் உணர்த்துகின்றது.

9 ஆலமுல் பர்ஸக்

இவ்வுலகிற்கும் மறுவுலகிற்கும் இடையிலே பிறிதோர் உலகம் இருக்கின்றது. ஆலமுல் பர்ஸஹ் என அழைக்கப்படும் இவ்வுலகில் தான், மரணித்த அனைவரது உயிர்களும் மறுமை வரை வைக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நாங்களும் நம்புகின்றோம்.

“இன்னும் அவர்கள் மரணித்ததிலிருந்து எழுப்பப்படும் வரை அவர்களுக்குப் பின்னால் பர்ஸக் இருக்கின்றது.”(23:100)

ஆலமுல் பர்ஸஹூப் பற்றிய அறிவும் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப் பட்டதாகும். எனினும், அங்கு ஷாஹுதாக்கள் போன்ற நல்லடியார்களது ஆத்மாக்கள் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் வைக்கப்பட்டு, பல நிஃமத்துகளை அனுபவித்த வண்ணம் இருப்பார்கள் என்று மட்டும் அறிந்து வைத்துள்ளோம்.

“இரு போதும் நீங்கள் அல்லாஹ் வின் பாதையில் கொல் லப்பட்டவர்களை இறந்து விட்டவர்களென நினைக்காதீர்கள். அவர்கள் உயிருள்ளவர்கள் தான். இன் னும் அவர்கள் தமது இறைவனிடத் தில் உணவளிக்கப்படுகின்றனர்.”(03:169)

அநியாயக்காரர்கள், அக்கிரமக்காரர்களது ஆத்மாக்கள் அங்கு வேதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. அல்குர்ஆன் பிர்அவனையும் அவனது சூட்டத்தாரையும் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“நரக நெருப்பின் மீது காலையிலும் மாலையிலும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டப்படுவார்கள். மேலும், மறுமை நாள் நிலைபெற்று விடும் நாளில் பிர்அவனைச் சார்ந்தோரை கடினமான வேதனையில் புகுத்துங்கள் எனக் கூறப்படும்.” (40: 46)

ஆனால், அதிக பாவமுமின்றி அதிக நன்மையுமின்றி நடுநிலையில் உள் எவர்கள், இன் பம் சுகிப் பதோ, வேதனைக்குள்ளாக்கப்படுவதோ இன்றி தாக்கத்திற்கு ஒப்பான ஒரு நிலையில் மறுமை வரை வைக்கப்பட்டிருப்பார்கள், மறுமை நாள் ஏற்படும் போது கண்விழிப்பார்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது.

“மேலும், மறுமை நாள் நிலை பெறும் போது, குற்றவாளிகள் ‘இங்கு கொஞ்ச நேரமே தவிர நாம் தங்கியிருக்க வில்லை’ என சத்தியம் செய்வார்கள்.... அறிவும், ஈமானும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தவர்கள், ‘அல்லாஹ்-வின் ஏட்டில் உள்ளவாறு நீங்கள் உயிர் பெற்றெழும் இந்நாள் வரை திட்டமாக தங்கியிருந்தீர்கள். இது தான் எழுப்பப்படும் நாள். எனினும், நிச்சயமாக நீங்கள் இதனை அறிந்து கொள்ளாதவர்களாகவே இருந்தீர்கள் என்று கூறுவார்கள்.” (30: 55-56)

நபி (ஸல்) அவர்கள் இது பற்றி இவ்வாறு கூறினார்கள் :

“கப்பு, சுவன்த்துப் சோலைகளில் ஒரு சோலையாகும். அல்லது நரகத்துப் படுகுழிகளில் ஒரு படுகுழியாகும்.” (தீர்மிதி - பாக.4 -கிதாப் ஸிபத்துல் கியாமா பிரிவு.26 - ஹதீஸ் 2460)

10. ஆண்மீக - பெளதீக ரீதியான கூலி

இம்மையில் செய்த செயல்களுக்காக மறுமையில் வழங்கப்படும் கூலிகள் ஆண்மீக மற்றும் பெளதீக பரிமாணங்கள் கொண்டவை. மஆத் என்பது ஆத்மா, சரீரம் ஆகிய இரு அம் சங்களுடனும் தொடர்புட்டதாகும். நல்லடியார்களுக்கு அவர்களது இறையச்சத்துக்கான பரிசுகளாக நீரோடைகள் நிறைந்த சுவர்க்கத்துப் பூஞ்சோலைகள், நிரந்தரமாகக் கிடைக்கும் கனி வர்க்கங்கள், மர நிழல்கள், பரிசுத்த மங்கையர் முதலான பல்வேறு இன்ப சுகங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் உடலுக்கும் புலனுக்கும் இன்பம் தூரக்கூடிய பெளதீக ரீதியான கூலியாகும். நரகத்தில் வழங்கப்படும் பல்வேறு உடல் ரீதியான தண்டனைகளும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவையே.

இதைத் தவிர, நல்லடியார்களுக்கு மறுமையில் அல்லாஹ்வை அறிதல், பின் அவன்து சந்திதானத்தில் அவனை நெந்ரங்கியிருத்தல் முதலான பல்வேறு சுகங்களும் கிடைக்கின்றன. இவையனைத்தும் ஆத்மீக ரீதியான பேரின்பங்களாகும். சுவர்க்கத்தில் வழங்கப்படுகின்ற பெளதீக பயன்பாடுகள் தொடர்பாக கருத்துரைக்கும் அல்குர்ஆன், ஆன்மீக பயன் பாடுகள் தொடர்பாகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றது :

“இன்னும் அல்லாஹ்வின் திருப் பொருத்தம் தான் மிகப் பெரியது. அது தான் மகத்தான வெற்றியாகும்.” (09: 72)

ஓர் அடியானுக்கு அல்லாஹ்வின் திருப் பொருத்தம் கிடைத்து, அவனது அருட்பார்வையின் கீழ் இருப்பதை விட சிறந்த இன்பம் வேறேது இருக்க முடியும்? இமாம் அலீ இப்னு ஹாஸைன் அலைஹிஸ் ஸலாம் நிவாயத் செய்யும் ஒரு ஹதீஸில் குறிப்பிடப்படுவதாவது:

“அல்லாஹ் அவர்களுக்குக் கூறுவான், ‘உங்களை நான் பொருந்திக் கொண்டதும், உங்கள் மீது நான் கொண்டிருக்கும் அன்பும் உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டதும் நீங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் எல்லா சகன்டிகளை விடவும் சிறந்ததும் மேலானதாகும்.’

(தப்ஸீர் அப்யாஸ் - சூரா தெனபா - வசனம் 78)

அல்லாஹ்வின் அன்பும், திருப்தியமே ஓர் அடியானுக்குக் கிடைக்கின்ற மிகப் பெரிய வெற்றியும் இன்பமுமாகும். அல்குர்தூன் கூறுவதாவது:

“அமைதியடைந்த ஆத்மாவே! நீ உன் இரட்சகன் பக்கம் அவனைத் திருப்திப்படுத்திய நிலையிலும், அவனிடம் பொருந்திக் கொள்ளப்பட்ட நிலையிலும் மீள்வாயாக. எனவே, நீ எனது அடியார்களில் பிரவேசிப்பாயாக. இன்னும் எனது கவனத்திலும் நுழைந்து விடுவாயாக.”

(89: 27-30)

அத்தியாயம் - 05

இமாமத்

1. எப்போதும் ஓர் இமாம் உண்டு

மனிதர்களுக்கு நேர்வழி காட்டுவதற்காக காலத்திற்குக் காலம் நபிமார்களை அனுப்புவது இறைஞானத்தின் பிரகாரம் அவசியமாக இருந்தது போலவே, அவர்களுக்குப் பிறகு இறைஞானத்தைப் போதித்து மக்களை அல்லாஹ்வின் பாதையிலும் அவன்து தூதரின் பாதையிலும் அழைப்பதற்காகவும் எவ்வித மாற்றங்களுக்கும் அனுமதிக்காது மார்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்படுகின்ற புதிய தேவைகளுக்கு தீர்வுகளை வழங்குவதற்காகவும் உலகில் எப்போதும் ஒரு வழிகாட்டி - இமாம் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் இறை ஞானம் வலியுறுத்துகிறது.

அவ்வாறில்லையெனில், மனித வாழ்க்கையின் நோக்கமான பரிபூரணத்துவத்தை அடைந்து கொள்வதில் பின்னடைவுக்குட்பட வேண்டிய நிலை மனிதர்களுக்கு ஏற்படும். இதனால் தான், நபி (ஸல்லவ்லாஹு அலைஹி வதேலிஹி) அவர்களுக்குப் பிறகுள்ள ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஓர் இமாம் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என நாம் நம்புகின்றோம்.

“எமான் கொண்டவர்களே! நீங்கள் இறைவனைப் பயந்து கொள்ளுங்கள். இன்னும் உண் மையாளர்களுடன் ஆகிவிடுங்கள்.” (09: 119)

இவ்வசனம் ஒரு சூரியபிட்ட காலத்திற்கு மாத்திரம் உரியதல்ல. உடனிருத்தல் என்பதும், உண்மையாளர்களுடன் மாத்திரம் தான் என்ற நிபந்தனையுடன் வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. இது, எல்லாக் காலத்திலும் ஒரு பரிசுத்த இமாம் இருக்க வேண்டும் என்பதையும், அனைவரும் அவரையே பின்பற்ற வேண்டும்

என்பதையும் எமக்கு உணர்த்துகின்றது. ஷீயா-சுன்னா குருதுன் விரிபுஸரயாளர்கள் பலரும் இதே கருத்தையே முன்வைக்கின்றனர்.

இமாம் பஹ்ரூர் ராஸி, தனது பரவலான ஆய்வின் பின் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“ஒவ்வொரு மனிதனும் பாவம் செய்யக் கூடியவன். இதனால், பாவங்களை விட்டும் தூய்மையாக்கப்பட்டவரையே பின்பற்றுவது நம் அனைவர் மீதும் கடமையாகும். அல்லாஹ் வினால், அவர்கள் குருதுனில் ‘சாதிகீஸ்கள்’ என்று குறிப்பிடப் படுகின்றனர். எனவே, என்றும் பரிசுத்தமுடையவர்களுடன் இருப்பதே அனைவர் மீதும் கடமையாகும்.

பாவங்களை மேற்கொள்கின்ற சாத்தியமுள்ள நாம் பாவம் செய்யாதவரையே வழிகாட்டியாகக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் இவ்வசனம், குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், சகல காலங்களுக்கும் உரியதாகும். ஆகவே தான், இவ்வசனம் ஒவ்வொரு காலத்திலும் பாவங்களை விட்டும் பரிசுத்தமடைந்த இமாம் ஒருவர் இருப்பார் என்பதைக் குறிக்கின்றது.”

(தப்ஸீர் கபீர், பாக.16, பக்.221)

2. இமாமத்தின் உண்மை நிலை

இமாமத் எனப்படுவது, வெறுமனே ஆட்சி செய்வதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் ஒரு பதவியல்ல. இது ஆன்மீகம் சம்பந்தமான ஓர் உயர் பதவியாகும். ஓர் இமாம், இஸ்லாமிய ஆட்சிக் குத் தலைவராக இருப்பதுடன், இம்மை-மறுமை விடயங்களில் மக்களுக்கு நேர்வழி காட்டுவதை தன் தோனில் சமந்தான்ஸ் பொறுப்பாளராகவும் விளங்குகின்றார். மேலும், நபி (ஸல்லவாஹ்ரா அலைஹி வஅலைஹி) அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க் கத்தைப் பாதுகாத்து, நபியவர்கள் கொண்டிருந்த நோக்கங்களையும் அவர் அவர் நிலைநிறுத்துவார்.

இமாமத் எனும் இந்த உயரிய அந்தஸ்து, நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களுக்கு, அவர்களது நபித்துவத்தின் பின் பல சோதனைகளில் அவர்கள் சித்தியடைந்ததன் பிறகு வழங்கப்பட்ட கண்ணியமாகும். இப்பதவி வழங்கப்பட்ட சமயத்தில், அதனை தமது பரம்பரையினருக்கும் தருமாறு இப்ராஹீம் நபியவர்கள் வேண்டிய

போது, அநியாயக்காரர்களை இது ஒரு போதும் சென்றடையாது என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டது.

“இன்னும், இப்ராஹீமை, அவரது இரட்சகன் பல கட்டளைகளைக் கொண்டு சோதித்த சமயத்தில், அவற்றை அவர் நிறைவு செய்தார் என்பதை நினைவு கூரவீராக. நிச்சயமாக, மனிதர்களுக்கு நான் உம்மை இமாமாக ஆக்குகின்றேன் என அல்லாஹ் கூறினான். அதற்கு அவர், என்னுடைய சந்ததியிலிருந்தும் (இமாம்களை ஆக்குவாயா?) எனக் கேட்டார். அதற்கு இறைவன், அநியாயக்காரர்களை எனது வாக்குறுதி சேராது எனக் கூறினான்.”(02: 124)

இத்தகைய பதவியும் அந்தஸ்தும் வெளிப்படையான ஆட்சியைக் குறிப்பதல்ல. அது அகநிலை சார்ந்த ஒரு சிறப்பங்கமாக அமைந்திருக்கின்றது. மேலும், மேற்கூறியது போன்று இமாமத் விளங்கப்படுத்தப் படாவிட்டால், இவ்வசனம் தெளிவானதொரு விளக்கத்தையும் கொண்டிராது.

உலுவ் அஸ்ம்களான சகல நபிமார்களும் இமாமத் அந்தஸ்து உடையவர்களாக இருந்தனர் என்று நாம் நம்புகின்றோம். அண்ணோர் தமது தூதைப் பிரசாரம் செய்து, செயல் ரீதியிலே மக்களுக்கு அதை எடுத்துக் காட்டினர். அவர்கள் ஆண்மீசு-இலெளசீகீ ரீதியிலும், உட்புற - வெளிப்புற விடயங்களிலும் மக்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்ந்தனர். குறிப்பாக, பெருமானார் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஅலைஹி அவர்கள், தமது நபித்துவத்தின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இவ் அந்தஸ்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களது பணி இறைகட்டளைகளைப் பரப்புவதில் மாத்திரம் சுருங்கி விடுவதில்லை. நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஅலைஹி அவர்களுக்குப் பின்னர், இந்த இமாமத் பணி, அவர்களது சந்ததியினரில் தோன்றிய பன்னிரண்டு பரிசுத்த மனிதர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது என நாம் நம்புகின்றோம்.

இமாமத் எனும் இவ்வயர் பதவியை அடைவதற்கு முக்கிய நிபந்தனைகள் பல உள்ளன. அவர், முழுமையான இறையச்சம் கொண்டவராகவும் எவ்வித பாவமும் செய்யாதவராகவும் அறிவிலும்

இஸ் லா மிய சட்டத்திட்டங் கள் பற்றிய தெளிவிலும் பூரணத்துவமுடையவராகவும் இருப்பதுடன், மனிதர்களையும் அவர்களது கால - இட தேவை நிலைகளையும் உணர்ந்திருப்பதும் அவசியமாகும்.

3. இமாம்கள் பாவத்தில் இருந்து பரிசுத்தமானவர்கள்

இமாம்கள், பாவம் செய்வதிலிருந்தும் தவறினைப்பதிலிருந்தும் பரிசுத்தமானவர்களாக இருப்பது இது பற்றிய எமது நம்பிக்கையின் முக்கியமான அம்சமாகும். ஏனெனில், மேலே எடுத்தாளப்பட்ட குர்�ആன் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது ஒரு புறமிருக்க, அவர்கள் பாவமிழைப்போராக இருப்பின், மக்கள் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை யிழந்து விடுவர். அவர்களிடமிருந்து மார்க்கத்தின் அடிப்படைகள் மற்றும் பிரிவுகள் பற்றிய அறிவைக் கற்றுக் கொள்ள அது தடையாகவும் அமையும். இதனால் தான், இமாம் கள் பரிசுத்தமானவர்களாக இருப்பதோடு, அவர்களது சொல், செயல், அங்கீகாரம் முதலானவை மார்க்கத்தின் ஆதாரங்களை வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

4. இமாம்கள் மார்க்கத்தின் பாதுகாவலர்கள்

இமாம்கள், ஒருபோதும் புதிய மார்க்கத்தை அறிமுகப்படுத்தவோ, புதிய சட்டத்திட்டங்களை உருவாக்கவோ மாட்டார்கள். மாறாக, மக்களிடையே தோன்றுகின்ற பிரச்சினைகளுக்கு அல்குர்ஆன் மற்றும் நியிவர்களின் ஸபன்னா என்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு தீர்ப்பும் வழிகாட்டலும் வழங்குவார்கள்.

நபி ஸல்லவ்லாஹ்ரா அலைஹி வஅலிஹி அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கத்தைப் பாதுகாப்பது, அவர்களது முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகும். அத்துடன், அம் மார்க்கத்தை மக்களுக்கு போதிப்பதும் நேர்வழியின் பால் மக்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பதும் அவர்களது கடமையாகும்.

5. மார்க்கம் பற்றிய முழுமையான அறிவுள்ளோர்

இமாம்கள், இஸ்லாமிய சட்டத்திட்டங்களை தெளிவுபடுத்துவதற்கும், அல்குர்ஆனின் சரியான பொருளை விளங்கப்படுத்துவதற்கும் பரிபூரண அறிவைக் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய அறிவும், ஞானமும் அல்லாஹ்விடமிருந்து நபி ஸல்லவ்லாஹ்ரா அலைஹி வஅலிஹி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு,

நபியவர்களிடமிருந்து இமாம்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டதாகும். அறிவு விடயத்தில் இத்தகைய பூரணத்துவத்துடன் இருக்கின்ற போதே, அவர்கள் மனிதர்களின் நம்பகத்தன்மைக்கு உரியவர்களாக ஆக்கின்றனர். அவர்களது வழிகாட்டலை தமது வாழ்க்கை நெறிப்படுத்தலுக்காக ஏற்றுக் கொள்ளவும் மனிதர்கள் முன்வருவார்.

6. இமாமை நியமிப்பது யாா?

இமாம் யார் எனக் கூறும் நிர்ணய விசயம் இறைவனால் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதாவது நபி ஸல்லவாஹ்ரா அஸலைவி வதுவிலிரி அவர்களுக்குப் பின்னால் வரக் கூடிய ஒவ்வொரு இமாமும் அல்லாஹ்வின் புறமிருந்து, நபி மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என நாம் நம்புகின்றோம். இது நபி இப்ராஹீமுக்கு ‘நாம் உம்மை மக்களுக்கு இமாமாக ஆக்கினோம்’ என்று கூறுவதை ஒத்ததாகும்.

அத் தோடு, இறையச் சத் தில் உச் சநிலைய அடைந்தவர்களாகவும், ஒரு விடயத்தில் பிழையோ, தவரோ செய்ய முடியாத அறிவைய் பெற்றவர்களாகவும் இமாம்கள் இருக்க வேண்டும். அல்லாஹ்வுக்கும், அவனது தூதருக்கும் பின்னால் இமாம்களே அறிஞர்கள் என்ற வகையில், சமகால மக்கள் அனைவரிலும் உயர்ந்த அறிவுள்ளவர்களாக இமாம்கள் திகழ் வார்கள். இதனடிப்படையில், பரிசுத்த இமாம்கள் தலைமைத்துவத்திற்கு தெரிவு செய்யப்படுவதென்பது, மனிதர்கள் மூலமாக அல்லாமல், அல்லாஹ்வின் மூலமே இடம்பெறுகின்றது என்பது நமது உறுதியான கோட்பாடாகும்.

7. இமாம்கள் நபி (ஸல்) மூலம் நிர்ணயிக்கப்படல்

நபி ஸல்லவாஹ்ரா அஸலைவி வதுவிலிரி அவர்கள், தமக்குப் பின்னால் வரக் கூடிய இமாம்களைப் பற்றிய தகவல்களை உலகுக்கு வழங்கியுள்ளார்கள். ‘தகவலைன்’ எனும் பிரபல்யமான ஹதீஸில் இதுபற்றி நபியவர்கள் விளக்கமளித்துள்ளார்கள்.

ஸஹීஹ் முஸ்லிமிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாவது : நபி ஸல்லவாஹ்ரா அஸலைவி வதுவிலிரி அவர்கள், மக்காவுக்கும் மதீனாவுக்கும் இடையிலுள்ள ‘ஹாம்’ எனும் பள்ளத்தாக்கில், எழுந்து குத்பா பிரசங்கம் நிகழ்த்தி விட்டுச் சொன்னார்கள்:

“நான் உங்களிடமிருந்து விடைபெறும் நான் நெருங்கி விட்டது. இதனால், உங்களுக்கு மத்தியில் பெறுமதி மிக்க இரண்டு பொக்கிங்களை விட்டுச் செல்கின்றேன். அவற்றில் முதலாவது-நேர்வழியும் ஒளியும் கொண்டுள்ள இறைவேதம் மற்றையது- எனது குடும்பத்தினரான அஹ்லுல் ஷைத்தினர். எனது குடும்பத்தார் விடயத்தில் உங்களுக்கு அல்லாவற்றைவ ஞாபகமூட்டுகின்றேன்.” இதை மூன்று முறை குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். (ஸஹீஹ் முஸ்லிம் - பாக 4 - பக் 1873)

இதே பொருள்பட ஸஹீஹ் திரமிதியிலும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. “நீங்கள் இவற்றைப் பின்பற்றும் காலமெல்லாம் வழிதவற மாட்டார்கள்.” (திரமிதீ - பாகம் 5 - பக 662)

இந்த ஹதீஸ் சனன் தாரமியிலும் (பாக 2 - பக 432), கஸாயில் நஸயீலும் (பக 20), முஸ்னத் அஹ்மதிலும் (பாக 5 - பக 182) மற்றும் அதிகமான இஸ்லாமிய கிரந்தங்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இது முதவாதீரான (மறுப்புக்கிடமின்றி அனைவரிடத் திலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட) ஹதீஸாகும். எந்தவொரு முஸ்லிமும் இதனை நிராகரிக்க முடியாது.

இந்த ஹதீஸை நபியவர்கள், ஓரிடத்தில் மாத்திரம் கூற வில்லை. பல இடங்களில், பல சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் என்பதிலிருந்து இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர முடிகின்றது.

ஆனால், அல் குர் ஆனுக் கு அடுத் ததான இவ் உயர்நிலையை நபிகளாருடைய குடும்பத்தினர் அனைவருமே பெற்றுக் கொள்வதென்பது சாத்தியமற்றதும் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் புறம்பானதுமாகும். எனவே, இக்கிறப்பு, நபிகளாருடைய குடும்பத்தில் தோன்றி, பாவங்களை விட்டும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களாக இருந்த இமாம்களையே சாரக் கூடியதாக இருக்கின்றது. (இல பலவீனமான ஹதீஸ்களில், அஹ்லுல் ஷைத் என்பதற்குப் பதிலாக ‘சன்னத்தீ’-எனது வழிமுறை-என்று குறிப்பிடப்பட்டு வந்துள்ளது.)

மேலும், ஸஹிஹ் புஹாரி, ஸஹிஹ் முஸ்லிம், சுனன் அபீதாவுத், முஸ்னத் அஹமத் போன்ற பிரபலயம் வாய்ந்த ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஒரு ஹதீஸ் பிள்ளவருமாறு:

“மறுமை நாள் வரும் வரை அல்லது குறைஷிகளைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு கல்பாக்கள் உங்கள் மீது வரும் வரை இந்த மார்க்கம் நிலைபெற்றிருக்கும்.”

புஹாரி - பாக 3 - பக் 101, திருமிதீ - பாக 4 - பக் 50, அழுதாவுத் - பாக 4 - கிதாபுல் மஹ்தி

இமாமிய்யாக்கஞ்சையை அக்தாவிலே, பெயர் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள பன்னிரண்டு இமாம்கள் பற்றிய கோட்பாட்டைத் தவிர, இந்த ஹதீஸ்க்கு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வேறொரு விளக்கத்தைக் கொடுக்க முடியாது.

8. இமாம் அலீ, நபியவர்களால் நியமிக்கப்படல்

நபி (ஸல்) அவர்கள், ஹஸ்ரத் அலீ (அலை) அவர்களை தமது பிரதிநிதியென இறை கட்டளையின் பிரகாரம் பலதடைவ களில் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள் என நாம் நம்புகின்றோம். அவற்றில் சில:

நபியவர்கள், தமது இறுதி ஹஜ்ஜை முடித்து விட்டு வந்து கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், கதீரஹூம் எனுமிடத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான நபித்தோழர்கஞ்கு மத்தியில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார்கள். அப்போது சொன்னார்கள்:

“மனிதர்களே! நான் உங்களை விடவும் உயர்ந்தவன் இல்லையா?” என்று வினவிய போது, அவர்கள் அனைவரும் “ஆம்” என்றனர். பின் பு சொன்னார்கள், “எனவே, எவருக்கெல்லாம் நான் தலைவராக இருந்தேனோ, அவர்கஞ்கு இனி தலைவராகவும் வழிகாட்டியாகவும் அலீ இருப்பார்” என்றார்கள்.

இந்த ஹதீஸ், பல வழிகளில் நபியவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இதை ஸஹாபாக்களில் 110 பேருக்கு அதிகமான வர்களும், தாபினான் களில் 84 பேரும் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். சுமார் 360க்கும் அதிகமான பிரபல இஸ்லாமிய நூற்களில் இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வது லிஹ்ரி அவர்கள், ஹஸ்ரத் அலீயின் மீது கொண்டிருந்த அன்பின் வெளிப்பாடே இதுவென்றோ, ‘மெளாலா’ என்பதற்கு நட்பு, நேசம் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் இது சாதாரணமான ஒரு ஹதீபெளன்றோ இதில் பொதிந்துள்ள கருத்துகளை அலட்சியமாகப் பறந்தள்ளி விட முடியாது. இது நபி (ஸல்) அவர்களது ஹஸ்ரத் அலீயுடனான தொடர்பின் உண்மை இயல்பைப் பிரதிபலிப்பதாகவும், இஸ்லாமிய அகீதாவுடன் நெருக்கம் கொண்டதாகவும் விளாங்குகின்றது.

நபித்துவத்தின் ஆரம்பத்தில் “உங்களது நெருங்கிய குடும்பத்தினருக்கு எச்சரிக்கை செய்வீராக” எனும் திருமறை வசனம் இறங்கிய போது, நபி (ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வது லிஹ்ரி) அவர்கள் அனைத்து குடும்பத்தாரரையும் அழைத்து, இஸ்லாத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். பின்னர், “இவ்விடயத்தில், உங்களில் எவர் எனக்கு உதவி செய்கின்றாரோ அவர், உங்களுக்கு மத்தியில் எனது கோதரரும் வாரிகம் எனது பிரதிநிதியுமாவார்” என்று அறிவித்த போது, அங்கு கூடியிருந்தவர்களில் ஹஸ்ரத் அலீயைத் தவிர வேறு எவரும் நபியுடைய இந்த அழைப்புக்கு பதில் கொடுக்கவில்லை. ஹஸ்ரத் அலீ நபிகளாரைப் பார்த்துக் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் நபியே! நான் அவ்விடயத்தில் உங்களுக்கு உதவியாளாக ஆகின்றேன்” என்றார்கள். பின், நபியவர்கள் ஹஸ்ரத் அலீயைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார்கள்:

“நிச்சயமாக, இவர் உங்களுக்கு மத்தியில் எனது கோதரரும், எனது வாரிகம் எனது பிரதிநிதியுமாவார்.”(காமில் இப்னு அதீர் - பாக 2 - பக் 63 : முஸ்னத் அஹ்மத் பாக 1 - பக் 11, இப்னு அபில் ஹதீத் - ஷரகு நஹ்ஜால் பலாகா - பாக 2 - பக் 210, மற்றும் வேறு பலரும் அறிவிக்கின்றனர்)

மேலும், நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது வாழ்வின் இறுதித் தருணத் திலும் கூடியிருந்தவர்களிடம் மீண்டும் இதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக விழும்பினார்கள். ஸஹீஹ் புஹாரியில் கூறப்பட்டுள்ளது போல் நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வது லிஹ்ரி அவர்கள் கூடியிருந்தவர்களைப் பார்த்து:

“உங்களுக்கு ஒரு விடயுத்தை எழுதுவதற்காக, என்னிடம் ஏதாவது ஒன்றை (எழுது கோவும் ஒன்றையும்) கொண்டு வாருங்கள். அதன் பிறகு நீங்கள் ஒரு போதும் வழிதவற மாட்டார்கள்” எனக் கட்டளை பிறப்பித்தார்கள். அங்கிருந்த சிலர் நபியவர்களுடைய கட்டளையைப் புறக்கணித்து, அவர்களுக்கு எழுதுவதற்கான பொருளைக் கொடுப்பதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்து விட்டனர். அது மாத்திரமின்றி, மிகவும் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளை உபயோகித்து தடுத்துவிட்டனர் என இந்த ஹதீஸின் தொடரிலே குறிப்பிடப்படுகின்றது, (புஹாரி - பாக 5 - பக் 11 நபியின் நோய் பற்றிய பிரிவு, இதை விடத் தெளிவாக ஸஹ්ய முஸ்லிம் - பாக 3 - பக் 1259ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

9. ஓவ்வொரு இமாமும் அடுத்தவரை அறிவித்தல்

பன்னிரண்டு இமாம்களில் ஓவ்வொரு இமாமும் அவருக்கு முந்திய இமாமால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் முதன்மையானவர் இமாம் அல் இப்னு அபீ தாலிப் ஆவார். அப் பன்னிருவர் பற்றிய விபரம் வருமாறு:

1. இமாம் அல் இப்னு அபீ தாலிப் அலைஹிஸ் ஸலாம்.
2. இமாம் ஹஸன் இப்னு அல் அலைஹிஸ் ஸலாம்.
3. இமாம் ஹராஸன் இப்னு அல் அலைஹிஸ் ஸலாம்.
4. இமாம் அல் இப்னு ஹராஸன் (ஹெய்னுல் ஆபிதீன்) அலைஹிஸ் ஸலாம்.
5. இமாம் முஹம்மத் இப்னு அல் அல்பாக்கிர் அலைஹிஸ் ஸலாம்.
6. இமாம் ஜவ்யர் இப்னு முஹம்மத் அஸ்ஸாதிக் அலைஹிஸ் ஸலாம்.
7. இமாம் முஸா இப்னு ஜஃபர் அல் காழிம் அலைஹிஸ் ஸலாம்.
8. இமாம் அல் இப்னு முஸா அர்ரிஷா அலைஹிஸ் ஸலாம்.
9. இமாம் முஹம்மத் ஜவாத் இப்னு அல் அத்தகீ அலைஹிஸ் ஸலாம்.
10. இமாம் அல் இப்னு முஹம்மத் அன் னக்கீ அலைஹிஸ் ஸலாம்.
11. இமாம் ஹஸன் இப்னு அல் அல்அஸ்கரீ அலைஹிஸ் ஸலாம்.
12. கடைசியானவரான இமாம் முஹம்மத் இப்னு ஹஸன் அல்மஹ்ரி அலைஹிஸ் ஸலாம். ஹஸரத் இமாம் மஹ்ரீ அலைஹிஸ் ஸலாம் இப்பொழுதும் உயிர்வாழ்கின்றார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

இறுதிக் காலத்தில் இமாம் மஹ்தி அலைஹிஸ் ஸலாம் தோன்றி உலகை நீதியால் நிரப்புவார்கள் என்பதை முஸ்லிம்கள் அணங்வரும் நம்புகின்றனர். இமாம் மஹ்தியின் தோற்றும் பற்றிய ஹதீஸ் முதவாத்திர் ஆனதென நிறுவும் தனியான கிரந்தங்களையும் அவற்றுஸ் ஸான்னா அறிஞர்கள் யாத்துள்ளனர்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் 'ராபிததுல் ஆலமில் இஸ்லாமி' பத்திரிகையில், இமாம் மஹ்தி பற்றி கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு வழங்கப்பட்ட விளக்கத்தில், அவர்கள் வெளிப்பட்டு வருவார்கள் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டதுடன், அதற்கான ஆதாரங்களாக, நபி (ஸல்லலாஹு அலைஹி வஅலைஹி) அவர்கள் நவின்ற, பிரபல்யமான ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட பல ஹதீஸ்களும் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகவல் 24 ஷவ்வால் 1396ல் மஹ்மால் பிக்லில் இஸ்லாமி நிறுவனப் பணிப்பாளர் மஹம்மத் அல் முன்தனிர் அல் கத்தானீயின் அங்கீகாரத்துடன் வெளியானது.

எனினும், அவர்களில் அதிகமானோர், இமாம் மஹ்தி இன்னும் பிறக்கவில்லையென்றே நம்புகின்றனர். எனினும் இமாம் மஹ்தி அலைஹிஸ் ஸலாம் ஏற்கனவே பிறந்துள்ளார் என்பதும் பனிரெண்டாவது இமாமான அவர்கள் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதும் உலகில் நீதியை நிலைநாட்டு மாறு அல்லாஹ் வின் கட்டளை கிடைத்ததும் அவர்கள் வெளியாகுவார்கள் என்பதும் நமது நம்பிக்கையாகும்.

10. ஸஹாபாக்களில் மிகச் சிறந்தவர் ஹஸ்ரத் அலீ

ஹஸ்ரத் அலீ அலைஹிஸ் ஸலாம் ஸஹாபாக்கள் அனைவரிலும் மிகச் சிறப்புக்குரியவர்கள் ஆவார். மற்றும் அன்னார் நபிகளாருக்குப் பின்னர் முஸ்லிம் உலகில் முதலிடத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பது நமது நம்பிக்கையாகும். இதுவே அவர்கள் பற்றிய யதார்த்தமாகும். இதைவிட மிகைத்துச் சென்று அன்னாரை தெய்வீகத் தன்மை கொண்டவர் எனக் கருதுவதோ அல்லது நபிகளாருடைய தரத்தில் வைத்தும் புகழ்வதோ ஹராமான, ஈமானை இழக்கச் செய்யும் விடயமாகும். இத்தகையோர் வழிகெட்டவர்கள் என்பதில் சந்தேகத்திற்கிடமில்லை.

தூரதிர்ஷ்டவசமாக, இத்தகையோரும் வீயாக்கள் என்றே உலகில் அறியப்படுவதனால் உண்மையான வீயாக்களின் சிறப்புகளும் யதார்த்தங்களும் ஏனையோரால் கவனிக்கப்படாமல் போய்விடக் கூடிய நிலையேற்படுகின்றது. எனினும் இமாமிய்யா வீயாக்கள் இத்தகைய தீவிரக் கருத்துக் கொண்டோர இஸ்லாத்தை விட்டும் தூரமானோர் எனக் கருதுகின்றனர்.

11. ஸஹாபாக்கள்

நபித் தோழர்களுக்கு மத் தீயில் நல் வர்கள், சிறப்புக்குரியவர்கள், தியாகிகள் பலர் காணப்பட்டனர். குருஞ்சும், ஹதீஸாம் அவர்களை அழகாக சித்தரித்துக் கூறுகின்றன. அதற்காக, நபித்தோழர்கள் அனைவருமே பாவ தோசங்களிலிருந்து பரிசுத்தமானவர்களென்றும் அவர்களது செயல் அனைத்துமே சரியானவையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கவையென்றும் கூறிவிட முடியாது.

உதாரணமாக அல்குருஞ்சின் சில வசனங்கள் (சூரா பராஅத், நூர், முனாபிகூன் போன்றவை) நயவஞ்சகர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. இந்நயவஞ்சகர்களும் நபித்தோழர்களுக்கு மத்தியில் தான் காணப்பட்டனர். அதனால், அவர்களும் நபித் தோழர்களாகவே கருதப்படக்கூடிய நிலை காணப்பட்டது.

அவர்களில் சிலர், நபி (ஸல்லவல்லாஹு அலைஹி வசுலிஹி) அவர்களுக்குப் பிறகு அமைதியாக இருந்த முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணத் துணை போன வரலாறும் உண்டு. தமது காலத்து கல்பாவுக்கு செய்த பைதுத்தை மீறி, பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவி முஸ்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்படக் காரணமாகவும் அமைந்தனர் சிலர். எனவே, இத்தகையோரது வாழ்க்கையையும் செயற் பாடுகளையும் புனிதமானவை எனக் கருத முடியுமா?

வேறொரு வகையில் சொல்வதானால், இரு தரப்பினர் யுத்தத்தில் ஈடுபடுகின்ற போது, (உதாரணமாக ஜமல், சிப்பீன் போன்றவை) அவ்விரு தரப்பையும் சரியானவர்கள் என்றோ

அவ்விருவரது செயலையும் சரியானது என்றோ எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? இது முரண்பாடான ஓர் அம்சமாகும். எனினும், இதனை நியாயப்படுத்துவதற்காக இஜ்திஹாதை அவர்கள் ஆதாரமாகக் கொள்ள முனைகின்றனர். இரு சூட்டத்திலும் ஒரு சூட்டத்தினர் உண்மையின் பக்கம் இருக்க, மற்றவர்கள் தமது இஜ்திஹாதில் தவறிமீழ்த்தார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு அல்லாஹ் விடம் மன்னிப்பும், நன்மையும் இருக்கின்றன என அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். நம்மைப் பொறுத்த வரையில் இது ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க ஒரு வாதம் அல்ல. இது மிகவும் சங்கடமான ஒரு நிலையை தோற்றுவிக்கின்றது.

இஜ்திஹாத் என்பதை சாட்டாகக் கொண்டு, நபி (ஸல்) அவர்களின் பிரதிநிதியிடன் செய்த பைஅத்தை முறித்து, யத்தத்தைத் தொடங்கி, மூஸிலிம்களின் உயிர்களைப் பறிப்பதென்பது எவ்வகையிலும் நியாயமான ஒரு விடயமாகக் கொள்ளப்பட முடியாது. இஜ்திஹாத் தவறாகப் பாவிக்கப்பட்டால் எக்காரியத்தைத் தான் இஜ்தஹாதின் பேரால் நியாயப்படுத்த முடியாது?

நமது நம்பிக்கையின் படி ஒவ்வொரு மனிதனும் - ஸஹாபாக்கள் உட்பட - அவரவர் சம்பாதித்துக் கொண்டவைகளுட் ணேயே இருப்பார்கள். இதன் பிரகாரம், ஒவ்வொருவரும் அவரவரது தக்வாவின் அடிப்படையிலே தர நிர்ணயம் செய்யப் படுகின்றனர். ‘உங்களில் சங்கை மிக்கவர் தக்வாவில் உயர்ந்தவர்’ எனும் நபி வாக் குக் கேற்ப ‘தக் வா’ ஒரு மனிதனை அளக் கும் அளவுகோலாகும். நபிகளாருடைய காலத்திலும் பின்னரும் இறையச்சம் கொண்டு, அல்லாஹ்வுக்கும் நபியவர்களுக்கும் விக்வாசமாக நடந்தவர்களைப் போற்றி வாழ்த்தும் மூஸிலிம்கள், நபிகளாருடைய காலத்திலும் பின்னரும் வெளிப்புறத்திலிருந்து அவர்களை எதிர்ப்பவர்களாகவும் உள்ளிருந்து அவர்களை வேதனைப்படுத்துவோராகவும் இருந்தவர்களை விரும்பாமலிருப்பது நியாயமானதே. எனவே, அவரவரது செயற்பாடுகளே, அவரவரது உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்வதற்கு போதிய சான்றுகளாக அமைகின்றன என்பதை எல்லோரும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்கிறோம்.

“(நபியே!) அல்லாஹு வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தினர், அல்லாஹு வையும் அவனது தூதரையும் பகைத்துக் கொண்டார்களே அத்தகையோரை நேசிப்பவர்களாக நீர் காணமாட்டார். அவர்கள் தங்களது பெற்றோராயினும் அல்லது தங்களது பின்னைகளாயினும் அல்லது தங்களது சகோதரர்களாயினும் அல்லது தங்களது குடும்பத்தவர்களாயினும் சரியே. அவர்களது இதயங்களில் அல்லாஹு எமானை எழுதி விட்டான்.” (58: 22)

நபி (ஸல்லவாஹு அஸலைஹி வஅலைஹி) அவர்களின் காலத்திலோ அல்லது பின்னரோ அவர்களை வேதனைக்கு உள் எாக் கியவர்கள், முஸ் விம் களால் புகழுப் படுவதற் கு எவ்வகையிலும் அருகதையற்றவர்கள் என்பது நமது தெளிவான நம்பிக்கையாகும்.

எனினும், நபித் தோழர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், இஸ்லாத்திற்காக மேற்கொண்ட அர்ப்பணிப்புகள் தியாகங்கள் மூலமாக அல்லாஹு வினாலேயே புகழுப்படும் நிலையையும் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது. இவ்வாறு நபிகளார் மீது பரிபூரணமான விசுவாசங் கொண்டு வாழ்ந்த தூய ஸஹாபாக் களும் அவர்களுக்குப் பின் அந் நேர் வழியைத் தெரிவு செய்து இறையச் சத தோடு வாழ்ந்தவர்களும் அவ்வழியில் தற்போது வாழ்ந்து கொண்டிருப்ப வர்களும் எப்போதும் புகழுக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர்களே என்பதில் ஜயமில்லை.

“முஹ்ராஜிரீன்கள், அன்ஸாரிகள், முதலாவதாக முந்திக் கொண்டவர்கள், மற்றும் நற்கருமத்தில் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தவர்கள் ஆகியோரை அல்லாஹு பொருந்திக் கொண்டான், அவர்களும் அல்லாஹு வையும் பொருந்திக் கொண்டார்கள்.” (09:100)

இது தான் ஸஹாபாக்கள் தொடர்பான எமது நம்பிக்கை பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பாகும்.

11. அஹ்வுல்ஷபத் இமாம்களின் அறிவு நபிபிடமிருந்து வந்ததே நபி (ஸல்) அவர்கள், அல்குர்ஆன் மற்றும் அஹ்வுல்ஷபத் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ள ஹதீளின் பிரகாரம், அவ்விரண்டையும் நேர்வழிக்கான வழிகாட்டிகளாக நாம் கொள்கின்றோம்.

அஹ்வுல்ஷபத் இமாம் கள், பாவங்களை விட்டும் பரிசுத்தமானவர்களாவர் என நாம் நம்புவதால் அவர்களது சொல், செயல், அங்கீகாரம் என்பவற்றையும் குர்ஆன், ஸான்னா ஆகியவற்றுக்கு அடித்ததாக மார்க்கச் சட்டங்களுக்கு ஆதாரங்களாகக் கொள்கின்றோம்.

“நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்வதெல்லாம், நபி (ஸல்லவாஹ்ரா அலைஹி வதூலிஹி) அவர்களிடமிருந்து எங்கள் தந்தையரை வந்தடைந்து, அவர்களிடமிருந்து எமக்குக் கிடைத்தவேயேயன்றி வேறில்லை” என்று மேற்படி இமாம்கள் கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எனவே, இமாம்கள் குறிப்பிடும் அனைத்துமே நபி (ஸல்லவாஹ்ரா அலைஹி வதூலிஹி) அவர்களின் கருத்து வெளிப்பாடுகளாக அமைகின்றன. மேலும், நம்பகத் தன்மையும் இறையச்சமும் கொண்டு, மக்களிடையே நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்கள் அறிவிக்கும் ஹதீஸ்கள் அனைத்தும் எல்லா இல்லாமிய அறிஞர்களிடத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதாகும். இமாம்களின் ஹதீஸ்களை இவ்வகையிலும் நோக்கலாம்.

இமாம் முஹம்மத் இப்னு அவீ அல் பாக் கிர் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள், ஜாபிர் (ரழி) அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள்:

“ஜாபிரே! நாம் உங்களுக்கு எமது சொந்த அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டும் மன இச்சையைக் கொண்டும் எதையும் கூறுவோமாயின், நாங்கள் அழிந்து விடுவோம். ஆனால், நாம் நபி (ஸல்லவாஹ்ரா அலைஹி வதூலிஹி) அவர்களிடமிருந்து சேமித்து வைத்த தகவல்களையே கூறுகின்றோம்.” (ஜாமிச் அஹாதீஸ் அஷ்வீயா - பாக 1 - பக் 18)

ஒரு மனிதர் இமாம் ஜஃபர் ஸாதீக் (அஸல) அவர்களிடம் கேள்வி ஒன்றைக் கேட்க, இமாம் அதற்குப் பொறுத்தமான பதிலளித்தார்கள். அம்மனிதர், குறித்த விடயத்திலான இமாமின் கருத்தை மாற்றியமைப்பதற்காக அவர்களுடன் தர்க்கத்தில் ஈடுபட முனைந்த போது, இமாமவர்கள் அவரை நோக்கி, “இதை விட்டு விடுவங்கள். நான் உங்களுக்குக் கூறிய அனைத்து பதில்களும் நபியிடமிருந்து வந்தவையே. இதில் எவ்வித கலந்துரையாடலுக்கும் விவாதத்துக்கும் இடமில்லை” என்று கூறினார்கள். (உசூலுல் காபி - பாக 1 - பக் 58)

நமது ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் அல் காஃபி, தஹ்தீப், இஸ்திப் ஸார், மன்லா யஹ் முருஹ்ரால் பகீஹ் போன்றன முக்கியமானவை. அதன் அர்த்தம், இவற்றிலுள்ள அனைத்து ஹதீஸ்களும் ஸஹரிஹானவை, நிராகரிக்க முடியாதவை என்பதல்ல. ஒவ்வொரு ஹதீஸையும் அறிவித்தவரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் தெளிவாக சேகரிக்கப்பட்டுள்ள றிஜால் பற்றிய நூல்களும் நம்மிடம் உள்ளன. அறிவிப்பாளர் உரிய நிபந்தனைகளுக்கு உட்படக்கூடிய ஒழுக்கச்சீலராகவும், இறையச்சமூளவராகவும் இருந்தால், அவர் அறிவித்த ஹதீஸ் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. இல்லையனில் அது நிராகரிக் கப்படுகின்றது. அது எந்த கிரந்தத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருப்பினும் சரியே.

சில ஹதீஸ்கள், ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கான சகல நிபந்தனைகளையும் கொண்டிருந்தும், சட்டவல்லுனர்களால் அன்று முதல் இன்று வரை வேறு பல காரணங்களுக்காக அது பயன்படுத்தப்படாது விடப்பட்டிருந்தால், அது ‘முஃர்’ அன்ஹா’ என அழைக்கப்படுகின்றது. அதுவும் செல்லுபடியற்றதாகும்.

எனவே, நமது நம்பிக்கைகள் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புவோர், மேற்குறிப்பிட்ட ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் உள்ள ஹதீஸ்களை, அவை பற்றிய ஆய்வுகளைக் கவனத்திற் கொள்ளாது பயன்படுத்த முனைவார்களாயின் அவர்களால் பூரணமான அல்லது உண்ணமயான விளக்கத்தைப் பெறுவது சாத்தியமற்றதாகி விடும். எந்தவொரு ஹதீஸைப் பொறுத்தவரையிலும் அதன் அறிவிப்பாளர்

மற்றும் ஏனைய காரணிகளைப் பொறுத்தே அது சரியானதா? பிழையானதா என்பது தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

வேறொரு விதத்தில் சொல்வதானால், இன்று பிரபல்யம் அடைந்திருக்கும் மத்ஹுபுகளிடம் ஸிஹாவு (சரியானவை) எனும் பெயரில் ஹதீஸ் கிரந்தங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலுள்ள ஹதீஸ்கள் அனைத்தும் சரியானவையென அவற்றின் ஆசிரியர்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். வேறு சிலரும் அவை சரியானவையெனக் கருதியுள்ளனர்.

ஆனால், நமது ஹதீஸ் கிரந்தங்களைத் தொகுத்தவர்கள் நம்பத்தகுந்த நல்லடியார்களாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் தொகுத்த ஹதீஸ்களின் உண்மை நிலையை அறிவதற்காக, அவற்றை அறிவித்தவர்களின் வரலாற்றை ஆராய்ந்த பின்னரே அவ சரியானவையா, அல்லது பிழையானவையா என்ற முடிவுக்கு வர முடிகின்றது.

நம்முடைய நம்பிக்கைகள் பற்றி ஆய்வு செய்ய முனையும் பலர் இது பற்றி அலட்சியம் செய்வதால் பிழையான தகவல்களை முடிவுகளாகப் பெற வழிபிக்கிறது என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

எனவே, அல்குர்ஆனுக்கும் நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களுக்கும் அடுத்தபடியாக பண்ணிரண்டு இமாம்களின் ஹதீஸ் கரும் -நல் வவர்கள், நம் பத் தகுந் தவர்களினால் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பின்- மூலாதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

முக்கிய விடயங்கள்

முந்திய அத்தியாயங்களில் மார்க்கத்தின் அடிப்படையான எமானின் அம் சங் கள் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கம் முன்வைக்கட்டது. இவ் அத்தியாயத்தில், மார்க்கத்தின் வேறு சில முக்கிய விடயங்கள் பற்றிய நமது நம்பிக்கைகளை ஆராய்வோம்.

1. அறிவின் பிரித்தறியும் தன்மை

மனிதனுடைய அறிவு, பெரும்பாலான விசயங்களில் நல்லவற்றையும் தீயவற்றையும் பகுத்தறிந்து கொள்ளும் இயல்புடையதாகும். வாழ்வில் நல்லவற்றை கைக் கொண்டு, தீயவற்றைக் கைவிடுவதற்காக மனிதர்களுக்கு அல்லாஹ் வழங்கிய பெரும் அருட்கொட்டேயே இதுவாகும். இறைவேதங்கள் இந்குவதற்கு முற்பட்ட காலங்களில், அறிவின் மூலமாக பல விடயங்களில் நன்மை-தீமைகளை உணர்ந்து செயற்படுவோராக மனிதர்கள் இருந்தனர்.

இதன்படி உண்மை, நேர்மை, வீரம், நீதி, பெருந்தன்மை, விட்டுக்கொடுப்பு, தர்மம் போன்ற பல அம்சங்களை நல்லவையாகவும் பொய், துரோகம், குஞ்சத்தனம், பிடிவாதம், கோழைத்தனம் போன்ற பல அம்சங்களை தீயவையாகவும் அறிவு பகுத்தாய்ந்து புரிந்து கொள்கின்றது.

மனிதனின் அறிவு, வரையறைக்குட்பட்டது என்பதால் அதனால் அனைத்தையும் பிரித்தறிந்து கொள்வதென்பது சாத்தியமற்றது. எனவே, அறிவு மூலம் மட்டும் விளங்கிக் கொள்ளப்பட முடியாத விளக்கங்களையும் ஞானங்களையும் அறிவிப்பதற்காகவே வேதங்களையும் இறைத்துர்களையும் இறைவன் அனுப்பினான்.

எனவே, அறிவானது உண்மையை உரியபடி உணர்வதில் சுதந்திரமாகச் செயற்படுகின்றது என்பது முற்றாக நிராகரிக்கப் படுமானால், ஏகத்துவம், நபிமாரின் வருகை, இறைவேதங்கள் பற்றிய நம்பிக்கைகள் பாழாகி விடலாம். ஏனெனில், அல்லாஹுவின் உள்ளுமையை நிருபிப்பதும் நபிமாரின் பணியை உண்மைப் படுத்துவதும் அறிவின் மூலமேயாகும். ஏகத்துவம், நபித்துவம் பற்றி நிருபிக்கின்ற போது, முதலில் அறிவு ரீதியான ஆதாரங்களைக் கொண்டே அவற்றை நிருபிக்க வேண்டும். மாறாக, மார்க்க ஆதாரங்களைக் கொண்டு மாத்திரம் இவற்றை நம்பக் கெய்ய முடியாது.

2. இறைநீதி

அல்லாஹ் நீதியானவன் என்பது நமது உறுதியான நம்பிக்கையாகும். அவ்வாறே அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு அநீதியிழைப்பதும் ஆதாரமில்லாது ஒருவரைத் தன்டிப்பதும் அல்லது மன்னிப்பதும் தன் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றாது விடுவதும், தகுதியில்லாத மற்றும் பிழை செய்வோரை நபிமார்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு வேதங்கள், தூதுத்துவம், அற்புதங்களைக் கொடுப்பதும் எவ்விதத்திலும் சாத்தியமற்றனவாகும்.

சீதேவிகளாக வாழுவேண்டும் என்பதற்காகப் படைக்கப்பட்ட மனிதர்களுக்கு, நபிமார்களை அனுப்பி நேர்வழியை அறிவிக்காது விட்டுவிடுவதும் அல்லாஹ் வினது நீதியைப் பொறுத்தவரை சாத்தியமற்றதாகும்.

அல்லாஹ் நீதியாளனாகவும், தன் அடியார்களுக்கு சிறிதளவும் அநீதி இழைக்காதவனாகவும் இருக்கின்றான். அநீதி என்பது, அல்லாஹுவின் தெய்வீக இயல்புக்கு முற்றிலும் ஒவ்வாத ஓர் அம்சமாகும்.

“இன் னும் உமதிறைவன் எவருக்கும் அநியாயம் செய்யமாட்டான்.” (18:49)

எனவே, இவ்வுலகிலோ மறுமையிலோ மனிதர்களுக்கு அல்லாஹுவினால் தண்டனை வழங்கப்படுகின்றதெனில், அதற்கு

முழுக் காரணமாகவும் அம்மனிதனே இருக்கின்றான். அவனது செயல்களே அவனது நிலையை நிர்ணயம் செய்கின்றன.

“ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்யவில்லை. மாறாக, அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டனர்.” (09: 70)

மனிதர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, தான் படைத்த எந்தவோர் உயிரினத்துக்கும் அல்லாஹ் அநீதியிழைக்கமாட்டான்.

“மேலும், இறைவன் உலகத்தாருக்கு அநீதியை நாடமாட்டான்.” (03: 108)

அல்லாஹ், மனிதர்களால் செய்ய முடியாத எந்த விடயத்தையும் அவர்களில் தினிப்பதில்லை. அவ்வாறு தினித்து, அவற்றை அவர்கள் செய்யாது விட்டமைக்காக அவன் தண்டனை வழங்குவானானால், அவன் நீதியான் என்பதற்கு அர்த்தமில்லாது போய்விடும்.

“இறைவன், மனிதர்களுக்கு அவர்களது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதை ஏவமாட்டான்.” (02: 280)

3. மனிதன் சுதந்திரமானவன்

அல்லாஹ் மனிதனை தெரிவுச் சுதந்திரம் உள்ளவனாகவே படைத்துள்ளான். மனிதர்களது செயல்கள் அனைத்தும் அவர்களது விருப்பத்தின் படியே இடம்பெறுகின்றன என்று நாம் நம்புகின்றோம். இதற்கு மாறாக மனிதனின் செயல்பாடுகளை அவரவரது விதி அல்லது இறை நியதி நிர்ணயிக்கிறது எனக்கொள்ளுமிடத்து மனிதர்களது குற்றத்திற்காக அவர்களை அல்லாஹ் தண்டிப்பதும், நல்லவர்களுக்கு நற்கூலி வழங்குவதும் அர்த்தமற்றதாகிவிடும். எனவே, இத்தகைய சீரற்ற போக்குகள் அல்லாஹ்வில் அறவே இருக்க முடியாதவையாகும்.

சுருங்கக் கூறின், அநேகமான விடயங்களைப் பிரித்தறிவ திலே, மனிதனது அறிவு, சிந்தனை என்பன சுதந்திரமாக செயற்படுகின்றன என்பதை ஏற்றுக் கொள்வது மார்க்கத்தின்

தவிர்க்க முடியாத அம்சமாக அமைகின்றது. ஆணால், மனிதனது குறுகிய, வரையறைக்குட்பட்ட அறிவின் மூலமாக எல்லா உண்மைகளையும் புரிந்து கொள்ள முடியாதிருப்பதன் காரணமாகவே, அல்லாஹ் தன் நிமியார்களையும் வேதங்களையும் இவ்வுலகுக்கு அனுப்பினான்.

4. அறிவு (அக்ல்) மார்க்க சட்டமூலாதாரங்களில் ஒன்று

மேற்கூறிய விளக்கங்களின் அடிப்படையில், அறிவு (அக்ல்) என்பது, மார்க்கத்தின் அடிப்படை மூலாதாரங்களில் ஒன்றாகும் என நாம் கருதுகின்றோம். அறிவு, ஒரு விடயத்தை உறுதியாக விளங்கி, அறிந்து, அதைப் பற்றி தீர்ப்பு வழங்கும் தன்மை கொண்டது.

தாரணமாக, அநியாயம், பொய், கொலை, களவு முதலான செயல்கள் தீயவையென குர்த்தினிலும், ஹத்தினிலும் விளக்கம் தரப்படவில்லையென வைத்துக் கொள்வோம். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அறிவு அவை தீயவையென இனங்காண்பித்திருக்கும். எனவே தான், அறிவு (அக்ல்) என்பது முக்கியத்துவம் மிக்க ஒரிடத்தைப் பெறுகின்றது. இம்முக்கியத்துவத்தை விபரிக்கும் அல்குர்லூன் வசனங்கள் பல உள்ளன.

ஏகத்துவப் பாதையை ஆய்வு செய்வதற்காக, வானம் பூரியிலிருக்கும் இறை அத்தாட்சிகளைப் படித்துப் பார்க்க வருமாறு, அல்குர்லூன் அறிவுடையோருக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றது.

“நிச்சயமாக வானங்கள், பூரியைப் படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி மாறி வருவதிலும் அறிவுடையோருக்கு பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.” (03: 190)

பிறிதோர் இடத்தில், இறைவசனங்களை விபரிப்பதன் நோக்கம், மனிதர்களது அறிவு, சிந்தனை, விளங்கும் தன்மையை அதிகரிப்பதற்காகவே என்று கூறுகின்றது.

“அவர்கள் விலகிக் கொள்வதற்காக நாம் நம்முடைய வசனங்களை எவ்வாறு பல வகைகளில் திருப்பித் திருப்பிக் கூறுகின்றோம் என்று நீர் கவனிப்பீராக.” (06:65)

தீயவற்றிலிருந்து நல்லவற்றைப் பிரித் தெடுப்பதற்கு சிந்தனையைப் பயன்படுத்துமாறு அனைத்து மனிதர்களுக்கும் அல்குர்ஆன் அழைப்பு விடுக்கின்றது

“குருடனும், பார்வையடையோனும் சமமாவார்களா? நீங்கள் சிந்திக்க மாட்டார்களா? என வினவுங்கள்.” (06:50)

உண்மையை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அல்லாஹ் வின் அருட்கொடைகளான அறிவு, கண், காது முதலானவற்றைப் பயன்படுத்தாதவர்களை அல்குர்ஆன், மிக இழிவானவர்களாகக் கருதுகின்றது.

“நிச்சயமாக, அல்லாஹ்-விடம், மிருகங்களிலும் மிகக் கெட்டவை, சிற் தித் து விளங்கிக் கொள் ளா து செவிட்டாகவும் ஊமைகளாகவும் இருப்போர் தான்.” (08: 22)

இவை தவிர, இன்னும் பல வசனங்களும் அறிவின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பேசகின்றன. அறிவுக்கு இஸ்லாத்தில் இத்தகைய முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டிருக்கும் போது, இஸ்லாத்தின் அடிப்படையிலும் அதனையொட்டிய பிரிவுகளிலும் அறிவின் பங்கைக் குறைத்து மதிப்பிடுவது எவ்வகையில் நியாயமாகும்?

5. பாரிய அனர்த்தங்கள் ஏன்?

உலகில் நிகழ்கின்ற பூதம்பம், புயல் மற்றும் பாரிய இயற்கை அனர்த்தங்கள் அழிவுகளின் பின்னனி பற்றிய நமது நம்பிக்கையின் படி, அவை சிலவேளை இறைவனின் தண்டனையாக வரும்.

“நம்முடைய கட்டளை வந்ததும், அவர்களது ஊரின் மேற்பகுதியை அதன் கீழ்ப்பகுதியாக தலைகீழாக ஆக்கிவிட்டோம். இன்னும், அதன்மீது கடப்பட்ட கற்களை மழையாகப் பொழியச் செய்தோம்.” (11:82)

வரம்பு மீறிய ‘ஸபா’ நகரவாசிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் அல்குர்ஆன் இவ்வாறு கூறுகின்றது :

“அவர்கள் நம்மை மறுத்து விட்டனர். ஆதலால், நாம் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தக் கூடிய வெள்ளத்தை அவர்களுக்கு அனுப்பினோம்.” (34:16)

வேறு சில அனர்த்தங்களுக்குப் பின்னணியாக அமைவது அவற்றின் மூலம் மக்களிடையே உண்மையின் பால் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாகும். இவ்வகைச் சோதனைகள் ஒரு புறத்தில் அல்லாஹுவின் அருளாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது.

“மனிதர்களின் கைகள் சம்பாதித்த தீயவற்றின் காரணமாக கரையிலும் கடலிலும் குழப்பம் வெளிப்பட்டு விட்டது. அவர்கள் செய்தவற்றில் சிலதை, அவர்களுக்கு அவன் சுவைக்கும் படி செய்வதற்காக, இவ்வாறு சோதிக்கிறான். அதன்மூலம் அவர்கள் அவன் பால் திரும்பி விடலாம்.”

(30: 41)

மற் றொரு வகையான அனர்த்தங்கள் மனிதர்கள் தாமாகவே வலிந்து ஏற்படுத்திக் கொண்டவையாகும்.

“நிச்சயமாக, அல்லாஹு எந்தவொரு கூட்டத்தினரையும், அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே மாற்றிக் கொள்ளாதவரை மாற்றமாட்டான்.” (13:11)

“உனக்கு யாதொரு நன்மை ஏற்பட்டால், அது அல்லாஹுவினால் ஏற்பட்டது. இன்னும் உனக்கு யாதொரு தீங்கு ஏற்பட்டால், அது உன்னால் தான் உனக்கு ஏற்பட்டது.” (04: 79)

6. மார்க்க சட்டத்தின் நான்கு மூலாதாரங்கள்

பிக்லும் எனப்படும் மார்க்கத்தின் சட்டங்கள் நான்கு மூலாதாரங்களிலிருந்து தொகுக்கப்படுகின்றன. அவையாவன:

1.அல்குர்ஆன் : இது இஸ்லாமிய அறிவு, சட்டத்திட்டங்கள் அனைத்தினதும் ஊற்றுக் கண்ணாகும்.

2.நபி (ஸல்லவாஹு-அலைஹி வஆலைஹி) அவர்களினதும், அவர்களது அஹ்லபைத்தினரின் வழியில் தோன்றிய பரிசுத்த இமாம்களினதும் -ஸான்னா- வழிமுறைகள்.

3. இஞ்மாடு: அறிஞர்களின் ஏகோபித்த கருத்தொற்றுமை. (நபியவர்கள் அல்லது இமாம்களின் அபிப்பிராயம் மற்றும் தீர்ப்புகளிலிருந்து வெளிப்படுவதாக அமைய வேண்டும்.)

4. அகல் (அறிவு):- அறிவின் சந்தேகத்துக்கு இடமற்ற தீர்க்கமான (கத்து) முடிவுகளைக் குறிக்கிறது.

கியாஸ், இஸ் திலூர் ஸான் போன்ற, தீர்க்கமான முடிவுகளைத் தராத சந்தேகத்திற்கிடமான (முன்னீ) ஆதாரங்களை மார்க்க சட்ட விடயத்தில் நாம் மூலாதாரமாக அங்கீகரிப்பதில்லை. அவற்றின் மூலம் அண்ணளவான கருதுகோள்கள் மாத்திரமே பெறப்பட முடியும் என்பது இதற்குக் காரணமாகும். ஆயினும் தீர்க்கமான முடிவுகளை (ஒதா: நீதி நல்லது, அநீதி கூடாது போன்ற) தரும் போது அறிவின் இத்தகைய முடிவு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

நபி (ஸல்) அவர்களதும் இமாம்களதும் வழிகாட்டல்கள், மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்து அம்சங்களையும் தெளிவப்படுத்தி நிற்கின்றன. இதனால், அண்ணளவான, தீர்க்கமற்ற ஆதாரங்களின் பால் செல்வது அவசியமற்றதாகிறது. மாறும் உலகில் தோன்றுகின்ற பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை குர்தூன் ஹதீஸில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்றே நாம் நம்புகின்றோம்.

7. இஞ்திலூராதின் கதவு திறந்தே இருக்கின்றது

மார்க்கத்தின் சகல வியங்களிலும் இஞ்திலூராதின் கதவு திறந்திருக்கின்றது என்பது நமது நம்பிக்கையாகும். அதாவது, மார்க்கச் சட்ட நிபுணர்கள், மார்க்கத்தின் அடிப்படை மூலாதாரங்களிலிருந்து சட்டங்களைத் தொகுத்தெடுத்து அவ்வாறு தாமாகத் தொகுத்தறிந்து கொள்ளும் சக்தியைப் பெறாதவர்களுக்கு வழங்க முடியும். அவர்களது கருத்துகள், முந்திய முஜ்தஹரிகளின் கருத்தை ஒத்ததாக இல்லாவிட்டனும் சரியே. மார்க்கத் தீர்ப்புகளை தாமாகத் தொகுத்துத் தெரிந்து கொள்வதற்கான பூரண அறிவற்றவர்கள், நன்கு பாண்டித்தியம் பெற்ற, சமகாலத்தில் வாழுகின்ற மார்க்க நிபுணரைப் பின்பற்றுவது அவசியமாகும்.

இவ்வாறாக ஒரு முஜ்தஹிறின் வழிகாட்டலை ஏற்று நடப்பதை தக்லீத் என்றும் அத்தகைய முஜ்தஹிறுகளை ‘மர்ஜூத் தக்லீத்’ என்றும் அழைக்கின்றோம். முன்னர் எப்போதோ வாழ்ந்த ஒரு முஜ்தஹிறிதைப் பின்பற்றுவதை நாம் அனுமதிப்பதில்லை. சமகாலத்தைச் சேர்ந்த ஒர் முஜ்தஹிறிதைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மார்க்க சட்ட விளக்கங்களில் உயிரோட்டமும் பக்ஷமையும் பாதுகாக்கப்படுவதாக நம்புகின்றோம்.

8. இஸ்லாம் பரிபூரண மார்க்கம்

இஸ்லாமிய சட்டத்தில் விடுபட்டுப் போன எதுவும் இருப்பதாக நாம் நம்புவதில்லை. இஸ்லாம் விபரிக்காத வாழ்வின் அம்சங்கள் எதுவுமில்லை. மறுமை நாள் வரை மனிதர்களுக்குத் தேவையான அனைத்து சட்டங்களும் குறிப்பாகவோ, பொதுவாகவோ இஸ்லாமிய மூலாதாரங்களின் ஊடாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, மார்க்க சட்டநிபுணர்கள், அம்மூலாதாரங்களிலிருந்து சட்டங்களைத் தொகுக்க முடியுமேயல்லாமல், புதிதாக சட்டங்களை உருவாக்க முடியாது. அல்குர்ஆனில் இறுதியாக அருளப்பட்ட வசனம் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது:

“இன்றடன் உங்களுக்காக உங்கள் மார்க்கத்தை பரிபூரணமாக்கினேன். எனது அருட்கொடையை உங்கள் மீது முழுமையாக்கினேன். இன்னும் உங்களுக்காக இஸ்லாத்தை மார்க்கமாகப் பொருந்திக் கொண்டேன்.”

(05:03)

எல் லாக் காலங் களுக் கும் சமுதாயங் களுக் கும் தேவையான சட்ட திட்டங்களையும் வழிகாட்டல்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிரா விட்டால் பரிபூரணமாக்கி விட்டேன் என இறைவனால் விதந்துரைக்க முடியுமா?

நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது இறுதி ஹஜ்ஜின் போது, ஸஹாபாக்களைப் பார்த்து இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள்:

“மனிதர்களே! அல்லாஹ் மீது ஆணையாக, எவை உங்களை சுவர்க்கத்திற்கு சமீபமாக்கி, நரகை விட்டும் தூரமாக்குமோ அவை அனைத்தையும் நான் ஏவியுள்ளேன்.. மேலும், எவை உங்களை நரகிற்கு சமீபமாக்கி சுவன்த்தை விட்டும் தூரமாக்குமோ அவை எல்லாவற்றையும் நான் தடுத்துள்ளேன்.” (உசூலுல் காஃபீ - பாக 2 - பக் 74)

மேலும் இமாம் ஜஃபர் ஸாதிக் அவைவுரில் ஸலாம் குறிப்பிட்டார்கள்:

“இஸ்லாமிய சட்டங்களில், விரலின் நுனியினால் உடம்பில் உராய்ந்தால் அதற்குரிய தண்டம் பற்றிக் கூட -நபியவர்கள் கூற வேண்டுத் து அலீ அவைவுரில் ஸலாம் எழுதிக் கொண்டார்.” (ஜாமிஹ் அஹாதிஸ் - பாக 1 - பக் 18)

இந்நிலையில் தீர்க்கமான முடிவுகளுக்கு இட்டுச் செல்லாத கீட்டாஸ், இஸ்திலூர்ஸான் போன்ற முறைகளினால் பெறும் முடிகளை மார்க்க சட்டங்களைத் தொகுத்தெடுப்பதற்கான மூலாதாரங்களாகக் கொள்வது பொருத்தமற்றதாகவே நாம் கருதுகிறோம்.

9. தகிய்யா என்பது நயவஞ்சகமா?

பிடிவாதம் பிடித்த முரடர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்ட ஒருவர், தனது கொள்கையைப் பற்றி வெளிப்படையாகத் தெரியிடத்து ஆபத்தான நிலைக்குத் தள்ளப்படும் என்று அஞ்சகின்ற நிலையில், கொள்கையை வெளியிடுவதால் எப் பிரயோசனமும் ஆகப் போவதில்லை எனக் கண்டால் தன் கொள்கையை மறைத்துக் கொள்வதில் தப்பில்லை. இதுவே ‘தகிய்யா’ எனப்படுகின்றது. இவ்விடையம், அறிவு ரீதியானது மட்டுமன்றி அல்குர்ஆனின் வசனங்களும் கூட பறைசாற்றும் ஒரு விசெம்மாகும்.

அல்குர்ஆன், பிர்அவ்னுடைய குடும்பத்திலிருந்த ஒரு முஃ மினுடைய விவகாரத்தை இவ்வாறு விபரிக்கின்றது:

“பிர்அவ்னுடைய குடும்பத்தினரில், தனது ஈமானை மறைத்து வைத்திருந்த முஃமினான் மனிதர் கொன்னார். ‘ஓரு மனிதனர், அவர் அல்லாஹ் தான் எனது இரட்சகள் என்று கூறியதற்காக நீங்கள் கொலை செய்து விடுவீர்களா? அவரோ உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து தெளிவான அத்தாட்சிகளை திட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்.” (40: 28)

இங்கு ‘அவரது ஈமானை மறைத்தார்’ எனக் கூறப்படுவதே தகிய்யாவுடைய நிலை ஆகும். எனவே, பிர்அவ்னுடைய குடும்பத்திலிருந்த அந்த விகவாசியானவர், தனது ஈமானை மறைக்காது வெளிப்படுத்தி, ஆபத்தை விளைக்கு வாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அது பயனுள்ளதாகவும் இருந்திருக்காது.

மேலும், அல்குர்ஔன் இல்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் முஷ்ரிக்குகளிடம் அகப்பட்ட சில முஸ்லிம் வீரர்கள் மற்றும் முஜாஹித்தின்களை தகிய்யா செய்யுமாறு கட்டளை பிறப்பித்தது.

“முஃமின்கள், தங்களைப் போன்ற முஃமின்களையன்றி காபிர்களை தங்களது பாதுகாவலர்களாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டாம். எவரேனும் அவர்களிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக அன்றி அவ்வாறு செய்தால், அவர் கஞக்கு அல்லாஹ் விடத் தில் எவ்விதத்திலும் சம்பந்தமில்லை.”(03: 28)

இதன் படி ‘தகிய்யா’ எனும் ஈமானை மறைத்தலானது, பிடிவாதக் குணம் படைத்த அடக்குமுறையாளர்கள் மற்றும் வெறிப்பிடித்த கூட்டத்தாரிடமிருந்து தனது உயிர், உடைமை மற்றும் மரியாதை என்பவற்றுக்கு ஆபத்து வருவது நிச்சயம் எனவும் ஈமானை வெளிக் காட்டுவதால் குறிப்பிடத்தக்க எந்தப் பிரதிபலனும் கிடைக்காது என்றும் உணரப்படும் போது மாத்தீரமே ஆகுமான தென்பது குறிப்பிடப்படுகின்றது. இது போன்ற இடங்களில், ஓருவர் வீணாகத் தன் உயிரைக் கொடுத்து, தன் மூலமாக சமூகம் பெறவள்ள பயன்களை இல்லாது செய்து விடக்கூடாது.

இமாய் ஜஃபர் ஸாதிக் அஸலஹில் ஸலாம் குறிப்பிடுகின்றார்கள். “தகிய்யா என்பது முஃமினுடைய பாதுகாப்புக் கேடயமாகும்.” (வசாயில் - பாக.11, பக.ஃப. 461)

கேடயம் என்ற வாசகம் மிகவும் அழகானதாகும். எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கான கேடயமாக இங்கு ‘தகிய்யா’ என வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

ஹஸ்ரத் அம்மார் (ரஹி) அவர்கள் தகிய்யா செய்து, பின் அதுபற்றி நபி (ஸல்லவ்வாஹு அஸலஹி வஅஹிலஹி) அவர்களிடம் கூறிய போது, நயியவர்கள் அதனை ஆமோதித்த சம்பவம், வரலாற்றில் மிகவும் பிரபல்யமான நிகழ்வாகும். இதை அதிகமான சூர்தூண் விரிவுரையாளர்களும் வரலாற்றாசிரியர்களும் ஹதீஸ்களை வல்லுனர்களும் தத்தமது நூற்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். வாஹிதீ தனது அஸ்பான் நூஸலவிலும், தபரி, சூர்தூபி, ஸமஹ்ஷரி, பஹ்ருர்ராஸி, நைஸாபூரி, ஷயாலாவி போன்றோர் தமது பிரசித்தி பெற்ற அங்குர்தூண் விரிவுரைகளில் சூரா நஹ்ம் 10ம் வசனத்தின் விளக்கவுரையின் கீழ் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

போர் வீரர்கள், போர்க்களத்தில் தம்மையும் தமது ஆயுதங்களையும் மறைத்துக் கொள்வதும் போரின் இரகசியங்களை எதிரிகள் அறிந்துவிடாது மறைப்பதும் மனிதர்களது வாழ்வில் அவ்வப்போது நடைபெறும் சம்பவங்களாகும். இவை அனைத்தும் தகிய்யா வகையைச் சேர்ந்ததாகும். மொத்தத்தில் தகிய்யா அல்லது மறைத்தல் என்பது, வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் பயன்பாட்டின்றி ஆபத்தே வரும் எனக் காணும் இடத்தில் மறைக்க வேண்டிய விழயங்களை வெளிப்படுத்ததாது இரகசியம் பேணுவதைக் குறிக்கிறது. இது அறிவு ரீதியாகவும் மார்க்க ரீதியாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு நியதியாகும். ஷீயாக்கள் மாத்திரமன்றி, உலக முஸ்லிம்கள் அனைவருமே, அறிவு ஞானம் படைத்த மனிதர்கள் எல்லோரும் இதனை நடைமுறைப் படுத்துகின்றார்கள்.

விடயம் இவ்வாறிருக்க தகிய்யா என்பது ஷீயாக்களிடம் மட்டுமே காணப்படுகின்ற சர்க்கைக்குரிய ஒர் அம்சம் எனக் காட்டி விமர்சிக்க முற்பட்டிருப்பது வியப்புக்குரியதாகும். ஆனால், இது

அல்குர் ஆணிலும் ஹதீஸிலும் நுபித் தோழர்களின் நடைமுறைகளிலும் மட்டுமன்றி உலகின் எல்லா அறிஞர்களிடத்திலும் காணப்படும் வழிமுறையாகும்.

10. தகிய்யா எங்கு ஹராமாகும்?

தகிய்யா செய்வது சில இடங்களில் ஆகுமாக இருக்கின்ற அதேவேளை, வேறு சில இடங்களில் அது ஹராமாகவும் அமைகின்றது. இஸ்லாத்திர்கோ அல்குர் ஆனுக்கோ அல்லது இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளுக்கோ, அதன் அமைப்புக்கோ களங்கம் அல்லது ஆபத்து ஏற்படும் நிலைமகள் தோன்றும் பட்சத்தில் தன் கொள்கையை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் தனக்கு ஏற்படக் கூடிய ஆபத்துகளைப் பற்றி கவனத்திற் கொள்ளக் கூடாது என்பது நமது நம்பிக்கையாகும். ஆகுரா தினத்தில் இமாம் ஹராஸன் அலைஹிஸ் ஸலாம் செய்த அர்ப்பணைப்பும் இந்த வகையைச் சேர்ந்ததாகும். உமையா ஆட்சியாளர்கள் இஸ்லாமிய உம்மத்தின் அடிப்படைகளையே தகர்க்கலானார்கள். இமாம் ஹராஸனின் எழுச்சியின் மூலம் உண்மை நிலை அம்பலமாகியது. இடம் பெறவிருந்த பேரழிவிலிருந்து முஸ்லிம் உம்மத் காப்பாற்றப்பட்டது.

இது பற்றிய தப்பான அபிப்பிராயங்களுக்குக் காரணம் என்னவெனில், ஷீயாக்களின் கோட்பாடுகள் பற்றிய போதுமான தெளிவு இன்மை அல்லது அவர்களின் எதிரிகள் சொல்கின்ற வற்றை ஆதாரமாகக் கொள்வது ஆகும். இது வரை தரப்பட்ட விளக்கம் உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொள்ளப் போதுமானதாகும் என்று நம்புகின்றோம்.

11. இஸ்லாமிய வணக்க வழிபாடுகள்

அல்குர் ஆனும் ஸான்னாவும் குறிப்பிடுகின்ற இபாதத்து களை கட்டாயமாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என நாம் பூரணமாக நம்புகின்றேம். இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலாக முக்கிமான தொடர்பு ஊடகமாகக் கருதப்படுகின்ற நாளாந்த ஜீவேளைத் தொழுகை, ஈமானை வலுப்படுத்திக் கொள்ளவும் உள்துரையையும் இறையச்சுத்தையும் வளர்த்துக் கொள்ளவும் மன இச்சைகளை வெல்லவும் சிறந்த சாதனமாகிய நோன்பு என்பன கட்டாயக் கடமைகளைச் சார்ந்ததாகும். ஹஜ், முஸ்லிம்களின்

இன்றையச்சத்தை மெருகூட்டி, முஸ்லிம்களிடையேயான சர்வதேச உறவைக் கட்டியெழுப்பக் கூடியதாகவும் முஸ்லிம்களின் கண்ணியத் துக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும் விளங்குகின்றது. ஸக்காத், குமுஸ், நன்மையை ஏவுதலும் தீமையைத் தடுப்பதும், இஸ்லாத்திற்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எதிராக போர் புரிவோருக்கு எதிராகப் போராடுவதும் அடிப்படைக் கடமைகளில் உள்ளவையாகும்.

பிரஸ்தாப கிரியைகளின் நடைமுறை சம்பந்தப்பட்டத் துணை விடயங்களில் நம்மிடம் ஏனைய மத்ஹுபுளோடு கருத்து வேறுபாடு காணப்படலாம். இது இத்தகைய அம்சங்களில் அஹ்ரலுள் ஸான்னாக்களின் நான்கு மத்ஹுபுகள் மத்தியில் காணப்படும் கருத்து வேறுபாடுகளை ஒத்ததாகும்.

12. தொழுஷைகளை சேர்த்துத் தொழுதல்

ஜூவேளைத் தொழுஷையையும் தனித்தனியாக அதற்குரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதே ஏற்றமானதும் சிறப்பானதும் ஆகும். எனினும் ஞானரையும் அஸரையும் அதே போல் மஃரிபையும் இஷாவையும் ஒன் ரோடோன் று இனைத்து சேர்த்துத் தொழுவதும் ஆகுமானதாகும் என நாம் நம்புகின்றோம். இது, பலவேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வாழுக்கூடிய மனிதர்களின் நிலைகளைக் கருத்திற் கொண்டு, இன்றை தூதரால் வழங்கப்பட்ட விசேஷ அனுமதியாகும் எனவும் நம்புகின்றோம்..

ஸஹீ ஹு் தீர்மிதியில் இப்னு அப் பாஸ் (ராத்ரி) அவர்களிடமிருந்து இவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது: “பயமோ, மழையோ இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில், நபி ஸல்லாஹுரை அவைவும் வஆவில்லை அவர்கள், மத்னாவில் வைத்து, ஞாஹர்-அஸர் தொழுஷைகளையும், மஃரிப்-இஷா தொழுஷைகளையும் சேர்த்துத் தொழுதார்கள். ‘இதன்மூலம் நபி ஸல்லாஹுரை அவைவும் வஆவில்லை அவர்களின் நோக்கமென்ன?’ என்று இப்னு அப்பாஸிடம் வினவப்பட்ட போது, ‘நபிகளார், தமது உம்மதினர் சிரமப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை நாடியுள்ளார்கள்’ எனப் பதிலளித் தார்கள். (ஸானன் தீர்மிதி - பாக 1 - பக் 354, பாடம் 138, மற்றும் ஸானன் ஸைஹக்கீ - பாக 3 - பக் 167)

சமூக வாழ்வு மிகவும் சிக்கலான இந்தக் காலகட்டத்தில் குறிப்பாக அலுவலகங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் கடமை புரியும் ஊழியர்களும் அலுவலர்களும் தமது வேலைப் பஞ்சிலின் காரணமாக தொழுகைகளை அவற்றுக்குரிய நேரங்களில் தொழி முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இது, நாள்டைவில் அவர்கள் தொழுகையை முற்றாக விட்டு விடுவதற்குக் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது. எனவே, தொழுகைகளை சேர்த்துத் தொழுவதற்கு நபியவர்கள் வழங்கியுள்ள அனுமதியை நடைமுறைப்படுத்துவதன் ஊடாக, தொழுகையைத் தவற விடாது பேணி வரும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது.

13. மண்ணில் சுஜுவிது செய்தல்

தொழுகையில் சுஜுவிது செய்யும் போது, மண் அல்லது மண் ணிலிருந்து முளைக்கின்ற ஆணால் உணவாகவோ, உடையாகவோ பயன்படுத்தப்படாத ஒன்றின் மீது நெற்றியை வைக்க வேண்டியது அவசியமாகும் என நாம் நம்புகின்றோம். இதன் காரணமாகவே, விரிப்புகளில் சுஜுவிது செய்வதை ஷியாக்கள் ஜாயிஸாக்கக் கருதுவதில்லை. அத்துடன், சுஜுவிது செய்வதற்கு மிகவும் ஏற்றமுடையது மண் ஆகும். ஆகவே சிரமத்தைக் குறைக்கும் வண்ணம் ஷியாக்கள் தூய மண்ணைச் சிறிய களியாகச் செய்து தமிழோடு வைத்துக் கொள்வர். தொழுகையின் போது அதன் மீது சுஜுவிது செய்வார்கள்.

இது பற்றி நபிகளாரின் பின்வரும் பொன் மொழியை ஆதாரமாகக் கொள்கிறோம்: “எனக்கு யூரி சுஜுவிது செய்யும் இடமாகவும் தூயமையானதாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.” இந்த ஹதீஸில் வரும் மஸ்ஜித் எனும் பதம் சுஜுவிது செய்யும் தளத்தைக் குறிக்கின்றது.

இந்த ஹதீஸ் அதிகமான கிரந்தங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. (பஹாரி- பாக 1 - பக் 91 - பாபுத் தயம்மம், நஸாயி - மண்ணின் மூலம் தயம்மம் செய்தல் எனும் பிரிவு, முஸ்னத் அஹ்ரமத் - பாக 1 - பக் 301) ஷியாக்களின் பல கிரந்தங்களும் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளன.

சில வேளை, இந்த ஹதீஸில் மஸ்ஜித் என்பதன் பொருள் ஸஜ்தா செய்யும் இடமல்ல எனவும் இது தொழுகையை ஒரே இடத்தில் மாத்திரம் நிறைவேற்றும் சிலருக்கு எல்லா இடமும் தொழுகைக்கு உகந்தது எனப் போதிக்க வந்தது எனவும் சிலர் முனையலாம். ஆனால், பின் வந்திருக்கும் தஹுரா என்பது தயம் மம் செய்யும் மன்னைக் குறிக்கின்றது என்பதைக் கவனிக்கின்ற போது, மஸ்ஜித் என்பதன் பொருள் ஸஜ்தா செய்யும் இடமென்பது தெளிவாகின்றது.

அதாவது, பூரியானது தூய்மையானதும் ஸஜ்தா செய்யும் இடமும் ஆகும் என்பதைக் குறிக்கின்றது. அத்துடன் அஹ்ரவுல்பைத் இமாம்களின் வழியாக வந்திருக்கும் அதிகமான ஹதீஸ்களில் மன்னில் அல்லது அது போன்ற ஒன்றில் தான் கஜூது செய்ய வேண்டுமெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை போதுமான விளக்கமாகும்.

14. நபிமார்கள் மற்றும் இமாம்களின் கப்ருகளை தரிசித்தல்
நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி அவர்களினதும் அஹ்ரவுல்பைத் இமாம்கள், ஏனைய உலமாப் பெருந்தகைகள், ஞானிகள், சுஹதாக்கள், பெருந்தகைகள் போன்றோரின் கப்ருகளைத் தரிசிப்பது முஸ்தஹப்பான ஒரு செயலாகும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வழுவிஹி அவர்களின் புனித கப்ரைத் தரிசிப்பதன் சிறப்புகளை அறிவிக்கும் பெருந்தொகையான ஹதீஸ் கள் ஏதீயா - சன் னா கரிந் தங் களில் உள்ளன. இவையனைத்தும் தனியே ஒன்று சேர்க்கப்பட்டால், பெரும் நாலுருப் பெற்றுவிடும். அல் கதீர் - பாக.5, 93 முதல் 207 வரையான பக்கங்களில் ‘ஸியாரத்’ செய்வது பற்றிய றிவாயத்துகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

வரலாறு நெடுகிலும் இல்லாத்தின் பெரும் அறிஞர்களும் பொதுவாக எல்லாத் தரத்தையும் சேர்ந்த மக்களும் இவ்விடயத் திற்கு அதிக முக்கியத் துவம் கொடுத்து செயற்பட்டிருக்கின்றனர். மேலும், நபி (ஸல்) அவர்களதும் ஏனைய

இறைநேசர்களதும் கப்ருகளைத் தரிசிப்பதற்காகச் சென்றவர்களின் அனுபவங்கள் பற்றிய விளக்கங்களால் கிரந்தங்கள் நிரம்பிக் காணப்படுகின்றன. மொத்தத்தில், இந்த விடயத்தில் அனைத்து முஸ்லிம்களும் ஏகோபித்த கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அதேவேளை, கப்ருகளைத் தரிசித்தல் என்பதற்கு வணங்குவது என பொருள் கொள்ளக் கூடாது. வணக்கம், அல்லாஹ்வுக்கு மாத்தீரம் சொந்தமானதும் குறிப்பானதும் ஆகும். ஆனால், கப்ருகளைத் தரிசிப்பதன் மூலமாக இறைநேசர்களைக் கண்ணியப் படுத்துவதோடு அவர்கள் மூலமாக அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்பையும் அருளையும் பெற அவர்களின் சிபார்ஷைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அடைந்து கொள்ள முடிகின்றது.

நவி ஸல்லவல்லாஹ்ர அலைஹி வழுலிஹி அவர்களும், பல சந்தர்ப்பங்களில் கப்ருகளைத் தரிசிப்பதற்காக, ஜன்னதுல் பகீஉக்கு அடிக்கடி வந்து போகிறவராகவும் கப்ருவாசிகளுக்கு ஸலாம் சொல்பவராகவும் இருந்தார்கள் என்பதாக ஹதீஸ்களில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வறிவுப்புகள், முஸ்லிம், அழுதாவுத், நஸாயீ, முஸ்லைத் அஹ்மத், திர்மிதி, ஸைஹி போன்ற கிரந்தங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

15. முத்து திருமணம்

இஸ்லாமிய சட்டக்கலையில் ‘முத்து’ எனும் பெயரில் பிரபல்யம் பெற்றிருக்கும் தற்காலிக திருமணம் மார்க்கத்தில் ஆகுமான சட்டபூர்வமான ஒர் அம்சமாகும் என்பது நமது நம்பிக்கையாகும். இதன்படி திருமணம் இருவகைப்படும். ஒன்று - நிரந்தரத் திருமணம். இது, திருமண பந்தத்தின் காலம் வரையறுக்கப்படாததாகும். இரண்டு - தற்காலிக திருமணம். இதன் காலம் இரு தரப்பினரதும் அங்கீகாரத்தோடு வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கும்.

இது தற்காலிக திருமணமாக இருந்த போதிலும், பல விடயங்களில் நிரந்தரத் திருமணத்தை ஒத்ததாகும். மஹர் கொடுத்தல், பெண்ணின் சுதந்திரம் முதலான நிபந்தனைகள்

கவனிக்கப்படுவதோடு, திருமண பந்தத்திலிருந்து இருவரும் விலகிக் கொள்ளும் போது பெண் இத்தா இருப்பதும் அவசியமாகும். அத்தோடு இத்திருமணத்தின் மூலமாகப் பிறக்கின்ற குழந்தைகளின் உரிமை மற்றும் பாதுகாப்பு, பராமரிப்பு போன்றன, நிரந்தர திருமணத்தின் மூலமாகப் பிறக்கின்ற குழந்தைகளின் நிலையை விட எவ்விதத்திலும் மாறுபட்டதல்ல. ஆக, முத்து என்பது அதன் அனைத்து பரிமாணங்களையும் அவதானிக் கும் போது அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு திருமண முறையே என்பது புலனாகிறது.

ஆயினும் தற்காலிகத் திருமணமானது, சில விடயங்களில் நிரந்தரத் திருமணத்திலிருந்து வித்தியாசப்படுகிறது. தற்காலிக திருமணத்தில், கணவன் மனைவிக்கு செலவு கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவருக்கு மற்றவரிலிருந்து வாரிசு உரிமையும் கிடையாது. எனினும், இருவர் மூலமாகவும் பிறக்கின்ற பிள்ளைகள், தமது பெற்றோரிடமிருந்து வாரிசிருமையைப் பெற்றுக் கொள்வார். இத்திருமண முறை பற்றி அல்குர்தூன் கூறுவதாவது:

“நீங்கள் முத்து செய்யும் பெண்களுக்கு கட்டாயமாக அவர்களது மஹரைக் கொடுத்து விடுங்கள்.” (04: 24)

அநேகமான அல்குர்தூன் விரிவனையாளர்களும் ஹதீஸ் கலை வல்லுனர்களும் இவ்வசனம் முத்து சம்பந்தமானதே என்பதை தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். தப்ஸீர் தபரீயில் இவ்வசனத் துடன் தொடர்பான அநேக அறிவிப் புகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவையனைத்தும் மேற்கூறப்பட்ட வசனம் முத்து சம்பந்தமானதே என்பதை உறுதிப் படுத்துகின்றன. ஏராளமான நபித்தோழர்களும் இதனை ஆமோதித்துள்ளார்கள். (தப்ஸீர் தபரீ பாக 5 - பக் 9)

தப்ஸீர் அத்துர்ருல் மன்ஸுவிலும், கனன் பைஹைபிலும் இது சம்பந்தமான பல ஹதீஸ்கள் வந்துள்ளன. (அத்துர்ருல் மன்ஸுவிர் - பாக 2 - பக் 140, கனன் பைஹை - பாக 7 - பக் 206)

மேலும், ஸஹீஹ் புஹாரி, ஸஹீஹ் முஸ்லிம், முஸ்லத் அஹமத் மற்றும் பல கிரந்தங்களிலும் இத் திருமண முறை நுபி ஸல்லவாஹு அலைஹி வதுவிஹிஅவர்களின் காலத்தில்

நடைமுறையிலிருந்ததாக அறிவிக் கும் பல ஹதீஸ் கள் காணப்படுகின்றன. (முஸ்னத் அஹ்மத் - பாக 4 - பக் 436, ஸஹிஹ் பஹரி - பாக 7 - பக் 16 : ஸஹிஹ் முஸ்லிம் - பாக 2 - பக் 1022 பாபு நிகாஹில் முத்து) இதற்கு மாற்றமான கருத்தைத் தொனிக்கும் நிவாயத்துகளும் இல்லாமல் இல்லை.

அஹ்லுஸ் சன்னா மார்க்க சட்டநிபுணர்களில் பலர், முத்து திருமணம், நபி ஸல்லல்லாஹ்ரா அவைஹி வதூலிஹி அவர்களது காலத்தில் இருந்ததாகவும், பின் மாற்றப்பட்டு விட்டதாகவும் நம்புகின்றனர். மேலும் பலர், இச்சட்டம் நபி ஸல்லல்லாஹ்ரா அவைஹி வதூலிஹி அவர்களின் கடைசி நாள் வரைக்கும் இருந்ததாகவும், பின் அதை இரண்டாம் கலீபா அவர்கள் மாற்றிவிட்டதாகவும் கூறுகின்றனர். கலீபா அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியதாகப் பதியப்பட்டுள்ளது:

“இரண்டு முத்துக்கள் நபி ஸல்லல்லாஹ்ரா அவைஹி வதூலிஹி அவர்களது காலத்தில் இருந்தன. அவ்விரண்டையும் நான் ஹராமாக்குகின்றேன். அவற்றை செய்வோருக்கு தண்டனையும் வழங்குவேன். அவை பெண்களின் முத்துவும், ஹஜ்ஜின் முத்துவுமாகும்.”

இதே பொருளைக் கொண்டுள்ள ஹதீஸ், சனன் ஸைஹீ- பாக 7 - பக் 206 இலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முத்து, நபி ஸல்லல்லாஹ்ரா அவைஹி வதூலிஹி அவர்களது காலத்திலும், முதலாம் கலீபாவின் காலத்திலும், இரண்டாம் கலீபாவின் ஆட்சிக் காலத்தின் ஒரு பகுதியிலும் ஹலாலாக இருந்து நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வந்ததாகவும், பின் இரண்டாம் கலீபா, தனது வாழ்நாளின் கடைசிப் பகுதியில் அதனைத் தடைசெய்ததாகவும் அறிவிக்கும் சமார் 25 ஹதீஸ்களை, ‘அல்கதீர்’ கிரந்தத்தின் ஆசிரியர், அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க கிரந்தங்களில் இருந்து தொகுத்துள்ளார். (அல்கதீர்- பாக.3- பக்.332)

அஹ்லுஸ் சன்னாக்களின் அறிஞர்களுக்கு மத்தியில், ஏனைய சட்டங்களில் கருத்துவேறுபாடு உள்ளது போல், இந்த சட்டத்திலும் கருத்துவேறுபாடு இருக்கின்றது. அவர்களில் சிலர்,

இது நபியடைய காலத்திலேயே மாற்றப்பட்டு விட்டதாகவும், சிலர், நபியடைய காலத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்து, இரண்டாம் கல்பாவின் காலத்திலேயே மாற்றப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றனர். இன் னும் சிறு தொகையினர், அதனை முற் றுமுழுதாக நிராகரிக்கின்றனர்.

பிக்லி சட்டங்கள் சம்பந்தமாக இத்தகைய கருத்து வேறுபாடுகள் பொதுவாகக் காணப்படும் ஓர் அம்சமாகும். அதேவேளை, ஷீயா மார்க்க அறிஞர்கள் இவ்விடயத்தில் ஏகோபித்த கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். அதாவது, இத்திருமண முறை நபி ஸல்லவலாஹு அலைஹி வஅழவிஹி அவர்களது காலத்தில் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தது. நபியவர்கள் அதனைத் தடைசெய்ய வில்லை. மார்க்கச் சட்டங்களில் ஒன்றாகிய அதனை, நபிகளாருக் குப் பின் மாற்றும் அதிகாரம் எவருக்கும் இல்லை என நாம் நம்புகின்றோம்.

இத்திருமண முறை, அதன் ஒழுங்குகளுடன் சமூகத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப் படுமானால் அல்லது தவறாகப் பிரயோகிப்பதில் இருந்து தவிர்க்கப் படுமானால் நிரந்தரத் திருமணம் செய்வதற்கு சக்தியற்றும், அதேவேளை உனர்ச்சிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டும் பாவங்களில் தவறிவிழும் இளைஞர்களின் சீர்கேடுகளுக்கு சிறந்த தீர்வாக இது அமையும். அவ்வாறே வியாபாரங்களுக்காக, கல்வி கற்றலுக்காக, வேறு தேவைகளுக்காக தூர தேசங்களுக்குச் சென்று வாழ்பவர்கள், தவறுகளிலும் பாவங்களிலும் மூழ்காதிருப் பதற்கான பாதுகாப்பை இத்திருமணம் வழங்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக பலவேறு காரணிகளின் செல்வாக்குக் காரணமாக இளைஞர் யுவதிகளின் திருமண வயது அதிகரித்துக் காணப்படும் இப்போதைய கால கட்டத்தில் இச்சைகளைத் தூண்டும் விவகாரங்களும் அதிகரித்தே உள்ளன.

எனவே இதற்கான தீர்வாக இச் சட்ட ரீதியான திருமண முறையை அங்கீகரிக்காது விடுவதன் மூலம் ஒழுக்கக் கேடும் வேறு பல சீர்கேடுகளும் பரவலாகுவதற்கு வழிவகுக்கப்படும் என்பதில் ஜயமில்லை.

அதேவேளை, இல்லாம் அனுமதித்துள்ள இச்சட்டத்தை தீய வழியில் பிரயோகிப்பதையும் பெண்களை இழிவாகக் கருதுவதையும் மனோ இச்சைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களினால் இது மாக்படுத்தப்படுவதையும் ஒரு போதும் அனுமதிக்க முடியாது. சிலர் தவறு செய்கின்றார்கள் என்பதற்காக, இச்சட்டத்தை மாற்ற நினைப்பதும் குறைக்காறுவதும் தவறானதாகும். எனவே, தவறு செய்பவர்களைத் திருத்த முயற்சிக்க வேண்டுமேயல்லாமல், மார்க்க சட்டத்தில் மாற்றம் கொண்டு வருவதற்கு முயலக் கூடாது என்பது நமது நினைப்பாடாகும்.

16.வீர்யாக்களின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

வீர்யாக்களின் வரலாறு நபி ஸல்லல்லாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹு அவர்களின் காலத்திலிருந்தே ஆரம்பமாகிறது என நாம் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம்.. இதை அதிகமான ஆதாரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அவற்றில் சில:

“நீச்சயமாக எவர்கள் எமான் கொண்டு நற்காரியங்களும் செய்தார்களோ, அவர்கள் தான் படைப்பினங்களில் மிகவும் சிறந்தவர்கள்.” (98: 07)

மேற்படி திருமறை வசனத்திற்கு விரிவுரை எழுதியவர்கள், அண்ணல் நபிகளார் கூறிய ஒரு ஹத்தை எடுத்தாள்கின்றனர். அதன் பிரகாரம், “இந்த ஆயத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் அல்லும் அவரது நேசர்களுமே” என அண்ணார் மொழிந்துள் ஈராக்கள். (இந்த ஹத்தைல் நேசர்கள் என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல்லுக்கு அரபு மொழியில் வீது என்ற பதமே இறை தூதரால் பிரயோகிக்கப் பட்டுள்ளது.)

மேலும் பிரசித்தி பெற்ற அல்குரானுள் விரிவுரையாளர்களில் ஒருவரான இமாம் சுயுதி, தனது அத்துர்ருல் மன்றாளர் எனும் கிரந்தத்தில், இப்னு அஸாகிர் வழியாக அறிவிக்கின்றார்கள்: “ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், ‘ஒரு நாள் நாங்கள் நபி ஸல்லல்லாஹ்ரா அலைஹி வஆலிஹு அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது, அப்பக்கமாக ஹஸ்ரத் அல்

அனைவரில் ஸலாம் வந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டதும், நபி ஸல்லஸ்லாஹு அனைவரி வஆவிஹி அவர்கள் கூறினார்கள்:

“எனது உயிர் எவன் வசமிருக்கின்றதோ அவன் மீது சத்தியமாக, நிச்சயமாக இவரும், இவரது (ஷீயா) கூட்டத்தினருமே மறுமை நாளின் வெற்றியாளர்கள்.”

அதன் பின், மேற்கூறப்பட்ட வசனம் இறங்கியது. இந்நிகழ்வுக்குப் பின்னர், ஹஸ்ரத் அலீ அவர்கள் நபிகளாரின் சபைக்கு வரும்போதெல்லாம் ‘படைப்பினங்களில் மிகவும் சிறந்தவர் வருகின்றார்’ என்றே நபித்தோழர்கள் கூறினார்கள். (அத்தூர்ரூப் மன்ஸுர் - பாக 6 - பக் 379)

இதே கருத்தை இப்னு அப்பாஸ் (ரஹி), அழயர்ச்சஹ, இப்னு மர்த்தவிய்யா, அதிய்யா அவ்பி போன்றோர் சிறு வித்தியாசத்துடன் அறிவித்துள்ளனர்.

இதன் படி, ஷீயா எனும் பெயரை இமாம் அல்யுடன் தொடர்புட்டவர்களுக்கு குட்டுவது, நபி ஸல்லஸ்லாஹு அனைவரி வஆவிஹி அவர்களது காலத்திலிருந்தே தோன்றி வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகின்றது. நபியவர்களே இப்பெயரைச் சூட்டியுள்ளார்கள் என்பது இதன் மற்றொரு சிறப்பாகும். மாறாக, இது கல்பாக்களின் காலத்திலோ, சபவிய்யாக்களின் காலத்திலோ உருவானதல்ல.

இமாம் அல்லைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு சில சிறப்பியல்புகள் இருக்கின்றன. இமாம் அலீ நபி ஸல்லஸ்லாஹு அனைவரி வஆவிஹி அவர்களது விசேட கண்காணிப்பின் கீழிருந்தமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

நாம் ஏனைய மத் ஹபுகளுக்குரிய மரியாதையை வழங்குகின்றோம். அவர்களுடன் ஒரே வரிசையில் நின்று வணக்கத்தில் ஈடுபடுகின்றோம். ஒரே சமயத்தில் ஒரே இடத்தில் சந்தித்துக் கூடி ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றுகிறோம். இஸ்லாத்தோடு

சம்பந்தப்பட்ட பொதுவான விவகாரங்களில் ஒத்துழைக்கின்றோம். அதே வேளை இமாம் அலீ அஸலஹிஸ் ஸலாம் அவர்களைப் பின்பற்றுகின்ற அவரது ஷீயாக்கள் பல்வேறு சிறப்பம் சங்களைக் கொண்டவர்கள் எனவும் அண்ணல் நியவர்களின் தனிப்பட்ட கவனத்தையும் கரிசனையையும் பெற்றிருந்தவர்கள் எனவும் நாம் நம்புகின்றோம். நாம் இந்த சிந்தனைப் பிரிவைத் தெரிவு செய்ய இதுவே காரணமாகும்.

ஷீயாக்களை எதிர்க்கும் சிலர், அப்துல்லாஹ் இப்னு சபா எனும் ஒருவருடன் இந்த மத்ஹைபைத் தொடர்பு படுத்துவதற்கு முனைகின்றனர். அடிப்படையில் யஹுலதியாக இருந்து பின்னர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அப்துல்லாஹ் இப்னு சபா என்பவரையே ஷீயாக்கள் பின்பற்றுவதாகக் கூறுவார்கள். இது மிகவும் வியப்புக்குரிய ஒரு கருத்தாகும். ஷீயாக்களின் அனைத்து கிரந்தங்களையும் ஆய்வுசெய்கின்ற போது, அவர்கள் இப்னு சபாவுடன் எவ்வகையிலும் தொடர்புபட்டவர்களல்ல என்பதை அறிய முடியும்.

அத்துடன், ஷயாக்களின் றிஜால் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா நூற்களும் (குத்பர் றிஜால்), அப்துல்லாஹ் இப்னு சபா என்பவரை வழிகெட்ட மனிதரெனக் குறிப்பிடுகின்றன. சில அறிவிப்புகளின் பிர்காரம் இமாம் அலீ அஸலஹிஸ் ஸலாம், அவன் முர்த்த என்பதால் அவனைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிட்டதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது.

அத்தோடு, வரலாற்றில் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸபா பற்றிய தகவல்கள் நூறு வீதும் சந்தேகத்துக்கிடமானவையாகவே உள்ளன. சில ஆய்வாளர்களின் ஆய்வு முடிகளின் படி இப்னு சபா என்பவர் வெறுமனே கட்டுக் கடைப் பாத்திரம் ஆவார். அல்லாமா அஸ்கர் யாத்துள்ள ‘அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸபா’ பற்றிய ஆய்வு நூலில், யதார்த்தத்தில் அப்படி ஒருவர் உயிர் வாழவில்லை என்பதை சந்தேகத்துக்கிடமின்றி நிறுவியுள்ளார்.

அவன் ஒரு கற்பனை மனிதன் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் குறைந்தது ஏனைய ஆய்வாளர்களின் படி அவன் வழிகெட்ட ஒருவனாவான். நாமே மறுத்துரைக்கும் ஒருவர்

நமது மத்தூரைப் பெறுவாக்கினார் எனக் கடை கூறுவது எவ்வளவு அபத்தமானது.

17. ஷீயா மத்தூரின் பரம்பல்

ஷீயாக்களின் மத்திய இடமாக ஈரான் இருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப நூற்றாண்டில், பல மத்திய இடங்களை அது கொண்டிருந்தது. அவற்றில் கூபா, எமன், மதீனா என் பன முக கியமானைவ. சிரியாவில் ஹாசිமிக்கஞக்கு எதிரான உமையாக்களின் கடுமையான பிரசாரம் காணப்பட்ட போதிலும் அங்கும் பல மத்திய நிலையங்கள் காணப்பட்டன. எவ்வாறிருப்பினும் ஷீயாக்களின் பரம்பல் ஈராக் தேசத்தில் இருந்ததை விட அதிகமாக வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை.

பரந்து விரிந்த எகிப்திலும் ஷீயாக்களின் ஒரு குழுவினர் எப்போதும் இருந்து வந்தனர். பாத்திமிக்களின் கிளாபத் இடம்பெற்ற காலத்தில் ஷீயா பாரம்பரியங்களைப் பின்பற்றுகின்ற ஒருவரது கையிலே தான் ஆட்சியதிகாரம் கூட இருந்து வந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உமையாக்கஞ்சையை ஆட்சியில், சிரியாவில் வாழ்ந்த ஷீயாக்கள் சொல்லொண்டு கொடுமைகஞக்கும் அடக்குமுறை கஞக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டனர். அப்பாசியருடைய ஆட்சியிலும் இந்நிலையே தொடர்ந்தது. அதிகமானோர் சிறைச்சாலைகளில் தமது உயிர்களை இழந்து விழுந்துகளாயினர். சிலர், இக்கொடுமை களிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக கிழக்குத் திசை நோக்கிச் சென்றனர்.

மேற்குத் திசையில் எகிப்துப் பக்கமாகச் சென்றோளில் இத்ரீஸ் இப்னு அப்தில்லாஹ் இப்னு ஹஸன் குறிப்பிடத் தக்கவராவார். பின் அங்கிருந்து அவர் மொரோக்கோவிற்குச் சென்றார். மொரோக்கோவிலிருந்த ஷீயாக்களின் உதவியுடன் அங்கு அவர் உருவாக்கிய அரசாட்சி ‘இத்ரீஸ்களின் ஆட்சி’ என வழங்கப்பட்டது. இது ஹிஜ்ரி 2ம் நூற்றாண்டின் கடைசிப்

பகுதியிலிருந்து, ஹின்றி 4ம் நூற்றாண்டின் கடைசி வரை நீடித்திருந்தது.

எகிப்திலிருந்த ஷீயாக்கள், பாத்திமா நாயகியின் மகனான இமாம் ஹப்பஸைனின் வழித் தோன்றல்களாவர். எகிப்தில் ஷீயாக்கருஞ்சு கெள பிரத்தியேக அமைப்பொன்று இருக்க வேண்டுமென்ற மக்களது ஏகோபித்து கருத்தினைப்படையில் ஹின்றி 4ம் நூற்றாண்டில் உத்தியோக பூர்வமாக பாத்திமிக்களின் ஆட்சியை உருவாக்கினார். கெய்ரோ நகரத்தையும் அவர்களே நிர்மாணித்தனர். பாத்திமி கலீபாக்கள் மொத்தமாக 14 நபர்களாவர்.. அவர்களில் பத்துப் பேர் எகிப்தில் ஆட்சி செலுத்தினர். சுமார் மூன்று நூற்றாண்டுகள் எகிப்திலும் ஆபிரிக்காவின் ஏனைய பகுதிகளிலும் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். அல்அஸ்ஹர் பள்ளிவாசலும் அல்அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகமும் அவர்கள் மூலமாகவே நிர்மாணிக்கப் பட்டன. (தாயிரத்துல் மஜூரிப் - தெஹ்ரஹாதா - தாயிரத்துல் மஜூரிப் - பரீத்வஜ்தீ)

தற்காலத்தில் உலகின் பல பாகங்களிலும் யாக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சவுதி அரேபியாவின் கிழக்கு மாகாணத்திலும் அதிகமான ஷீயாக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனைய மதஹபுகளைக் கேர்ந்தோருடன் சுமுகமான உறவு அங்கு காணப்படுகின்றது.

முஸ்லிம்களின் விரோதிகள், ஷீயாக்கருஞ்க்கும் ஏனைய மதஹபுகளைக் கேர்ந்த சகோதரர்களுக்குமிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் மத்தியில் குரோதம், கலவரம் என்பவற்றைத் தூண்டி அதன் மூலம் முஸ்லிம்களைப் பலவீனப்படுத்தவும், முஸ்லிம்களது பலவீனத்தில் தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளவும் முனைந்து வருகின்றனர்.

குரிப்பாக நமது யுகத்தில் இஸ்லாம், கீழைத்தேய - மேலைத்தேய பேராதிக்கங்கருஞ்கு மூன்னால் மாபெரும் சக்தியாக வளர்ந்து சக்தி பெற்று வருகின்றது. சடவாத அமைப்புகளிடம் நிராசையற்றிருக்கும் மக்களைத் தன் பக்கம் ஈர்த்தெடுக்கின்றது.

முஸ்லிம்களின் சக்தியையும் இஸ்லாத்தின் வேகப் பரம்பலையும் கண்டு அச்சமுறை எதிரிகள், முஸ்லிம்களிடையே மத்ஹூப் ரீதியான பிரச்சினைகளை உருவாக்கி, அதன் மூலம் அவர்களைப் பிளவுபடுத்தி விட முனைகின்றனர்.

எனவே, அனைத்து இஸ்லாமிய மத்ஹூபுகளையும் பின்பற்றக் கூடியவர்கள், இது பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியுடனும் தூரதிருஷ்டியுடனும் செயற்பட்டால் பயங்கரமான விளைவுகளைத் தரும் இச்சதிகளை முறியடிக்க முடியும்.

தீயாக்கள் மத்தியிலும் அஹ்ருஸ் ஸான்ஸாக்கள் மத்தியில் காணப்படுவது போன்று பல பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. பன் னிரண் டு இமாம் களைப் பின் பற்றக் கூடிய ‘இஸ்ஸாஅஷ்ரிய்யாக்கள்’ என அழைக்கப்படுவோரே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். உலக முஸ்லிம்களின் மொத்த தொகையில் நான் கிலோரு பகுதியாக வீயாக்கள் இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

18. ஹதீஸ் கிரந்தங்கள்

அஹ்ருஸ் பைத்துகளைப் பின்பற்றக் கூடியவர்கள், நபி ஸல்லவ்வாஹ்ரா அலைஹி வதுலிஹி அவர்கள் கூறிய அதிகமான ஹதீஸ்களை இமாம்களின் மூலமாக அறிவித்துள்ளனர். அதே போல் ஹஸரத் அல் அலைஹிஸ் ஸலாம் அவர்களிடமிருந்தும், ஏனைய இமாம் களிடமிருந்தும் கூடுதலான ஹதீஸ்களை அறிவித்துள்ளனர். அவை, வீயாக்களின் மார்க்க சட்டத்தைத் தொகுப்பதற்கான அடிப்படை மூலாதாரங்களாக விளங்குகின்றன.

‘குதுபுல் அர்பஜு’ எனப்படும் நான்கு கிரந்தங்கள் அவற்றில் முக்கியமானவை. அவையாவன், அல் காஃபி, மன் லா யஹ்ருஹ்ரால் பகீஹ், தஹ்தீப், இஸ்திப்ஸார் ஆகியவையாகும். இவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஹதீஸ்கள் ஒவ்வொன்றினதும் ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்மை அவற்றினது அறிவிப்பாளர்களின் வரலாற்றையும் வாழ்வையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே தர நிரணயம் செய்யப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அறிவிப்பாளரது வாழ்க்கை மார்க்கத்துடன் முரண்படாத தாகவும் ஒழுக்கம் யிக்கதாகவும் இருக்கும் படசத்தில் குறித்த ஹதீஸ் நம்பத் தகுந்தது (ஸஹීஹ்) எனவும் இல்லையெனில் மஷ்கூக் (சந்தேகத்திற்குரியது), மூப் (பலவீனமானது) எனவும் தீர்மானிக்கப்படும். ரிஜால் பற்றிய கிரந்தங்களில் ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் காணப்படுகின்றன.

வீராக்களது கிரந்தங்களுக்கும் சன்னாக்களது கிரந்தங்களுக்குமிடையே சில வித்தியாசங்கள் உள்ளன. புஹாரி, முஸ்லிம் போன்ற கிரந்தங்களைத் தொகுத்தவர்கள் ஸஹීஹானவை எனத் தரப்படுத்தப் பட்டவற்றையே கோர்வை செய்தார்கள். அதனால் அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு ஹதீஸையுமே அஹ்வுல் சுன்னாக்களின் கொள்கையை விளங்கிக் கொள்வதற்குப் பயன்படுத்த முடியும். (மேலதிக விபரங்களுக்கு ஸஹීஹ் முஸ்லிம், பத்ஹரால்பாரீ ஃபீ ஷரஹில் புஹாரீ முன்னுரையைப் பார்க்கவும்)

ஆனால், வீராக்களைப் பொறுத்தவரை, பொதுவாக அஹ்வுல் பைத் பாரம்பரியத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட நிவாயத்துக்களை முதலில் கிரந்தங்களில் கோர்வை செய்துள்ளனர். அவற்றில் சரியானவற்றையும், பலவீனமானவற்றையும் அறிவுதை இலமூர் ரிஜால் (ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்களின் நிலைகளை அறிவதற்கான அறிவு) பற்றிய அறிஞர்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளனர்.

19. இரு பெரும் கிரந்தங்கள்

வீராக்களின் பாரம்பரியத்தைப் பறைசாற்றும் இரண்டு முக்கிய கிரந்தங்கள் உள்ளன. இமாம் அலீ அலைஹிஸ் ஸலாம் அவர்களின் பொன்மொழிகள் அடங்கிய நஹ்ஜால் பலாகா முதலாவதாகும். சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன், மர்ஹும் சரீப் ரிஜா என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட இக்கிரந்தம், இமாம் அலீயின் குத்பாக்கள், கடிதங்கள், பொன்மொழிகள் என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உயர் இலக்கண இலக்கிய நெறிகளுடனும் அழகிய சொல்லமைப்புகளுடனும் அமைந்துள்ள இமாம் அலீயின் இப்பொன்மொழிப் பேழை, அதை வாசிப்போர் எம்மதத்தையும் எந்த மதஹையையும் சேர்ந்தவராக இருப்பினும்

அவர்களில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு கருத்தாழிக்கதாகக் காணப்படுகின்றது. ஏகத்துவம், இம்மை-மறுமை, நல்லொழுக்கம், அரசியல், சமூகவியல் என பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பான தெளிவான கருத்துக்களை அது உலகுக்கு வழங்குகின்றது. முஸ்லிம்கள் மட்டுமன்றி, ஏனைய மதத்தவர்களும் படித் துப் பயன் பெறும் அற் புதக் கருத்துகளை அது கொண்டிருக்கின்றது.

நவர்ஜ்ஞால் பலாகாவை அடித்து, முக்கியத்துவம் பெறும் கிரந்தம், வீட்யாக்களின் நான்காவது இமாமான இமாம் அலீ இப்னு ஹராஸைன் அஸ்ஸஜ்ஜாத் செய்னால் ஆபிதீன் அவைஹில் ஸலாம் அவர்களின் துஆத் தொகுப்பான, சஹீபதுஸ் ஸஜ்ஜாதிய்யா ஆகும். இது, சிறந்த கருத்தாழிக்க துஆக்களின் தொகுப்பாகும். உண்மையில், இது நவர்ஜ்ஞால் பலாகாவில் இருக்கும் குத்பாக்களின் பாணியையே வேற்றாரு விதத்தில் தெளிவபடுத்துகின்றது. அதன் ஒவ்வொரு வசனமும் மனிதர்களுக்குப் புதிய கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யும் முறை, அல்லாஹ் வடன் முனாஜாத் செய்யும் ஒழுங்கு என்பவற்றையும் கற்றுத் தருகின்றது. அதிலுள்ள துஆக்கள், உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் புத்துணர்ச்சியையும், ஆரோக்கியத் தையும் வழங்கக் கூடிய சிறப் பியல்பு கொண்டைவயாக அமைந்துள்ளை அதன் முக்கிய சிறப்பம்சமாகும்.

வீட்யாக்களின் அதிகளவிலான ஹதீஸ்கள், ஐந்தாம், ஆறாம் இமாம்களான இமாம் பாக்சீர் (அவை), இமாம் ஐஃபர் ஸாதிக் (அவை) ஆகியோர் வழியாகவும் எட்டாவது இமாமான இமாம் ரிஷா (அவை) அவர்கள் வழியாகவும் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளன. இவர்களது காலத்திலேயே, உமையாக்களதும், அப்பாசியர்களதும் கொடுமைகள் ஓரளவு தணிந்திருந்தன. இதனால், ஒப்பிட்டளவில் சுதந்திரமாகவும் பகிரங்கமாகவும் செயற்படுவது இவர்களுக்குச் சாத்தியமாயிற்று.

இமாம் ஐஃபர் ஸாதிக் (அவை) அவர்களிடமிருந்தே மிக அதிகமான ஹதீஸ்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளமையால், வீட்யாக்களின் மத்ஹுப், ஐஃபரியா மத்ஹுப் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இமாமவர்கள், அழூறனீபா, மாலிக் உட்பட கமார் நான்காயிரத் துக்கும் அதிகமான மாணவர்களுக்கு ஹதீஸ், பிக்ஹர், மற்றும் பல பாட போதனைகளை நிகழ்த்தியுள்ளார்கள்.

இமாம் ஜஃபர் ஸாதீக் (அனை) அவர்களைப் பற்றி, ஹனபி மத் ஹபின் ஸ் தாபகர் இமாம் அழூறனீபா அவர்கள் குறிப்பிடுவதாவது:

“ஜஃபர் இப்னு மஹம்மத் (அனை) அவர்களை விட சிறந்த மார்க்க சட்டமேதை எவரையும் நான் கண்டதில்லை.” (தத்கிரதுல் ஹாப்பாழ் - பாக 1 - பக் 166)

மாலிக் மத்ஹைபைத் தோற்றுவித்த இமாம் மாலிக் இப்னு அனஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், “நான் சிறிது காலம் இமாம் ஜஃபர் இப்னு மஹம்மத் அஸ்ஸாதீக் (அனை) அவர்களிடம் அடிக்கடி சென்று வந்தேன். நான் செல்லும் போதெல்லாம் அவர்கள் தொழுது கொண்டிருப்பார்கள் அல்லது நோன்பாளியாக இருப்பார்கள் அல்லது குர்தூன் ஓதிக் கொண்டிருப்பார்கள். இம்முன்றுமல்லாத வேறொரு நிலையில் நான் அவர்களைக் காணவில்லை. இமாமவர்களை விட அறிவிலும் வணக்கத்திலும் உயர்ந்த ஒருவரை எவரும் கண்டிருக்கவோ கேள்விப்பட்டிருக்கவோ மாட்டார்கள்.” (தஹ்தீபுத் தஹ்தீப்- பாக 2 - பக் 104)

இது சிறியதொரு தொகுப்பாக இருப்பதால், ஏனைய இமாம்களைப் பற்றிய இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் கூற்றுக்களைக் குறிப்பிடுவதைத் தவிர்ந்து கொள்கின்றோம்.

20. இஸ்லாமிய அறிவு வளர்ச்சியில் ஷீயாக்களின் பங்கு

இஸ்லாமிய அறிவுத் துறை வளர்ச்சிக்கு ஷீயாக்கள் அளப்பரிய தொண்டாற்றியுள்ளனர். இஸ்லாமிய அறிவு வளர்ச்சிக்கு, ஷீயாக்களிடமிருந்தே பாரிய பங்களிப்பு வழங்கப் பட்டது எனக் கூறுவோரும் உள்ளனர். இதை நிரூபிக்கும் பல ஆய்வு நூற்களை எழுதியுள்ளனர். எவ்வாறாயினும் அறிவுத்துறை வளர்ச்சியின் தோற்றத்தில் ஷீயாக்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தார்கள் என்பது உண்மையாகும்.

இஸ்லாமிய அறிவு, மற்றும் இஸ்லாமிய கலைகள் தொடர்பாக ஷீயா அறிஞர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள பெருந்தொகையான நூற்கள், இதற்கு சிறந்த சான்றாக விளங்குகின்றன. இவை, பிக்ஹா, தப்ஸீர், உசூல், உலூமுல் குர்ஆன், இல்முல் கலாம் உள்ளிட்ட பல துறைகளையும் உள்ளடக்கிக் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் அதிகமானவை, இன்றும் உலகின் பல வாசிக்காலை களில் ஆய் வகு கும் வாசிப்புக் குமென பாதுகாத் துவைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஷீயா அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட அனைத்து நூற்களின் பெயர்களையும் அட்டவணைப்படுத்தி ‘அல் தரீ’ஆகும் இலா தஸானீபி ‘ஷீஆ’ எனும் பெயரில் கோர்வை செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் சுமார் 68 ஆயிரம் கிரந்தங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 26 பாகங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்நாலை ஆகா புஸர்க் தெஹ் ரானீ எனப்படும் பிரபல் யமான ஷீயா அறிஞர் தொகுத்துள்ளார். இவ்வட்டவணை முந்திய பத்தாண்டு வரை உரியதாகும். அக்காலப்பகுதிக்குரிய அச்சுநூற்கள் மாத்திரமன்றி, கையேட்டுப் பிரதிகளும் தொகுக்கப்பட்டு, அவை தற்போது அச்சுருப் பெற்றுக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றும் இப்பணி பாரியளவில் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

21. உண்மையும் நம்பிக்கையும்

உண்மை, நம்பிக்கை என்பன இஸ்லாத்தின் முக்கிய தூண்களாகும்.

“அல்லாஹ் கூறுகின்றான், இது உண்மையாளர்களுக்கு அவர்களது உண்மை, பயனளிக்கக்கூடிய நாளாகும்.”

(05:119)

அல்குர்ஆன் வசனங்களில், மறுமை நாளில் கொடுக்கப்படும் அடிப்படைப் பயன்பாடு அவர்களது உண்மைக் கெயலுக்கான கூலியாகும் என்ற கருத்து குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதாவது, ஈமான், அல்லாஹ்வுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை உட்பட, வாழ்வின் அனைத்து நிலைகளிலும் உண்மையைப் பேணி வருவது இன்றியமையாததாகும்.

“உண்மையாளர்களுக்கு, அவர்களது உண்மையின் காரணத்தால் அல்லாஹ் நற்காலி வழங்குகின்றான்”

(33:24)

எனவே, மேற்குறிப்பிடப்பட்டது போன்று, முஸ்லிம்கள் தமது வாழ்நாள் முழுவதும், பாவங்களை விட்டு தூய்மையானவர் களுடனும் உண்மையாளர்களுடனும் இருப்பது அவசியமாகும்.

“ாமான் கொண்டவர்களே! நீங்கள் அல்லாஹ் வைப் பயந்து கொள்ளுங்கள். இன்னும் உண்மையாளர்களுடன் ஆகிவிடுங்கள்.” (09: 119)

எந்த ஒரு விடயத்தையும் உண்மையைக் கொண்டே நுழைந்து, உண்மையைக் கொண்டே வெளியேறுமாறு அல்லாஹ் நபி ஸல்லல்லாஹ்ரு அலைஹி வஜூலிஹ்ரி அவர்களுக்குப் பணிப்பதிலிருந்து, உண்மையின் முக்கியத்துவம் தெளிவாகின்றது.

“என் இறைவனே! என்னை உண்மையின் பிரவேசமாக பிரவேசிக்க வைப்பாயாக. இன்னும் உண்மையான வெளியேற்றுதலாக என்னை வெளியேற்றி வைப்பாயாக என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக.” (17: 80)

அல்லாஹ் வின் புறமிருந்து எந்தவாரு நபியும் தனது அடிப்படைப் பணியில் உண்மை, நம்பிக்கை இல்லாது அனுப்பப் படவில்லை. “வாக்கில் உண்மை, நல்லவர் கெட்டவர் வேறுபாட்டின்றி நாணயமாக நடத்தல் என்பதை இல்லாமல் எந்த நபியையும் அல்லாஹ் அனுப்பவில்லை” (பிஹ்ரார் - பாக 2 - பக் 104)

இவையளைத்தும் அல்லாஹ் வின் புனித வேதமான அல் குர் ஆனும், பெருமானாரதும் அவர்களது வழிவந்த இமாம் களதும் வழிமுறைகளும் எடுத்துரைக்கும் முக்கிய அம்சங்களாகும். இவற்றைப் பின்பற்றுவதிலும், பிறருக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதிலுமே, அல்லாஹ் ஈருலக வெற்றியை நிர்ணயம் செய்து வைத்துள்ளான்.

முடிவாக..

இச் சிறு நூலில், அஹ்லுல் பைத்துகளைப் பின்பற்றக் கூடிய ஷீயாக்கள் பற்றிய தகவல்களும், அவர்களது கொள்கைகள், நடைமுறைகள் என்பனவும் எவ்வித தெளிவு மறைவுமின்றி மிகச் சுருக்கமாக தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கு ஆதாரமாக, அல்குர் ஆன் வசனங்களும் பெருமானாரதும் இமாம்களதும் ஹதீஸ்களும், முஸ்லிம் அறிஞர்களின் நூற்களும் சுட்டிக்காட்டப் பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பின் மூலமாக கீழ்க் காணும் பெறுபேறுகள் கிடைக்கும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

1. முஸ்லிம் களும் முஸ்லிம் அல்லாதவரும் இதனை வாசிப்பதன் மூலம் ஷீயாக்களின் உண்மையான கொள்கையை அறிந்து கொள்ள முடியும் என நம்புகின்றோம்.

2. இது, ஷீயாக்களைப் பற்றிய தெளிவான அறிவில்லாது அவர்களைப் பற்றி தவறான அபிப்பிராயம் கொண்டுள்ளவர் களுக்கும் ஷீயாக்களைப் பற்றிய தகவல்களை அவர்களது எதிரிகளிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டவர்களுக்கும் ஷீயாக்களைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்து கொள்வதற்கான தெளிவான வழிகாட்டியாக அமையும் என நம்புகிறோம்.

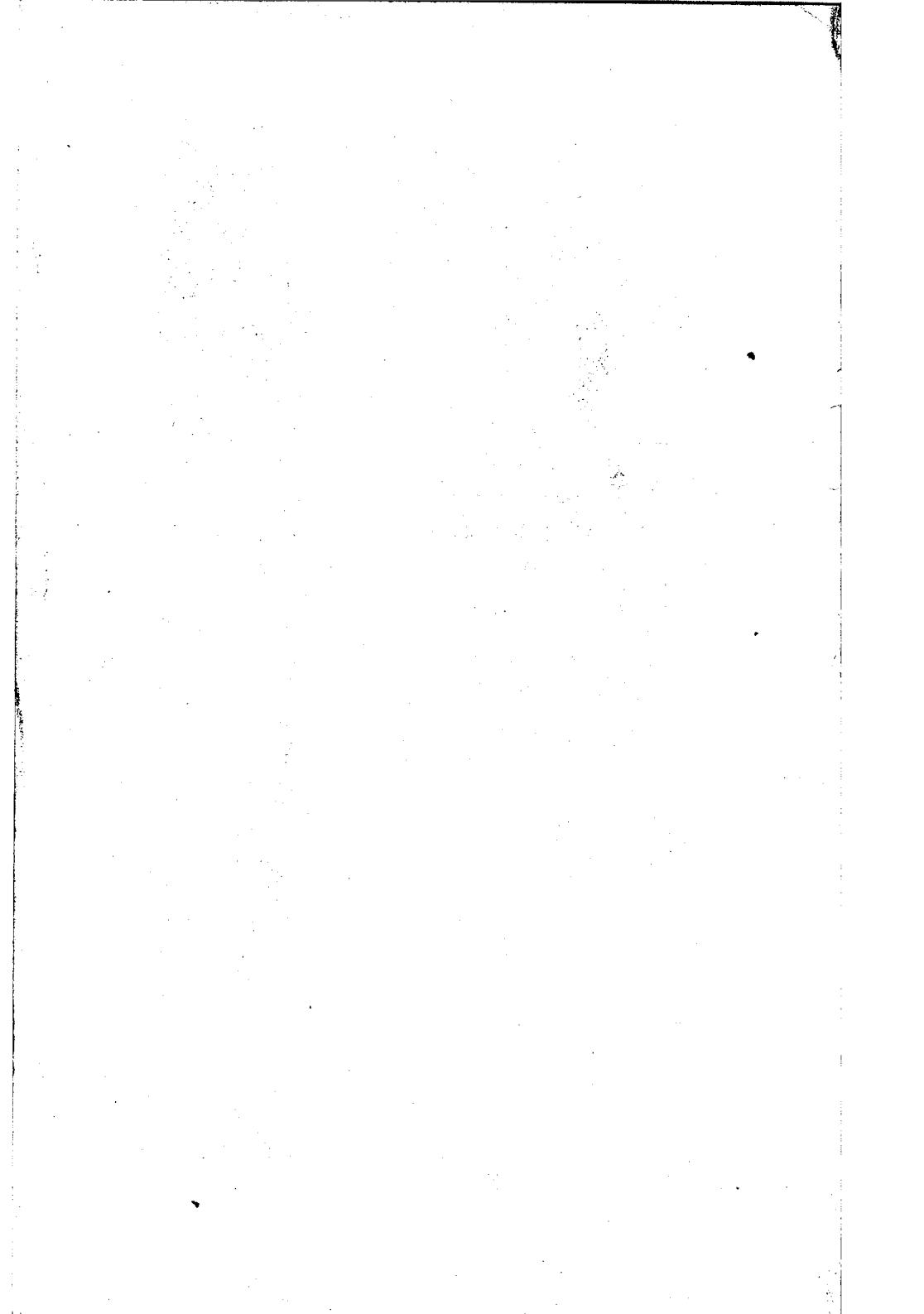
3. அஹ்லுல்பைத்தைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கும் ஏனைய மத்ஹுபுகளைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கும் இடையே காணப்படும் கருத்தொற்றுமை அவர்களிடையேயான ஒற்றுமைக்கு மேலும் ஒரு தூண்டுகோலாக விளங்க முடியும். ஏனெனில், மத்ஹுபுகள் பல இருப்பினும், அவற்றுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் சொற்பமாகவும் ஒற்றுமைகளே அதிகமாகவும் காணப்படுகின்றன. பொதுவான எதிரிகள் எல்லோருக்குமே சவாலாக அமைகின்றனர்.

4- அனைத்து மத்ஹுபுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்களும் ஒன்றிணைந்து கூட்டாக ஆய்வுகளை மேற் கொண்டால், முஸ்லிம்களிடையேயுள்ள இச்சிறு வேறுபாடுகளை அகற்றிவிட முடியும். அல்லது வேறுபாடுகளைக் குறைத்துக் கொள்ள முடியும்.

இதன் மூலம் முள்ளிம்களது பின்னவ நீக்கி, ஒற்றுமையை அவர்களிடையே கட்டியெழுப்பலாம். ஈரானில் ஸாஹிதான் நகரில் கடந்த காலங்களில் இத்தகைய பல முயற்சிகள் நடைபெற்றன. வீயா மற்றும் ஸான்னி உலமாக்கள் தமக்கிடையே காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் பற்றி ஆய்வு நடாத்தினர். அவர்களது நல்லுறவுக்கு அது பெருந் துணையாக அமைந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

“நமது ரட்சகா, நமக்கும் நமக்கு முன் சென்ற ஈமானிய சகோதரர்களுக்கும் உன் மன்னிப்பை அள்ளி வழங்குவாயாக. விசவாசிகள் பற்றி நம் மனதில் கசடு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பாயாக. ரட்சகா, நீயோ மிக்க கருணையுள்ளோனும் இரக்கமுள்ளோனும் அல்லவா.”

முற்றும்.

اعتقاد ما

آیه اللہ العظمیٰ مکارم شیرازی

Ameed Publishers Pvt. Ltd.

#7/2, 2nd Floor, Aga Abdullah Street, Richmond Town

Bangalore - 25 (India)

Ph: +91-80-30905013